

Lovtidende A

2010

Udgivet den 28. januar 2010

26. januar 2010.

Nr. 79.

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 14¹⁾ i lov nr. 517 af 17. juni 2008 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Direktionens og bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, gennemførelse af direktiv om ligebehandling m.v.), som ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009, og § 16²⁾ i lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Videregivelse af kundeoplysninger, outsourcing, oprettelse af andelsklasser og ændringer i hvidvaskloven m.v.) bestemmes, at lovene skal gælde for Færøerne. Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme gælder således for Færøerne i følgende affattelse:

Kapitel 1

Anvendelsesområde m.v.

§ 1. Denne lov finder anvendelse på følgende virksomheder og personer:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 3) Fondsmæglerselskaber.
- 4) Investeringsforvaltningsselskaber.
- 5) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 6) Sparevirksomheder.
- 7) Udstedere af elektroniske penge.
- 8) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 9) Udenlandske virksomheders filialer her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1, 3, 4, 6 og 7.
- 10) Investeringsforeninger og specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, hedgeforeninger og professionelle foreninger.
- 11) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 12) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 13) Advokater, når de deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med
 - a) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,
 - b) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,
 - c) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti,
 - d) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder,
 - e) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller
 - f) anden forretningsmæssig rådgivning.

- 14) Advokater, når de på deres klients vegne og for dennes regning foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.
- 15) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 16) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 17) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 18) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 19) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at loven ikke finder anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9 og 10 nævnte virksomheder eller personer i de tilfælde, hvor Kommissionen beslutter det efter artikel 40 i direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3.

Kontantforbud

§ 2. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Selskaber: Juridiske personer.
- 2) Virksomheder: Selskaber og andre tilsvarende retlige arrangementer.
- 3) Reguleret marked: Et multilateralt system, der drives og/eller forvaltes af en markedsoperatør, som - inden for systemet og under iagttagelse af dets ufravigelige regler - sættes forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden eller beforder dette på en sådan måde, at der indgås en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler og/eller systemer, og som har opnået tilladelse, og fungerer efter forskrifterne samt

bestemmelserne i afsnit III i direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, jf. bilag 2. Befinder markedet sig i Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, skal markedet være optaget på listen nævnt i artikel 47 i direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, jf. bilag 2. Befinder markedet sig i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal markedet være medlem af World Federation of Exchanges (WFE).

- 4) Reelle ejere: Fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kunden eller den fysiske person, på hvis vegne en handling eller transaktion gennemføres, herunder:
 - a) Personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer et selskab ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol over mere end 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i selskabet, bortset fra selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked.
 - b) Personer, som på anden måde udøver kontrol over et selskabs ledelse.
 - c) Personer, som ifølge en fonds vedtægter eller på anden måde skal modtage 25 pct. eller mere af en fond eller andet lignende retligt arrangements udelingsmidler eller andre formuegoder, hvis disse personer er kendt.
 - d) Den personkreds, i hvis hovedinteresse en fond eller et andet lignende retligt arrangement er blevet oprettet eller fungerer.
 - e) Personer, der udøver kontrol over mindst 25 pct. af en fonds eller et andet lignende retligt arrangements udelingsmidler eller andre formuegoder.
- 5) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 6) Politisk udsatte personer: Personer, som har eller har haft et højerestående offentligt hverv, sådanne personers umiddelbare familiemedlemmer, eller personer, der er kendt som deres nære samarbejdspartnere.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvad der skal forstås ved politisk udsatte personer i stk. 1, nr. 6.

§ 4. Ved hvidvask skal i denne lov forstås

- 1) uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse,
- 2) uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte fra en strafbar lovovertrædelse eller
- 3) forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet hidrører fra.

§ 5. Ved finansiering af terrorisme skal i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i § 7, stk. 1, i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, for så vidt angår handlinger omfattet af § 7, stk. 2, i samme lov.

Kapitel 3

Undersøgelser- og underretningspligt

§ 6. De af loven omfattede virksomheder og personer skal være opmærksom på kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter særlig menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette gælder især komplekse eller usædvanlig store transaktioner og alle usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden samt transaktioner, der har forbindelse til lande eller territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra Financial Action Task Force anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvornår pligten til at være opmærksom på transaktioner, der har forbindelse til de pågældende lande og territorier, træder i kraft.

Stk. 2. Formålet med de transaktioner, der er nævnt i stk. 1, skal undersøges, og resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 23.

§ 7. Hvis der er mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal de af loven omfattede virksomheder og personer undersøge transaktionen eller henvendelsen nærmere. Hvis mistanken vedrører lovovertrædelser, der kan straffes med fængsel i over 1 år, og denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes.

Stk. 2. I tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, straks videregiver underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

Stk. 3. Hvis mistanken vedrører hvidvask og transaktionen ikke allerede er gennemført, skal den sættes i bero, til der er underrettet efter stk. 1. Hvis der underrettes efter stk. 2, skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet eller har meddelt, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet. Kan gennemførelse af transaktionen ikke undlades, eller vurderes dette at kunne skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives umiddelbart efter gennemførelsen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Hvis mistanken vedrører finansiering af terrorisme, må der kun gennemføres transaktioner fra den aktuelle konto eller person efter aftale med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Stk. 5. Politiet kan i henhold til reglerne i lov for Færøerne om rettens pleje forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, fra de af loven omfattede virksomheder og personer.

§ 8. Advokater er undtaget fra pligten i § 7 til at indberette oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne

under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder uanset, om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller i forbindelse med, at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Stk. 2. De i § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, nævnte personer og virksomheder er, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag eller med at fastslå en klients retsstilling, undtaget fra pligten til at indberette oplysninger i samme omfang som den advokat, de bistår, jf. stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder endvidere sager, der føres i Skatte- og afgiftsklagenævnet og sager ved en voldgiftsret.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis bistanden ydes med henblik på hvidvask eller terrorfinansiering, eller hvis virksomheden eller personen ved, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller terrorfinansiering.

§ 9. Hvis Finanstilsynet eller Advokatsamfundet får kendskab til forhold, der formodes at have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er omfattet af underretningspligten i § 7, underretter Finanstilsynet Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet herom.

§ 10. Finanstilsynet kan, når det følger af anbefalinger fra Financial Action Task Force eller fælles holdninger eller forordninger vedtaget af Den Europæiske Union, fastsætte nærmere regler om de i § 1 nævnte virksomheders og personers systematiske underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme. Finanstilsynet kan i den forbindelse fastsætte, at underretningen skal ske systematisk og uden, at der foreligger mistanke.

Kapitel 4

Legitimation m.v.

§ 11. De af loven omfattede virksomheder og personer skal altid kræve, at en kunde legitimerer sig, når der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til finansiering af terrorisme eller hvidvask, der er omfattet af underretningspligten efter § 7.

Faste kundeforhold

§ 12. De af loven omfattede virksomheder og personer skal have kendskab til deres kunder i overensstemmelse med stk. 2-8, herunder kræve, at deres kunder legitimerer sig, når der optages en forretningsmæssig forbindelse med disse, herunder når der åbnes en konto eller et depot.

Stk. 2. Hvis kunden er en fysisk person, skal legitimationen omfatte navn, adresse og p-tal eller anden lignende dokumentation, hvis den pågældende ikke har et p-tal.

Stk. 3. Hvis kunden er en virksomhed, skal legitimationen omfatte navn, adresse, v-tal eller anden lignende dokumentation, hvis virksomheden ikke har et v-tal. Der skal træffes rimelige foranstaltninger for at klarlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur, og virksomhedens reelle ejere skal legitimeres, jf. dog § 21, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4. Der skal indhentes oplysninger om hver kundes formål med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf.

Stk. 5. Kundeforholdet skal løbende overvåges. Transaktioner, der gennemføres som led i kundeforholdet, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse. Dokumenter, data eller andre oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.

Stk. 6. Hvis der er tvivl om, hvorvidt tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige, skal der kræves ny legitimation som nævnt i stk. 2 og 3.

Stk. 7. De af loven omfattede virksomheder og personer kan beslutte at gennemføre legitimationsproceduren m.v. i stk. 1-5 ud fra en risikovurdering afhængig af risikoen ved den enkelte kunde eller forretningsforbindelse, produktet eller transaktionen. Virksomheden eller personen skal dog kunne godtgøre over for den myndighed, der fører tilsyn med den pågældendes overholdelse af loven, at undersøgelsens omfang er tilstrækkelig i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 8. For kundeforhold, som er etableret før den 1. juli 2008, og for hvem der ikke foreligger de i stk. 1-5 nævnte oplysninger, skal der foretages legitimation og indsamling af oplysninger i henhold til stk. 1-5 på et passende tidspunkt og på grundlag af en risikovurdering.

§ 13. Legitimationsproceduren i § 12 skal afsluttes i forbindelse med etablering af kundeforholdet, dog senest inden udførelse af transaktionen. Såfremt det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, kan legitimationsproceduren ud fra en risikovurdering afsluttes i umiddelbar forlængelse af etableringen af kundeforholdet. I de i 2. pkt. nævnte tilfælde skal legitimationsproceduren dog afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt med kunden.

Stk. 2. Hvis kundelegitimationen ikke kan foretages i overensstemmelse med § 12, stk. 1-4, må der ikke etableres et fast kundeforhold, optages forretningsmæssig forbindelse eller udføres transaktioner for kunden. Det skal samtidig undersøges, om der skal foretages underretning efter § 7.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 4. Stk. 2, 1. pkt., gælder ikke for advokater, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. De i § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, nævnte personer og virksomheder er, når de bistår en advokat i de i 1. pkt. nævnte situationer, undtaget fra kravet i stk. 2, 1. pkt., i samme omfang som den advokat, de bistår.

Lejlighedskunder

§ 14. For kunder med enkeltstående transaktioner (lejlighedskunder) skal virksomheder og personer omfattet af denne lov opfylde kravene i § 12, stk. 1-4, og § 13 for enhver transaktion på beløb, der modsvarer 100.000 kr. eller derover. Kravene gælder, uanset om transaktionen udføres i en eller flere sammenhængende operationer, hvis der synes at være en indbyrdes forbindelse.

Stk. 2. Hvis transaktionens størrelse ikke kendes på det tidspunkt, hvor den påbegyndes, skal der kræves legitimation, så

snart virksomheden eller personen får formodning om, at der er tale om en transaktion, som er omfattet af stk. 1.

Transaktioner for tredjemand

§ 15. Virksomheder eller personer omfattet af denne lov skal fastslå, om den de har kontakt med, handler på egne vegne eller på vegne af en anden person eller virksomhed. Endvidere skal de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, sikre sig, at den, der handler på vegne af en anden, er beføjet hertil.

Stk. 2. Hvis en person eller virksomhed handler på vegne af en anden, skal den pågældendes identitet klarlægges på baggrund af en risikovurdering. Den reelle kunde skal identificeres og legitimeres i overensstemmelse med kravene i denne lov.

Stk. 3. Kravet i stk. 1, 2. pkt., gælder ikke, hvis den, der handler på vegne af en anden, er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1, eller hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et land som beskrevet i § 21, stk. 1, nr. 1.

Stk. 4. Kravet i stk. 2 om legitimation af den, der handler på en andens vegne, gælder ikke, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1.

Pengeoverførsler

§ 16. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Oplysninger fra tredjemand

§ 17. De af loven omfattede virksomheder og personer kan undlade at indhente oplysningerne om en kundes identitet m.v. efter § 12, stk. 1-4, når disse oplysninger stilles til rådighed af en finansiell virksomhed, jf. § 5, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed som forsikringselskab, kreditinstitut, investeringsselskab eller administrationsselskab i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Uanset 1. pkt. er den modtagende virksomhed eller person ansvarlig for at opfylde kravene i § 12, stk. 1-4.

Stk. 2. Hvis den virksomhed, der afgiver oplysningerne i stk. 1, er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed som forsikringselskab, kreditinstitut, investeringsselskab eller administrationsselskab i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan virksomheder og personer omfattet af loven lægge oplysninger indhentet af den pågældende virksomhed til grund, hvis virksomheden er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse over for de i stk. 2 nævnte virksomheder, såfremt Kommissionen efter artikel 40, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, beslutter at undtage det land, hvor den pågældende virksomhed har hjemsted.

§ 18. Den virksomhed, der afgiver oplysninger om en kundes identitet m.v. i medfør af § 17, skal straks stille disse

oplysninger til rådighed for den modtagende virksomhed eller person omfattet af loven. Endvidere skal virksomheden på anmodning fra den modtagende virksomhed eller person straks sende relevante identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Skærpede krav til legitimation m.v.

§ 19. De af loven omfattede virksomheder og personer skal ud fra en risikovurdering stille yderligere krav til legitimation af en kunde end nævnt i § 12 i de situationer, som i sig selv indebærer en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Dette betyder, at de som minimum skal opfylde kravene i stk. 2-4.

Stk. 2. Når kunden ikke har været fysisk tilstede for at legitimere sig, skal virksomheden eller personen træffe yderligere foranstaltninger for at sikre kundens rette identitet. Dette kan eksempelvis ske ved at træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

- 1) Sikre, at kundens identitet fastslås ved supplerende dokumentation.
- 2) Kontrollere eller verificere de udleverede dokumenter eller kræve en bekræftende attestation fra en af de i § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9 og 10, nævnte virksomheder eller personer.
- 3) Kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et pengeinstitut.

Stk. 3. Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med institutter fra lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal de af loven omfattede pengeinstitutter og udstedere af elektroniske penge, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser,

- 1) indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet,
- 2) vurdere modpartens kontrol med, at der ikke foregår hvidvask eller finansiering af terrorisme,
- 3) indhente godkendelse hos den øverste daglige ledelse og
- 4) sikre sig, at korrespondentbanken har kontrolleret kundernes identitet og løbende vurderer relevante oplysninger om de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konto hos en person eller virksomhed omfattet af denne lov, samt sikre sig, at korrespondentbanken kan levere relevante kundeoplysninger på forespørgsel fra den, som fører kontoen.

Stk. 4. De af loven omfattede virksomheder og personer skal

- 1) være i besiddelse af tilstrækkelige procedurer til at afgøre, om kunden er en politisk udsat person bosiddende i et andet land,
- 2) indhente den øverste daglige ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser med sådanne kunder,

- 3) træffe rimelige foranstaltninger for at indhente oplysninger om formue- og indtægtskilderne, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen, og
- 4) løbende være opmærksomme på forretningsforbindelsen.

Stk. 5. For kundehold med en politisk udsat person bosiddende i et andet land skal den øverste ledelse godkende kundeforhold, som er etableret før 1. juli 2008.

Stk. 6. Pengeinstitutter og udstedere af elektroniske penge må ikke indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab og skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå forbindelse med et kreditinstitut, som er kendt for at tillade, at tomme bankselskaber anvender dets konti.

Stk. 7. Virksomheder og personer omfattet af loven skal være særlig opmærksomme på risici for hvidvask og terrorfinansiering, der kan opstå i forbindelse med produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet, og træffe foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at forhindre, at produkterne eller transaktionerne anvendes til hvidvask og terrorfinansiering.

Undtagelse fra kravene om legitimation m.v.

§ 20. Legitimationskravet i § 12 og § 19, stk. 2, kan undlades med hensyn til følgende produkter og transaktioner:

- 1) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 2) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 3) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 4) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 5) Elektroniske penge som defineret i § 308, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning,
 - a) hvor der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 150 euro, eller
 - b) hvor der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 2.500 euro inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 1.000 euro inden for et kalenderår.

Stk. 2. Uanset transaktionens størrelse eller produktets karakter skal der kræves legitimation, når der er mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er omfattet af underretningspligten i § 7.

Stk. 3. På baggrund af beslutninger fra Kommissionen kan Finanstilsynet fastsætte regler om, at andre produkter eller transaktioner kan undtages.

§ 21. Legitimationskravene i § 12 gælder ikke, når kunden er

- 1) Danmarks Nationalbank, en af de virksomheder, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9 og 10, eller i § 1, stk. 1, nr. 1-5, i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, eller en tilsvarende virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område omfattet af direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på

det finansielle område, og som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,

- 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 3) en indenlandsk offentlig myndighed.

Stk. 2. Legitimationskravene i § 12 gælder ikke, når den reelle ejer har midler på en notars eller advokats klientkonto, såfremt notaren eller advokaten selv er undergivet regler svarende til denne lov. Det er en betingelse, at oplysninger om den reelle ejers identitet m.v. gøres tilgængelige for det konførende institut, når instituttet spørger herom.

Stk. 3. Der skal i alle tilfælde indhentes tilstrækkelig information til at fastslå, at kunden er omfattet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte undtagelser.

Stk. 4. På baggrund af beslutninger fra Kommissionen kan Finanstilsynet fastsætte regler om, at andre virksomheder og personer kan undtages.

§ 22. Hvis det beslutes af Kommissionen, kan Finanstilsynet bestemme, at personer og virksomheder omfattet af loven ikke kan anvende undtagelsen i § 21 over for kredit- og finansieringsinstitutter eller børsnoterede virksomheder eller andre enheder fra et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Opbevaring af identitetsoplysninger m.v.

§ 23. De af loven omfattede virksomheder og personer skal opbevare identitetsoplysninger i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af §§ 12, 14, 18 og 19, kan opbevares.

Stk. 2. Dokumenter og registreringer vedrørende transaktioner skal opbevares, så de kan fremfindes samlet i mindst 5 år efter transaktionernes gennemførelse. Dette gælder også de i medfør af § 6, stk. 2, noterede oplysninger.

Stk. 3. Ophører virksomheden, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. fortsat opbevares i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare identitetsoplysningerne m.v.

Filialer og dattervirksomheder i tredjelande

§ 24. De af lovens § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7 og 10, omfattede virksomheder skal sikre, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har foranstaltninger med hensyn til kundelegitimation og opbevaring af identitetsoplysninger m.v., der svarer til kravene i direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, i det omfang landets lovgivning tillader dette.

Stk. 2. Hvis lovgivningen i det i stk. 1 nævnte land ikke tillader anvendelsen af tilsvarende foranstaltninger som nævnt i stk. 1, skal virksomheden underrette Finanstilsynet, som påser virksomhedens overholdelse af denne lov, jf. kapitel 8. Virksomheden skal endvidere sikre sig, at risikoen for hvid-

vask og terrorfinansiering i filialen eller dattervirksomheden imødegås på anden vis.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal sørge for, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har skriftlige interne regler vedrørende kundelegitimation og opbevaring af registreringer svarende til kravene i § 25, stk. 1, i det omfang landets lovgivning tillader dette.

Kapitel 5

Interne regler og uddannelse m.v.

§ 25. De af loven omfattede virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om kundelegitimation, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9 og 10 skal udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre, at virksomheden eller personen overholder pligterne efter loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Stk. 3. De af § 1 omfattede virksomheder og personer skal sørge for, at deres ansatte er bekendt med de pligter, som fremgår af denne lov.

Stk. 4. I ansættelsesforhold påhviler de i stk. 1 og 2 nævnte pligter arbejdsgiveren.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte krav.

Kapitel 6

Tavshedspligt og ansvar

§ 26. De underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer omfattet af denne lov giver i god tro i medfør af § 7 og standsning af transaktioner i medfør af § 7, stk. 4, påfører ikke virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt.

§ 27. Virksomheder og personer omfattet af denne lov, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller terrorfinansiering, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives til de myndigheder og organisationer, der påser denne lovs overholdelse.

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Stk. 4. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives til virksomheder, der tilhører samme gruppe som defineret i artikel 2, nr. 12, i direktiv 2002/87/EF, jf. bilag 1.

Stk. 5. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives mellem personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, og revisorer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 7, i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, hvis både den person, der videregiver oplysningerne, og den person, oplysningerne videregives til, udøver deres virksomhed inden for samme juridiske enhed eller netværk.

Stk. 6. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives mellem personer eller virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 13 og 14 samt § 1, stk. 1, nr. 1-6, i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, forudsat

- 1) at oplysningerne vedrører en virksomhed eller person, der er kunde hos både den virksomhed eller person, som videregiver oplysningerne, og den virksomhed eller person, der modtager oplysningerne, og at oplysningerne vedrører en transaktion, som involverer begge parter,
- 2) at den virksomhed eller person, der videregiver oplysningerne, og den virksomhed eller person, der modtager oplysningerne, har samme profession,
- 3) at den virksomhed eller person, der videregiver oplysningerne, og den virksomhed eller person, der modtager oplysningerne, er underlagt ensartede krav, for så vidt angår tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger, og
- 4) at de udvekslede oplysninger kun anvendes til at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme.

Stk. 7. Oplysninger som nævnt i stk. 4-6 kan kun videregives til virksomheder og personer, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, hvis virksomheden eller personen er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af direktiv 2005/60/EF (3. hvidvaskdirektiv), jf. bilag 3, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

§ 28. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 29. Såfremt Kommissionen træffer beslutning herom, kan Finanstilsynet bestemme, at virksomheder og personer omfattet af loven ikke må videregive oplysninger til lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, i medfør af § 27.

Kapitel 7

Falske penge

§ 30. Virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder personer og virksomheder, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter i forskellig valuta, har pligt til at tage alle sedler og mønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb. Falske sedler og mønter skal straks overgives til politiet.

Kapitel 8

Registrering og tilsyn m.v.

§§ 31-33. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 34. Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4, 6, 7, 9 og 10, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 5. De i stk. 1 nævnte virksomheder og personer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af loven eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt overholdelse af lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Stk. 6. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af stk. 1 med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i stk. 1, inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, samt lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

§ 34 a. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af bestemmelserne, som er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Advokatrådet kan påbyde advokater inden for en frist fastsat af Advokatrådet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, samt lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

§ 35. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet kan, såfremt efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, give den underrettende meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, ligesom der kan gives underretning

om sletning i hvidvaskregisteret hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og om endelig afgørelse, ved domfældelse eventuelt i form af en dom eller domsekstrakt.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte meddelelser må ikke uberettiget videregives til andre.

Kapitel 10

Klagebestemmelser

§ 36. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 11

Straf

§ 37. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 6, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., § 11, § 12, stk. 1-6, § 13, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2, § 14, § 15, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 2, § 19, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-5, § 23, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., § 24, § 25, stk. 1-3, § 27, stk. 1, § 30, 2. pkt., og § 34, stk. 3, straffes med bøde. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 35, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den for Færøerne gældende straffelov.

Stk. 2. Ved særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 7, stk. 1, 2. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., § 12, stk. 1-6, § 14, § 15, og § 23, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Stk. 4. Undlader en person eller virksomhed at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 34, stk. 3, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 5. Med bøde straffes en person eller virksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 34, stk. 7.

Stk. 6. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Færøerne gældende straffelov.

Kapitel 12

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.

§ 38. Anordningen træder i kraft den 1. februar 2010.

Stk. 2. Henvisningerne til lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler træder dog først i kraft i forbindelse med den nævnte lovs ikrafttræden. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Samtidig ophæves anordning nr. 626 af 27. juni 2008 om ikrafttræden på Færøerne af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

§§ 39-41. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Givet på Christiansborg Slot, den 26. januar 2010

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Lene Espersen

-
- ¹⁾ Bestemmelsen har følgende ordlyd: Stk. 1. §§ 1, 2 og 4-12 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4. Stk. 3. §§ 1, 2, 6 og 10 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.
- ²⁾ Bestemmelsen har følgende ordlyd: Stk. 1. Lovens §§ 1-7 og 9-13 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4. Stk. 4. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bilag 1**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielkonglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den gældende fællesskabslovgivning indeholder et sæt generelle regler for tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber som selvstændige virksomheder og kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, der er en del af henholdsvis en bank/investeringsgruppe eller en forsikringsgruppe, dvs. grupper med homogene finansielle aktiviteter.

(2) Nye udviklinger på finansmarkederne fører til oprettelse af finansielle grupper, der leverer tjenesteydelser og produkter inden for forskellige sektorer på finansmarkederne, og som kaldes finansielle konglomerater. Hidtil har der ikke været nogen form for tilsyn på gruppeplan med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, navnlig med hensyn til solvenssituation og risikokonzentration i konglomeratet, transaktionerne inden for en gruppe, interne risikostyringsprocedurer i konglomeratet og ledelsens egnethed. Visse konglomerater er blandt de største finansielle grupper, der er aktive på finansmarkederne og leverer tjenesteydelser over hele verden. Skulle sådanne konglomerater, navnlig kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, komme i finansielle vanskeligheder, kunne det i alvorlig grad destabilisere det finansielle system og påvirke individuelle sparere, forsikringstagere og investorer.

(3) Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser opstiller en række handlinger, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og bebuder udarbejdelsen af lovgivning om supplerende tilsyn med finansielle konglomerater, der skal eliminere huller i den nuværende sektorlovgivning og andre risici for at sikre forsvarlige tilsynsordninger i forbindelse med finansielle grupper med tværsektorielle finansielle aktiviteter. En så ambitiøs målsætning kan kun nås etapevis. Etableringen af det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat er en sådan etape.

(4) Andre internationale fora har også peget på behovet for at udvikle hensigtsmæssige tilsynsbegreber for finansielle konglomerater.

(5) For at være effektivt bør det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat anvendes på alle sådanne konglomerater, der har betydelige tværsektorielle finansielle aktiviteter; dette er uanset deres struktur tilfældet, når aktiviteterne når et vist omfang. Det supplerende tilsyn bør omfatte alle finansielle aktiviteter, som er identificeret i den sektorspecifikke tilsynslovgivning, og alle enheder, der hovedsagelig beskæftiger sig med sådanne aktiviteter, herunder porteføljeadministrationsselskaber.

- (6) Afgørelser om ikke at medtage en bestemt enhed i anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn bør bl.a. træffes under hensyn til, om enheden i henhold til sektorreglerne vil være omfattet af tilsynet på gruppeplan.
- (7) De kompetente myndigheder bør være i stand til på gruppeplan at vurdere den finansielle situation for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, der er en del af et finansielt konglomerat, navnlig med hensyn til solvens (herunder eliminering af dobbelt gearing af egenkapitalinstrumenter), risikokonzentration og transaktioner inden for gruppen.
- (8) Et finansielt konglomerat ledes ofte på en måde ud fra dets forretningsaktiviteter, der ikke er i fuld overensstemmelse med konglomeratets juridiske opbygning. For at tage højde for denne tendens bør kravene til ledelsen gøres mere vidtrækkende, navnlig for så vidt angår ledelsen af blandede finansielle holdingselskaber.
- (9) For ethvert finansielt konglomerat, der er underlagt supplerende tilsyn, bør der udpeges en koordinator blandt de berørte kompetente myndigheder.
- (10) Koordinatorens opgaver bør ikke berøre de kompetente myndigheders opgaver og ansvar i henhold til sektorreglerne.
- (11) De berørte kompetente myndigheder, og især koordinatoren, bør kunne anmode enhederne inden for et finansielt konglomerat eller andre kompetente myndigheder om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre det supplerende tilsyn.
- (12) Der er et presserende behov for at øge samarbejdet mellem myndigheder med ansvar for tilsynet med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, herunder at udvikle ad hoc-samarbejdsordninger mellem de myndigheder, der er involveret i tilsynet med enheder, som tilhører et og samme finansielle konglomerat.
- (13) Kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som har hovedkontor i Fællesskabet, kan være en del af et finansielt konglomerat, hvis øverste selskab ligger uden for Fællesskabet. Sådanne regulerede enheder bør også være underlagt et tilsvarende og passende supplerende tilsyn, der opnår mål og resultater, som svarer til dette direktivs bestemmelser. Det er i denne forbindelse af stor betydning, at der er gennemsigtighed omkring regler og informationsudveksling med myndigheder i tredjelande om alle relevante forhold.
- (14) Der kan kun formodes at bestå et tilsvarende og passende supplerende tilsyn, hvis tredjelandets tilsynsmyndigheder har accepteret at samarbejde med de berørte kompetente myndigheder om de midler og mål, hvormed der kan udøves supplerende tilsyn med et finansielt konglomerats regulerede enheder.
- (15) Dette direktiv kræver ikke, at de kompetente myndigheder til Udvalget for Finansielle Konglomerater giver oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt i henhold til dette direktiv eller andre sektordirektiver.
- (16) Målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelse af regler for det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre opfyldes på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Da direktivet definerer minimumsstandards, kan medlemsstaterne fastsætte strengere regler.
- (17) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (18) De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁵⁾.

(19) Der kan fra tid til anden være behov for tekniske retningslinjer og gennemførelsesforanstaltninger til bestemmelserne i dette direktiv for at tage højde for nye tendenser på de finansielle markeder. Kommissionen bør derfor have beføjelser til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt de ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv.

(20) De eksisterende sektorregler for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber bør udbygges for at opnå et minimum af overensstemmelse, navnlig for at undgå tilsynsarbitrage mellem sektorreglerne og reglerne for finansielle konglomerater. På den baggrund bør der foretages en ændring af reglerne i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁶⁾, Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed⁷⁾, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv)⁸⁾, Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv)⁹⁾, Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag¹⁰⁾ og Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer¹¹⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe¹²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹³⁾. Målet om en yderligere harmonisering kan dog kun nås etapevis og må baseres på en grundig analyse.

(21) Med henblik på at vurdere behovet for og på at forberede en eventuel fremtidig harmonisering af behandlingen af porteføljeadministrationsselskaber i henhold til sektorreglerne bør Kommissionen aflægge rapport om medlemsstaternes praksis på dette område -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF eller artikel 4 i direktiv 2000/12/EF, og som er en del af et finansielt konglomerat. De relevante sektorregler for enheder, der er reguleret af ovennævnte direktiver, ændres ligeledes.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, andet afsnit, i direktiv 2000/12/EF
- 2) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF eller artikel 1, litra b), i direktiv 98/78/EF
- 3) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF, herunder de i artikel 2, nr. 4, i direktiv 93/6/EØF omhandlede virksomheder
- 4) »reguleret enhed«: et kreditinstitut, et forsikringsselskab eller et investeringsselskab

- 5) »porteføljeadministrationsselskab«: et administrationsselskab som omhandlet i artikel 1a, stk. 2, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)¹⁴⁾ samt et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted beliggende uden for Fællesskabet, der ville kræve godkendelse i henhold til artikel 5, stk. 1, i dette direktiv, hvis det vedtægtsmæssige hjemsted var beliggende inden for Fællesskabet
- 6) genforsikringsselskab: et genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF
- 7) »sektorregler«: fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med regulerede enheder, navnlig som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 98/78/EF, 93/6/EØF, 93/22/EØF og 2000/12/EF
- 8) »finansiell sektor«: sektor bestående af én eller flere af følgende enheder:
 - a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 5 og 23, i direktiv 2000/12/EF (banksektoren)
 - b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF (forsikringssektoren)
 - c) et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 2, nr. 7, i direktiv 93/6/EØF (investeringservicesektoren)
 - d) et blandet finansielt holdingselskab
- 9) »modervirksomhed«: en modervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber¹⁵⁾ og enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse på en anden virksomhed
- 10) »dattervirksomhed«: en dattervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, på hvilken en modervirksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse; alle dattervirksomheder af dattervirksomheder betragtes også som dattervirksomheder af modervirksomheden
- 11) »kapitalinteresser«: kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer¹⁶⁾ eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed
- 12) »gruppe«: en gruppe af virksomheder bestående af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder samt modervirksomhedens og dens dattervirksomheders kapitalinteresser foruden virksomheder, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- 13) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:
 - a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller
 - b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse
- 14) »finansielt konglomerat«: en gruppe, der med forbehold af artikel 3 opfylder følgende betingelser:
 - a) Gruppen ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, eller mindst ét af datterselskaberne i gruppen er en reguleret enhed som defineret i artikel 1.
 - b) Hvis gruppen ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, består denne enten af en modervirksomhed for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

- c) Hvis gruppen ikke ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, finder gruppens aktiviteter hovedsagelig sted i den finansielle sektor som defineret i artikel 3, stk. 1.
- d) Mindst én af enhederne i gruppen befinder sig i forsikringssektoren og mindst én i bank- eller investeringsservicesektoren.
- e) Både de konsoliderede og/eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en gruppe inden for forsikringssektoren og de konsoliderede og/eller aggregerede aktiviteter i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3.

Eventuelle undergrupper under de i nr. 12 omhandlede grupper, som opfylder kriterierne i dette nummer, betragtes som finansielle konglomerater

- 15) »blandet finansielt holdingselskab«: en ureguleret modervirksomhed, som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Fællesskabet, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
- 16) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller administrative bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter og/eller forsikringsselskaber og/eller investeringsselskaber, hvad enten det sker individuelt eller på gruppeplan
- 17) »relevante kompetente myndigheder«:
 - a) medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det sektorielle tilsyn på gruppeplan med alle regulerede enheder i et finansielt konglomerat
 - b) koordinatoren, udpeget i henhold til artikel 10, hvis denne er forskellig fra de myndigheder, der er nævnt i litra a)
 - c) andre berørte kompetente myndigheder, hvis det skønnes relevant af de myndigheder, der er nævnt i litra a) og b). Dette skøn skal særlig tage hensyn til konglomeratets regulerede enheders markedsandel i andre medlemsstater, navnlig hvis den overstiger 5 %, samt til betydningen i konglomeratet af regulerede enheder etableret i en anden medlemsstat
- 18) »transaktioner inden for en gruppe«: alle transaktioner, hvorigennem regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte er afhængige af andre virksomheder inden for samme gruppe eller af fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med virksomhederne inden for den pågældende gruppe ved hjælp af en snæver forbindelse, for så vidt angår opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ikke-kontraktlig, og mod betaling eller gratis
- 19) »risikokonzentration«: alle engagementer med tabsrisiko indgået af enheder inden for et finansielt konglomerat, hvor engagementerne er store nok til at true solvensen eller den finansielle situation i almindelighed for de regulerede enheder i det finansielle konglomerat. Sådanne engagementer med tabsrisiko kan skyldes medkontrahentrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisiko, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.

Artikel 3

Tærskler til identifikation af et finansielt konglomerat

1. Med henblik på at bestemme, om en gruppes aktiviteter hovedsagelig finder sted i den finansielle sektor som defineret i artikel 2, nr. 14, litra c), skal balancesummen for gruppens regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor udgøre mere end 40 % af balancesummen for gruppen som helhed.

2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er væsentlige som defineret i artikel 2, nr. 14, litra e), skal det for hver finansiell sektor gælde, at gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for denne finansielle sektor og balancesummen for gruppens enheder i den finansielle sektor og forholdet mellem solvenskravene til den samme finansielle sektor og de samlede solvenskrav til gruppens enheder i den finansielle sektor overstiger 10 %.

I dette direktiv er den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor, der har det laveste gennemsnit, og den mest betydningsfulde finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor, der har

det højeste gennemsnit. Ved beregningen af gennemsnittet og af den mindste og den mest betydningsfulde finansielle sektor skal banksektoren og investeringsservice-sektoren betragtes samlet.

3. Tværsektorielle aktiviteter anses også for at være væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14, litra e), hvis balancesummen for den mindste finansielle sektor i gruppen er på mere end 6 mia. EUR. Hvis gruppen ikke når den tærskel, der er nævnt i stk. 2, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte gruppen som et finansielt konglomerat eller ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af gruppen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendige eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn f.eks. under hensyn til:

- a) at den mindste finansielle sektors relative størrelse ikke overstiger 5 % beregnet enten på grundlag af det gennemsnit, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af den samlede balancesum eller solvenskravene til den pågældende finansielle sektor, eller
- b) at markedsandelen ikke overstiger 5 % i nogen medlemsstat, beregnet på grundlag af den samlede balancesum i bank- eller investeringsservice-sektorerne og ud fra bruttopræmier i forsikringssektoren.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige berørte kompetente myndigheder.

4. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte:

- a) ikke at medtage en enhed ved beregningen af de procentvise andele i de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde
- b) at tage hensyn til, at tærsklerne i stk. 1 og 2 for tre på hinanden følgende år er overholdt, for at undgå pludselige skift til andre metoder og undlade at tage hensyn hertil, hvis der er væsentlige ændringer i gruppens struktur.

Såfremt der er identificeret et finansielt konglomerat i henhold til stk. 1, 2 og 3, træffes de i første afsnit nævnte afgørelser på grundlag af et forslag fra det finansielle konglomerats koordinator.

5. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de relevante kompetente myndigheder i særlige tilfælde og efter indbyrdes aftale i stedet for det kriterium, der er baseret på balancesummen, anvende et af eller begge følgende parametre eller tilføje et eller begge disse parametre, hvis myndighederne er af den opfattelse, at disse parametre er af særlig relevans med henblik på supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv, nemlig indkomststruktur, ikke-balanceførte aktiviteter.

6. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og 2 skal der, hvis tærsklerne i disse stykker falder til mindre end henholdsvis 40 og 10 % for konglomerater, der allerede er underlagt supplerende tilsyn, i de følgende tre år anvendes lavere tærskler på henholdsvis 35 og 8 % for at undgå pludselige skift til andre metoder.

Tilsvarende skal der med henblik på anvendelsen af stk. 3, hvis den samlede balancesum for den mindste finansielle sektor i gruppen falder til mindre end 6 mia. EUR for konglomerater, der allerede er underlagt supplerende tilsyn, i de følgende tre år anvendes et lavere tal på 5 mia. EUR for at undgå pludselige skift til andre metoder.

I den periode, der er nævnt i dette stykke, kan koordinatoren efter aftale med de øvrige relevante kompetente myndigheder beslutte, at de laveste af de tærskler eller det lavere beløb, der er nævnt i dette stykke, skal ophøre med at gælde.

7. De beregninger vedrørende balancen, der er nævnt i denne artikel, foretages på grundlag af den aggregerede balancesum for gruppens enheder i henhold til deres årsregnskaber. I beregningen skal indgå selskaber, hvori der er kapitalinteresser, med størrelsen af deres balancesum svarende til gruppens aggregerede andel. Såfremt der foreligger konsoliderede regnskaber, skal disse dog anvendes i stedet for aggregerede regnskaber.

Solvenskravene i stk. 2 og 3 beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante sektorregler.

*Artikel 4****Identifikation af et finansielt konglomerat***

1. De kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder tilladelse, identificerer på grundlag af artikel 2, 3 og 5 de grupper, der hører under dette direktivs anvendelsesområde.

Med henblik herpå

- skal de kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder i gruppen tilladelse, om nødvendigt have et tæt samarbejde
- skal en kompetent myndighed, hvis den mener, at en reguleret enhed, som den selv har meddelt tilladelse, indgår i en gruppe, der eventuelt kunne være et finansielt konglomerat, som ikke allerede er identificeret i henhold til dette direktiv, meddele sin opfattelse til de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 10, underretter modervirksomheden i spidsen for en gruppe eller, hvis der ingen modervirksomhed er, den regulerede enhed med den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor inden for en gruppe om, at gruppen er identificeret som et finansielt konglomerat, og om udpegningen af koordinatoren. Koordinatoren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, samt Kommissionen.

KAPITEL II**SUPPLERENDE TILSYN****AFDELING 1****ANVENDELSESOMRÅDE***Artikel 5****Anvendelsesområde for det supplerende tilsyn med de i artikel 1 nævnte regulerede enheder***

1. Medmindre andet følger af sektorreglernes bestemmelser om tilsyn, fører medlemsstaterne supplerende tilsyn med de i artikel 1 omhandlede regulerede enheder, i det omfang og på den måde det er foreskrevet i dette direktiv.

2. Nedenstående regulerede enheder underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i overensstemmelse med artikel 6 til 17:

- a) alle regulerede enheder, der er i spidsen for et finansielt konglomerat
- b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i Fællesskabet
- c) alle regulerede enheder, der er knyttet til en anden enhed i den finansielle sektor ved en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

Hvis et finansielt konglomerat er en undergruppe i et andet finansielt konglomerat, der opfylder betingelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne kun anvende artikel 6 til 17 på de regulerede enheder i sidstnævnte gruppe, og alle henvisninger i direktivet til begreberne gruppe og finansielt konglomerat skal da forstås som henvisninger til den sidstnævnte gruppe.

3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 18.

4. Hvis personer har kapitalinteresser i eller kapital tilknyttet en eller flere regulerede enheder eller udøver betydelig indflydelse på sådanne enheder uden at have kapitalinteresser eller tilknyttet kapital ud over de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde, afgør de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale og i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, hvorvidt og i hvilket omfang der skal føres supplerende tilsyn med de regulerede enheder på samme måde, som hvis de udgjorde et finansielt konglomerat.

For at føre et sådant supplerende tilsyn skal mindst én af enhederne være en reguleret enhed som nævnt i artikel 1, og betingelserne i artikel 2, nr. 14, litra d) og e), skal være opfyldt. De relevante kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.

Hvis første afsnit skal anvendes på »kooperative grupper«, skal de kompetente myndigheder tage hensyn til disse gruppers offentlige finansielle forpligtelser over for andre finansielle enheder.

5. Det supplerende tilsyn på konglomeratplan indebærer ikke, at de kompetente myndigheder skal føre tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandes regulerede enheder i et finansielt konglomerat eller uregulerede enheder i et finansielt konglomerat enkeltvis, jf. dog artikel 13.

AFDELING 2

FINANSIEL SITUATION

Artikel 6

Kapitalkrav

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med kapitalkravene i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med stk. 2-5 i artikel 9 i afdeling 3 i dette kapitel og bilag I.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat sikrer, at der forefindes en egenkapital på konglomeratplan, der altid mindst svarer til kapitaldækningskravene som beregnet efter bilag I.

Medlemsstaterne kræver også, at regulerede enheder følger en passende strategi for at opfylde kapitalkravene på konglomeratplan.

De i første og andet afsnit omhandlede krav er underlagt tilsynsmæssig overvågning af koordinatoren i overensstemmelse med afdeling 3.

Koordinatoren sikrer, at den i første afsnit omhandlede beregning foretages mindst en gang om året af enten de regulerede enheder eller det blandede finansielle holdingselskab.

Resultaterne af beregningen og de for beregningen relevante data forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, som omhandlet i artikel 1, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i stk. 2, første afsnit, falder følgende enheder inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn i den form og i det omfang, det er fastlagt i bilag I:

- a) kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller accessoriske bankservicevirksomheder som omhandlet i artikel 1, nr. 5 og 23, i direktiv 2000/12/EF
- b) forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF
- c) investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 2, nr. 7, i direktiv 93/6/EØF

d) blandede finansielle holdingselskaber.

4. Ved beregningen af supplerende kapitalkrav til et finansielt konglomerat under anvendelse af metode 1 (»regnskabskonsolidering«) i bilag I beregnes egenkapitalen og solvenskravene for gruppens enheder under anvendelse af de tilsvarende sektorregler på konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 54 i direktiv 2000/12/EF og bilag 1, 1 B, til direktiv 98/78/EF.

Ved anvendelse af metode 2 og 3 (»fradrag og sammenlægning« hhv. »fradrag af bogført værdi/solvenskrav«) i bilag I tages der ved beregningen højde for den forholdsmæssige andel, der besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af gruppens enheder. »Forholdsmæssig andel« betyder den del af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af den pågældende virksomhed.

5. Koordinatoren kan beslutte ikke at medtage en bestemt enhed i beregningen af supplerende kapitalkrav i følgende tilfælde:

- a) hvis enheden er hjemmehørende i et tredjeland, hvis lovgivning er til hinder for overførsel af de nødvendige oplysninger, uden at dette i øvrigt påvirker sektorreglerne vedrørende de kompetente myndigheders pligt til at nægte tilladelse, hvis de i praksis forhindres i at føre tilsyn
- b) hvis enheden er ubetydelig i relation til formålene med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat
- c) hvis medtagelse af enheden ville være uhensigtsmæssig eller vildledende i relation til formålene med det supplerende tilsyn.

Hvis flere enheder undtages i henhold til første afsnit, litra b), skal de dog medtages, hvis de tilsammen er ikke uvæsentlige.

I det i første afsnit, litra c), omhandlede tilfælde hører koordinatoren de øvrige relevante kompetente myndigheder, før der træffes afgørelse, medmindre det drejer sig om et hastetilfælde.

Hvis koordinatoren undlader at medtage en reguleret enhed i medfør af første afsnit, litra b) og c), kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor enheden er hjemmehørende, anmode den enhed, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, om oplysninger, der kan lette tilsynet med den regulerede enhed.

Artikel 7

Risikokoncentration

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med risikokoncentrationen i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 9, stk. 2-4, i afdeling 3 i dette kapitel og i bilag II.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt, og mindst en gang årligt, rapporterer til koordinatoren om alle væsentlige risikokoncentrationer i konglomeratet i overensstemmelse med reglerne i denne artikel og i bilag II. De nødvendige oplysninger forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, som omhandlet i artikel 1, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed som omhandlet i artikel 1 i spidsen, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

Disse risikokoncentrationer er underlagt tilsynsmæssig overvågning foretaget af koordinatoren i overensstemmelse med afdeling 3.

3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller tillade deres kompetente myndigheder at opstille kvantitative grænser eller træffe andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der er egnet til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår alle former for risikokoncentration i konglomeratet.

4. Hvis et finansielt konglomerat ledes af et blandet finansielt holdingselskab, gælder sektorreglerne vedrørende risikokonzentration i den mest betydningsfulde finansielle sektor i det finansielle konglomerat, hvis en sådan forefindes, for denne sektor som helhed, herunder det blandede finansielle holdingselskab.

Artikel 8

Transaktioner inden for en gruppe

1. Medmindre andet følger af sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med regulerede enheders, i et finansielt konglomerat, transaktioner inden for gruppen i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 9, stk. 2-4, i afdeling 3 i dette kapitel og i bilag II.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst en gang årligt rapporterer til koordinatoren om alle væsentlige transaktioner inden for gruppen af regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med reglerne i denne artikel og i bilag II. Hvis de tærskler, der omhandles i bilag II, første afsnit, sidste punktum, ikke er fastlagt, anses en transaktion inden for en gruppe for at være væsentlig, hvis den beløbsmæssigt overstiger 5 % af det samlede kapitalkrav på konglomeratet.

De nødvendige oplysninger forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, der som omhandlet i artikel 1 er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

Disse transaktioner inden for en gruppe er underlagt overvågning af koordinatoren.

3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser og kvalitative krav med hensyn til et finansielt konglomerats regulerede enheders transaktioner inden for en gruppe eller tillade deres kompetente myndigheder at opstille kvantitative grænser og kvantitative krav eller træffe andre tilsynsforanstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn.

4. Hvis et finansielt konglomerat har et blandet finansielt holdingselskab i spidsen, gælder sektorreglerne vedrørende transaktioner inden for en gruppe i den mest betydningsfulde finansielle sektor i det finansielle konglomerat for denne sektor som helhed, herunder det blandede finansielle holdingselskab.

Artikel 9

Interne kontrolmekanismer og risikostyringsprocedurer

1. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder i et konglomerat har tilstrækkelige risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige administrative regnskabsprocedurer.

2. Risikostyringsprocedurerne skal omfatte:

- a) forsvarlig styring og ledelse med godkendelse og periodisk gennemgang af strategier og politikker foretaget af de relevante styrende organer i konglomeratet med hensyn til alle de risici, de påtager sig
- b) passende strategier til opfyldelse af kapitalkravene for at tage højde for konsekvenserne af deres forretningsstrategi for risikoprofil og kapitalkrav som fastlagt i overensstemmelse med artikel 6 og bilag I
- c) passende procedurer med henblik på at sikre, at deres risikoovervågningssystemer er velintegrerede i deres organisation, og at der er truffet alle foranstaltninger til at sikre, at de systemer, der er gennemført i alle de selskaber, der er underlagt supplerende tilsyn, er konsekvente, således at risiciene kan måles, overvåges og kontrolleres på konglomeratplan.

3. De interne kontrolmekanismer skal omfatte:

- a) passende mekanismer med hensyn til kapitalkrav for at identificere og måle alle væsentlige risici og på passende måde relatere egne midler til risici
- b) forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer for at identificere, måle, overvåge og kontrollere transaktionerne inden for gruppen og risikokoncentrationen.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 5, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

5. Koordinatoren fører tilsyn med procedurerne og mekanismerne i stk. 1 til 4.

AFDELING 3

FORANSTALTNINGER TIL RÅDIGHED FOR DET SUPPLERENDE TILSYN

Artikel 10

Den kompetente myndighed med ansvar for det supplerende tilsyn (koordinatoren)

1. Med henblik på at sikre et korrekt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat udpeges der én koordinator, der har ansvar for koordinering og udøvelse af det supplerende tilsyn, blandt de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, herunder myndighederne i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor.

2. Udpegningen skal ske på grundlag af følgende kriterier:

- a) Hvis et finansielt konglomerat har en reguleret enhed i spidsen, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt den regulerede enhed tilladelse i henhold til de relevante sektorregler.
- b) Hvis et finansielt konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der udpeges efter følgende principper:
 - i) Hvis moderselskabet for en reguleret enhed er et blandet finansielt holdingselskab, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til denne regulerede enhed i henhold til de relevante sektorregler.
 - ii) Hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet har samme blandede finansielle holdingselskab som modervirksomhed, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i denne medlemsstat.

Hvis to eller flere regulerede enheder, som er aktive i forskellige finansielle sektorer, er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har et hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, der er aktiv i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

Hvis det finansielle konglomerat har to eller flere blandede finansielle holdingselskaber i spidsen, der har hovedkontor i forskellige medlemsstater, og der findes en reguleret enhed i hver af disse stater, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed med den største balance-sum, hvis disse enheder tilhører samme finansielle sektor, eller af den kompetente myndighed for den regulerede enhed inden for den mest betydningsfulde finansielle sektor.

Hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet har samme blandede finansielle holdingselskab som modervirksomhed, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

iv) Hvis det finansielle konglomerat er en gruppe uden en modervirksomhed i spidsen og i ethvert andet tilfælde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

3. I særlige tilfælde kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale tillade undtagelser fra de i stk. 2 omhandlede kriterier, hvis det vil være uhensigtsmæssigt at anvende disse kriterier under hensyn til konglomeratets opbygning og den relative betydning af dets aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til koordinator. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder, inden de træffer afgørelse, give konglomeratet adgang til at fremsætte bemærkninger til afgørelsen.

Artikel 11

Koordinatorens opgaver

1. Koordinatorens opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn omfatter:

- a) koordinering af indsamling og formidling af relevante eller væsentlige oplysninger under normale forhold og i krisesituationer, herunder formidling af oplysninger, der er af betydning for en kompetent myndigheds tilsyn i henhold til sektorreglerne
- b) overvågning og vurdering af et finansielt konglomerats finansielle situation
- c) vurdering af overholdelsen af reglerne om kapitalkrav, risikokonzentration og transaktioner inden for en gruppe som omhandlet i artikel 6, 7 og 8
- d) vurdering af det finansielle konglomerats opbygning, organisation og interne kontrolsystemer som omhandlet i artikel 9
- e) planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer i samarbejde med de relevante kompetente myndigheder
- f) andre opgaver, foranstaltninger og afgørelser, der er pålagt koordinatoren i henhold til dette direktiv, eller som følger af anvendelsen af dette direktiv.

For at lette det supplerende tilsyn og basere det på et bredt retsgrundlag iværksætter koordinatoren og de andre relevante kompetente myndigheder samt om nødvendigt andre kompetente myndigheder koordineringsordninger. En koordineringsordning kan pålægge koordinatoren yderligere opgaver og kan præcisere procedurerne for den beslutningsproces, der gælder for de relevante kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 12, stk. 2, artikel 16 og 18, og for samarbejdet med andre kompetente myndigheder.

2. Koordinatoren bør, når han har brug for oplysninger, der allerede er givet til en anden kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorreglerne, snarest muligt henvende sig til denne myndighed for at undgå dobbeltarbejde med at indberette til de forskellige myndigheder, der deltager i tilsynet.

3. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -opgaver i henhold til fællesskabslovgivningen, påvirker det forhold, at der er en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, ikke de kompetente myndigheders opgaver og ansvar efter sektorreglerne.

Artikel 12

Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, og den kompetente myndighed, der er udpeget til koordinator for dette finansielle konglomerat, arbejder tæt sammen. Uden at det berører disse myndigheders respektive ansvar som defineret i sektorreglerne, giver disse myndigheder, uanset om de måtte være etableret i samme medlemsstat, hinanden alle oplysninger, der er væsentlige eller relevante for udførelsen af de andre myndigheders tilsynsopgaver i henhold til sektorreglerne og dette direktiv. I denne forbindelse meddeler de kompetente myndigheder og

koordinatoren efter anmodning alle relevante oplysninger og giver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger.

Dette samarbejde omfatter mindst indsamling og udveksling af oplysninger vedrørende følgende punkter:

- a) identifikation af gruppeopbygningen af alle større enheder inden for det finansielle konglomerat og af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen
- b) det finansielle konglomerats strategi
- c) det finansielle konglomerats finansielle situation, navnlig vedrørende kapitalkrav, transaktioner inden for gruppen, risikokonzentration og rentabilitet
- d) det finansielle konglomerats betydende aktionærer og ledelse
- e) organisation, risikostyring og interne kontrolsystemer i konglomeratet
- f) procedurer til indsamling af oplysninger fra enhederne i et finansielt konglomerat og verifikation heraf
- g) negative udviklinger i regulerede enheder eller i andre af det finansielle konglomerats enheder, som kan have en alvorlig indvirkning på de regulerede enheder
- h) vigtigste sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med sektorreglerne eller dette direktiv.

De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af deres respektive opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

2. Uanset de berørte kompetente myndigheders respektive ansvar i henhold til sektorreglerne skal de, inden de træffer afgørelse, høre hinanden om følgende punkter, hvis disse afgørelser er af betydning for andre kompetente myndigheders tilsyn:

- a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i regulerede enheder i et finansielt konglomerat, der kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse
- b) vigtigste sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder.

En kompetent myndighed kan beslutte ikke at foretage høring i hastetilfælde, eller hvor en sådan høring kan skade afgørelsernes effektivitet. I så fald orienterer den kompetente myndighed straks de øvrige kompetente myndigheder.

3. Koordinatoren kan opfordre de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en modervirksomhed har sit hovedkontor, og som ikke selv foretager det supplerende tilsyn i henhold til artikel 10, til at anmode modervirksomheden om oplysninger, som er relevante for udførelsen af koordineringsopgaverne som fastsat i artikel 11, og til at fremsende disse til koordinatoren.

Hvis de i artikel 14, stk. 2, omhandlede oplysninger allerede er givet til en kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorreglerne, kan de kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn henvende sig til førstnævnte myndighed for at få oplysningerne.

4. Medlemsstaterne giver tilladelse til udveksling af oplysningerne mellem deres kompetente myndigheder indbyrdes og mellem deres kompetente myndigheder og andre myndigheder som omtalt i stk. 1, 2 og 3. Indsamling eller besiddelse af oplysninger vedrørende en enhed i et finansielt konglomerat, som ikke er en reguleret enhed, indebærer ikke, at de kompetente myndigheder skal føre individuelt tilsyn med disse enheder.

Oplysninger modtaget i forbindelse med det supplerende tilsyn og navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder indbyrdes og mellem kompetente myndigheder og andre myndigheder, som er omhandlet i dette direktiv, er underlagt sektorreglernes bestemmelser om tjenstlig tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger.

*Artikel 13****Ledelsesorgan for blandede finansielle holdingselskaber***

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det blandede finansielle holdingselskabs forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at udføre denne opgave.

*Artikel 14****Adgang til oplysninger***

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke inden for deres jurisdiktion findes retlige hindringer for, at fysiske og juridiske personer, der er underlagt supplerende tilsyn - regulerede såvel som uregulerede enheder - indbyrdes udveksler oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn ved direkte eller indirekte henvendelse til enhederne i et finansielt konglomerat - regulerede såvel som uregulerede enheder - får adgang til alle oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.

*Artikel 15****Verifikation***

Hvis de kompetente myndigheder ved anvendelsen af dette direktiv i særlige tilfælde ønsker at verificere oplysningerne om en reguleret eller ureguleret enhed, som er en del af et finansielt konglomerat og hjemmehørende i en anden medlemsstat, anmoder disse de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat om at få verifikationen foretaget.

Myndigheder, der modtager en sådan anmodning, efterkommer anmodningen inden for rammerne af deres beføjelser enten ved selv at foretage verifikationen, ved at lade en revisor eller en ekspert foretage den eller ved at give den anmodende myndighed tilladelse til selv at foretage den.

Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.

*Artikel 16****Retshåndhævende foranstaltninger***

Hvis de regulerede enheder i et finansielt konglomerat ikke opfylder kravene i artikel 6 til 9, eller hvis kravene er opfyldt, men solvensen ikke desto mindre kan være i fare, eller hvis transaktionerne inden for gruppen eller risikokoncentrationerne udgør en trussel mod de regulerede enheders finansielle situation, stilles der krav om gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger med henblik på snarest muligt at afhjælpe situationen

- af koordinatoren for så vidt angår blandede finansielle holdingselskaber
- af de kompetente myndigheder for så vidt angår regulerede enheder; med det formål skal koordinatoren orientere disse kompetente myndigheder om sine resultater.

Medlemsstaterne kan beslutte, hvilke foranstaltninger deres kompetente myndigheder skal træffe med hensyn til blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog artikel 17, stk. 2.

De berørte kompetente myndigheder, herunder koordinatoren, koordinerer, hvor det er hensigtsmæssigt, deres tilsynsvirksomhed.

*Artikel 17****Yderligere beføjelser til de kompetente myndigheder***

1. Indtil der er foretaget yderligere harmonisering af sektorreglerne, fastsætter medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder har beføjelse til at træffe alle tilsynsforanstaltninger, der anses for nødvendige med henblik på at undgå eller imødegå, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat omgår sektorreglerne.

2. Uden at det berører deres straffelovgivning, sikrer medlemsstaterne, at blandede finansielle holdingselskaber eller deres faktiske ledelse, der overtræder love eller administrative bestemmelser, som er iværksat til gennemførelse af dette direktiv, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger med henblik på at bringe konstaterede overtrædelser eller årsagerne til sådanne overtrædelser til ophør. I visse tilfælde kan sådanne foranstaltninger kræve domstolenes indgriben. De kompetente myndigheder sikrer gennem et tæt samarbejde, at de ovenfor nævnte sanktioner og foranstaltninger frembringer de ønskede resultater.

AFDELING 4

TREDJELANDE*Artikel 18****Modervirksomheder uden for Fællesskabet***

1. Uden at det berører sektorreglerne, verificerer de kompetente myndigheder i det i artikel 5, stk. 3, omhandlede tilfælde, om de regulerede enheder, hvis modervirksomhed har hovedkontor uden for Fællesskabet, er underlagt tilsyn af et tredjelandets kompetente myndighed svarende til bestemmelserne i dette direktiv om det supplerende tilsyn med regulerede enheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2. Verifikationen foretages af den kompetente myndighed, dvs. koordinatoren, hvis kriterierne i artikel 10, stk. 2, fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige relevante kompetente myndigheder og tager hensyn til alle gældende retningslinjer udarbejdet af Udvalget for Finansielle Konglomerater i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5. Med henblik herpå hører den kompetente myndighed udvalget, inden der træffes en afgørelse.

2. I mangel af et tilsvarende tilsyn som omhandlet i stk. 1 anvender medlemsstaterne analogt de i artikel 5, stk. 2, omhandlede bestemmelser vedrørende supplerende tilsyn med regulerede enheder. Som alternativ kan de kompetente myndigheder anvende en af metoderne i stk. 3.

3. Medlemsstaterne tillader deres kompetente myndigheder at anvende andre metoder, der sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Disse metoder skal accepteres af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som har dette holdingselskab i spidsen. Metoderne skal opfylde det supplerende tilsyns mål som defineret i dette direktiv og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.

*Artikel 19****Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder***

1. Artikel 25, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/12/EF og artikel 10a i direktiv 98/78/EF anvendes mutatis mutandis ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelande vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.

2. Kommissionen, Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, Forsikringskomitéen og Udvalget for Finansielle Konglomerater undersøger resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

KAPITEL III

KOMMISSIONENS BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 20

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med proceduren i artikel 21, stk. 2, de tekniske tilpasninger til dette direktiv på følgende områder:

- a) en mere præcis formulering af de i artikel 2 omhandlede definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne ved anvendelsen af dette direktiv
- b) en mere præcis formulering af de i artikel 2 definitioner for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet
- c) tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i direktivet i overensstemmelse med senere fællesskabsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- d) en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne
- e) koordinering af de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II med henblik på at fremme en ensartet anvendelse i Fællesskabet.

2. Kommissionen underretter offentligheden om ethvert forslag forelagt i henhold til denne artikel og hører de interesserede parter, inden den forelægger udkastet til foranstaltninger for det i artikel 21 omhandlede udvalg for finansielle konglomerater.

Artikel 21

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg for finansielle konglomerater, i det følgende benævnt »udvalget«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
4. Medmindre andet er fastsat i de gennemførelsesforanstaltninger, der allerede er vedtaget, ophører anvendelsen af dette direktivs bestemmelser om vedtagelse af tekniske bestemmelser og afgørelser i overensstemmelse med proceduren i stk. 2 fire år efter direktivets ikrafttræden. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag af Kommissionen forny de pågældende bestemmelser efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251 og tager dem med henblik herpå op til revision inden udgangen af nævnte periode på fire år.
5. Udvalget kan fastsætte generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheds ordninger for supplerende tilsyn kan forventes at nå målene for det supplerende tilsyn som fastlagt i dette direktiv i relation til regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som har en virksomhed i spidsen med hovedkontor uden for Fællesskabet. Udvalget reviderer løbende sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer i det supplerende tilsyn, der foretages af sådanne kompetente myndigheder.
6. Medlemsstaterne holder udvalget underrettet om, hvilke principper de anvender i forbindelse med tilsynet med transaktioner inden for en gruppe og risikokonzentration.

KAPITEL IV

ÆNDRINGER AF EKSISTERENDE DIREKTIVER

Artikel 22

Ændringer i direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF foretages følgende ændringer:

1) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringsselskab, der er

- a) datterselskab af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
- b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som er ansvarlig for tilsynet med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringsselskab, der er

- a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) I artikel 16, stk. 2, indsættes følgende nye afsnit:

»Fra den faktiske solvensmargen fratrækkes også følgende komponenter:

- a) kapitalinteresser, som forsikringsselskaber har i:
 - forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i dette direktiv, artikel 6 i Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed¹⁷⁾ eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF¹⁸⁾
 - genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF
 - forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF
 - kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF¹⁹⁾
 - investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF²⁰⁾ og artikel 2, nr. 4 og 7, i direktiv 93/6/EØF²¹⁾

¹⁷⁾ EFT L 63 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 11).

¹⁹⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

¹⁸⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

²⁰⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

²¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

- b) hver af følgende komponenter, som forsikringsselskabet besidder i enheder som defineret i litra a), hvori det har en kapitalinteresse:
- instrumenter som nævnt i stk. 3
 - instrumenter som nævnt i artikel 18, stk. 3, i direktiv 70/267/EØF
 - efterstillede fordringer og instrumenter som nævnt i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, investeringsselskaber, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiell bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i fjerde afsnit, litra a) og b).

Som et alternativ til fratrækning af de komponenter i fjerde afsnit, litra a) og b), som forsikringsselskaberne besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres forsikringsselskaber mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²²⁾. Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning af solvensmargenen som omhandlet i dette direktiv kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/EF eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, kan undlade at fradrage de komponenter i fjerde afsnit, litra a) og b), som de besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

Ved kapitalinteresser med henblik på det i dette stykke omhandlede fradrag af kapitalinteresser forstås kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.«

Artikel 23

Ændringer i direktiv 79/267/EØF

I direktiv 79/267/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er

- a) datterselskab af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
- b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for supplerende tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er

- a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

- b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) I artikel 18, stk. 2, indsættes følgende nye afsnit:

»Fra den faktiske solvensmargen fratrækkes også følgende komponenter:

- a) kapitalinteresser, som forsikringsselskaber har i:
 - forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i dette direktiv, artikel 6 i direktiv 73/239/EØF²³⁾ eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF²⁴⁾
 - genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF
 - forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF
 - kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF²⁵⁾
 - investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF²⁶⁾ og artikel 2, nr. 4 og 7, i direktiv 93/6/EØF²⁷⁾

²³⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europaparlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).

²⁶⁾ EFT L 141 af 11.6.1973, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

²⁴⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

²⁷⁾ EFT L 141 af 11.6.1973, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

²⁵⁾ EFT L 126 af 5.2.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 75 af 10.2.2000, s. 37).

- b) hver af følgende komponenter, som forsikringsselskabet besidder i enheder som defineret i litra a), hvori det har en kapitalinteresse:
 - instrumenter som nævnt i stk. 3
 - instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF
 - efterstillede fordringer og instrumenter som nævnt i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, investeringsselskab, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i tredje afsnit, litra a) og b).

Som et alternativ til fratrækning af de komponenter i tredje afsnit, litra a) og b), som et forsikringsselskab besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres forsikringsselskaber mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²⁸⁾. Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning af solvensmargenen som omhandlet i dette direktiv kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/

EF eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, kan undlade at fradrage de komponenter i tredje afsnit, litra a) og b), som de besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

Ved kapitalinteresser med henblik på det i dette stykke omhandlede fradrag af kapitalinteresser forstås kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.«

Artikel 24

Ændringer i direktiv 92/49/EØF

I direktiv 92/49/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 15 indsættes følgende nye stykke:

»1a. Hvis den person, der erhverver sig kapitalandele som omhandlet i stk. 1, er et forsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en sådan enhed, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12a i direktiv 73/239/EØF.«

Artikel 16, stk. 5c, affattes således:

»5c. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver

- centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder
- i givet fald andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver, og er heller ikke til hinder for, at disse myndigheder eller organer giver de kompetente myndigheder de oplysninger, som de måtte have behov for med henblik på stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

Artikel 25

Ændringer i direktiv 92/96/EØF

I direktiv 92/96/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 14 indsættes følgende nye stykke:

»1a. Hvis den person, der erhverver sig kapitalandele som omhandlet i stk. 1, er et forsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en sådan enhed, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12a i direktiv 79/267/EØF.«

Artikel 15, stk. 5c, affattes således:

»5c. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver

- centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder
- i givet fald andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver, og er heller ikke til hinder for, at disse myndigheder eller organer giver de kompetente myndigheder de oplysninger, som de måtte have behov for med

henblik på stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

Artikel 26

Ændringer i direktiv 93/6/EØF

I artikel 7, stk. 3, i direktiv 93/6/EØF affattes første og andet led således:

»

- »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et investeringsselskab), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²⁹⁾
- »blandet holdingselskab«: et moderselskab, bortset fra et finansielt holdingselskab eller et investeringsselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, hvis datterselskaber omfatter mindst ét investeringsselskab.«

Artikel 27

Ændringer i direktiv 93/22/EØF

I direktiv 93/22/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 indsættes følgende nye stykke:

»Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er

- a) datterselskab af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis erhververen af kapitalandele som omhandlet i stk. 1 er et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel, bliver erhververens datterselskab eller bliver underlagt dennes kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som fastsat i artikel 6.«

*Artikel 28****Ændringer i direktiv 98/78/EF***

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 affattes litra g), h), i) og j) således:

- »g) »deltagende selskab«: en virksomhed, som enten er et moderselskab eller en anden virksomhed, der besidder en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- h) »tilknyttet selskab«: en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- i) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber, og mindst ét af disse datterselskaber er et forsikringsselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat³⁰⁾
- j) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et forsikringsselskab, tredjelandsforsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, og som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab.«

³⁰⁾ EUT L 35 af 11.2.2003.

2) I artikel 6, stk. 3, indsættes følgende nye punktum:

»Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.«

3) I artikel 8, stk. 2, affattes første afsnit således:

»Medlemsstaterne kræver, at forsikringsselskaberne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner som anført i stk. 1. Medlemsstaterne kræver endvidere, at forsikringsselskaberne mindst en gang om året indberetter væsentlige transaktioner til de kompetente myndigheder. Disse procedurer og mekanismer omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.«

4) Følgende nye artikler indsættes:

*»Artikel 10a****Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder***

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne i forbindelse med det supplerende tilsyn med:

- a) forsikringsselskaber, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontoret i et tredjeland, og
- b) forsikringsselskaber hjemmehørende i tredjelande, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre både:

- a) at medlemsstaternes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, der har hovedkontor i Fællesskabet, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder uden for Fællesskabet
- b) at tredjelandes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, der har hovedkontor på deres område, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder i en eller flere medlemsstater.

3. Kommissionen og Forsikringskomitéen undersøger resultatet af de i stk. 1 nævnte forhandlinger og den deraf opståede situation.

Artikel 10b

Forsikringsholdingselskabers ledelse

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder forsikringsholdingselskabets virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

5) I bilag I, 1 B, indsættes følgende nye stykke:

»Hvor der ikke er kapitaltilknytning mellem visse af virksomhederne i en forsikringsgruppe, fastsætter den kompetente myndighed, hvilken forholdsmæssig andel der skal medregnes.«

6) I bilag I, 2, indsættes følgende nye punkt:

»2.4a. Tilknyttede kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab, der er deltagende selskab i et kreditinstitut, investeringsselskab eller finansieringsinstitut, anvendes reglerne i artikel 16, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF og i artikel 18 i direktiv 79/267/EØF om fratrækning af sådanne kapitalinteresser mutatis mutandis samt bestemmelserne om medlemsstaternes mulighed for under visse betingelser at tillade alternative metoder og at tillade, at sådanne kapitalinteresser ikke fratrækkes.«

Artikel 29

Ændringer i direktiv 2000/12/EF

I direktiv 2000/12/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 9 affattes således:

»9) »kapitalinteresser med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og med henblik på artikel 34, stk. 2, nr. 15 og 16': kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i direktiv 78/660/EØF eller det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.«

b) Nr. 21 og 22 affattes således:

»21) »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et kreditinstitut), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat³¹⁾

22) »blandet holdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, og hvis datterselskaber omfatter mindst ét kreditinstitut.«

2) I artikel 12 indsættes følgende nye afsnit:

»Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut, der er

- a) datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.«

3) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves kapitalandele, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12.«

4) I artikel 34, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) I første afsnit affattes nr. 12 og 13 således:

- »12) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital
- 13) efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af kapitalen i hvert enkelt tilfælde
- 14) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter på op til 10 % af disses kapital, efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter end de i nr. 12 og 13 i dette afsnit omhandlede for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, der overstiger 10 % af kreditinstitutets egenkapital beregnet før fradrag af komponenter i nr. 12-16 i dette afsnit
- 15) kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, stk. 9, som et kreditinstitut har i:
 - forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF³²⁾
 - genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF
 - forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

³²⁾ EUT L 35 af 11.2.2003.

- 16) hver af følgende komponenter, som kreditinstitutet besidder i de enheder som defineret i nr. 15, hvori det har en kapitalinteresse:
 - instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF
 - instrumenter som nævnt i artikel 18, stk. 3, i direktiv 79/267/EØF.«
- b) Andet afsnit affattes således:

»Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at

rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i nr. 12-16.

Som et alternativ til fradrag af komponenterne i nr. 15 og 16 kan medlemsstaterne tillade deres kreditinstitutter mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med kapitel 3 eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, ved beregning af egenkapitalen på et individuelt grundlag kan undlade at fradrage de komponenter i nr. 12-16, som de besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det konsoliderede eller supplerende tilsyn.

Denne bestemmelse finder anvendelse på tilsynsbestemmelser, der er harmoniseret af fællesskabsretsakter.«

5) I artikel 51, stk. 3, foretages følgende ændringer:

»3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende grænserne i stk. 1 og 2 på kapitalinteresser i forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF eller i genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/78/EF.«

6) I artikel 52, stk. 2, affattes sidste punktum således:

»Med forbehold af bestemmelserne i artikel 54a indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder skal påtage sig rollen som tilsyn over for det individuelle finansielle holdingselskab.«

7) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende nye afsnit:

»Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan en konsolidering skal gennemføres.«

b) I stk. 4, første afsnit, udgår tredje led.

8) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 54a

Finansielle holdingselskabers ledelsesorgan

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

9) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 55a

Transaktioner inden for en gruppe med blandede holdingselskaber

Uden at det berører bestemmelserne i afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, i dette direktiv, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse kreditinstitutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem kreditinstituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner med moderselskabet og dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med

disse enheder end den i artikel 48 omhandlede 'indberetning af store engagementer'. Disse procedurer og væsentlige transaktioner omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte transaktioner inden for en gruppe udgør en trussel mod et kreditinstituts finansielle situation, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.«

10) I artikel 56, stk. 7, indsættes følgende nye punktum:

»Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.«

11) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 56a

Modervirksomheder i tredjelande

Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 52, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i artikel 52. Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis fjerde afsnit fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning kan give generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelands kompetente myndigheders ordninger for konsoliderede tilsyn kan forventes at opfylde målene med det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel i relation til kreditinstitutter, hvis modervirksomhed har sit hovedkontor uden for Fællesskabet. Udvalget følger løbende alle sådanne retningslinjer op og tager hensyn til alle ændringer i de ordninger for konsoliderede tilsyn, der anvendes af sådanne kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 2 specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål kan den kompetente myndighed også høre udvalget, inden der træffes en afgørelse.

I mangel af et sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt bestemmelserne i artikel 52 over for kreditinstituttet.

Alternativt tillader medlemsstaterne deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter. De kompetente myndigheder med ansvar for konsolideret tilsyn aftaler disse metoder indbyrdes efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling. Disse metoder skal opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.«

KAPITEL V

PORTEFØLJEADMINISTRATIONSSKABER*Artikel 30****Porteføljeadministrationsselskaber***

Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at porteføljeadministrationsselskaber indgår

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter og/eller investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe, og
- b) hvis gruppen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne fastsætte eller give deres kompetente myndigheder beføjelse til at træffe afgørelse om, efter hvilke sektorregler (banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservicesektoren) porteføljeadministrationsselskaber skal indgå i det konsoliderede og/eller supplerende tilsyn, der er nævnt i litra a). I denne sammenhæng skal de relevante sektorregler om, i hvilken form og udstrækning finansieringsinstitutter (hvis porteføljeadministrationsselskaber er medtaget i anvendelsesområdet for kreditinstitutters og investeringsselskabers konsoliderede tilsyn) og genforsikringsselskaber (hvis porteføljeadministrationsselskaber er medtaget i anvendelsesområdet for forsikringsselskabers supplerende tilsyn) medtages, anvendes mutatis mutandis på porteføljeadministrationsselskaber. I forbindelse med det i litra b) omhandlede supplerende tilsyn behandles porteføljeadministrationsselskabet som henhørende under den sektor, som det i henhold til stk. 1, litra a), er en del af.

Indgår et porteføljeadministrationsselskab i et finansielt konglomerat, skal alle henvisninger til begrebet reguleret enhed og alle henvisninger til begrebet kompetente myndigheder og relevante kompetente myndigheder med henblik på dette direktiv forstås som omfattende henholdsvis porteføljeadministrationsselskaber og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med porteføljeadministrationsselskaber. Dette gælder mutatis mutandis, for så vidt angår de grupper, der er henvist til i stk. 1, litra a).

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 31****Rapport fra Kommissionen***

1. Senest den 11. august 2007 forelægger Europa-Kommissionen det i artikel 21 omhandlede Udvalg for Finansielle Konglomerater en rapport om medlemsstaternes praksis og om nødvendigt om behovet for yderligere harmonisering med hensyn til

- medtagelse af porteføljeadministrationsselskaber i tilsynet på gruppeplan
- valget af og anvendelsen af de kapitaldækningsmetoder, der er omhandlet i bilag I
- fastlæggelse af væsentlige transaktioner inden for en gruppe og væsentlig risikokoncentration og det tilsyn med transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration, der er omhandlet i bilag II, navnlig vedrørende indførelsen af kvantitative grænser og kvalitative krav i den forbindelse
- med hvilket tidsinterval finansielle konglomerater skal foretage beregninger af kapitalkrav, som omhandlet i artikel 6, stk. 2, og meddele koordinatoren væsentlige risikokoncentrationer som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Kommissionen hører udvalget, inden den fremsætter sine forslag.

2. Senest et år efter indgåelse af en international aftale om regler for afskaffelse af dobbelt gearing af egenkapital i finansielle grupper undersøger Kommissionen, hvordan bestemmelserne i dette direktiv kan bringes i overensstemmelse med sådanne internationale aftaler, og fremsætter om nødvendigt passende forslag.

Artikel 32

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. august 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, først anvendes i forbindelse med tilsyn for det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2005, eller i det kalenderår.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. Cox

Formand

På Rådets vegne

M. Fischer Boel

Formand

BILAG I

KAPITALKRAV

Beregningen af det i artikel 6, stk. 1, omhandlede supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat gennemføres i overensstemmelse med de tekniske principper og en af de metoder, der er beskrevet i dette bilag.

Med forbehold af bestemmelserne i næste stykke tillader medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder, når de påtager sig hvervet som koordinator for et bestemt finansielt konglomerat, efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder og konglomeratet selv træffer afgørelse om, hvilken metode der skal anvendes af dette finansielle konglomerat.

Medlemsstaterne kan kræve, at beregningen foretages efter en bestemt metode blandt dem, der er beskrevet i dette bilag, hvis det finansielle konglomerat har en reguleret enhed i spidsen, som er blevet meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat. Såfremt det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, skal medlemsstaterne tillade anvendelsen af alle de metoder, der er

beskrevet i dette bilag, undtagen i de tilfælde, hvor de relevante kompetente myndigheder befinder sig i samme medlemsstat; i så fald kan denne medlemsstat kræve, at en bestemt metode anvendes.

I. Tekniske principper

1. Omfang af og form ved beregning af supplerende kapitalkrav

- i) eliminering af anvendelse flere gange af elementer, som kan indgå i beregningen af egenkapitalen for hele det finansielle konglomerat (»dobbelt gearing«) såvel som enhver uhensigtsmæssig frembringelse af egenkapital inden for en gruppe; med henblik på at sikre eliminering af dobbelt gearing og frembringelse af egenkapital inden for en gruppe anvender de kompetente myndigheder analogt de relevante principper, der er fastsat i sektorreglerne
- ii) indtil der er sket yderligere harmonisering af sektorreglerne, dækkes solvenskravene for hver enkelt af de forskellige finansielle sektorer, der er repræsenteret i et finansielt konglomerat, af egenkapitalelementer i overensstemmelse med de tilsvarende sektorregler; såfremt der er underskud af egenkapital i konglomeratet, skal kun egenkapitalelementer, der opfylder betingelserne i henhold til hver enkelt sektors regler (»tværsektoriel kapital«), kunne anvendes ved verifikationen af opfyldelsen af det supplerende kapitalkrav.

Hvis sektorreglerne begrænser mulighederne for at medregne visse egenkapitalelementer, der kan gælde som tværsektoriel kapital, gælder disse grænser mutatis mutandis ved beregningen af egenkapitalen i konglomeratet.

Ved beregningen af egenkapitalen i konglomeratet skal de kompetente myndigheder også tage højde for, hvor effektivt egenkapitalen kan overføres og gøres disponibel på tværs af koncernens forskellige juridiske enheder, i forhold til kapitalkravsreglernes målsætninger.

Hvis et teoretisk solvenskrav for en ureguleret finansiell enhed beregnes i overensstemmelse med punkt II i dette bilag, forstås et teoretisk solvenskrav som det kapitalkrav, en sådan enhed skulle opfylde, hvis den var en reguleret enhed i den pågældende finansielle sektor; i forbindelse med porteføljeadministrationsselskaber betyder solvenskravet kapitalkravet i artikel 5a, stk. 1, litra a), i direktiv 85/611/EØF. Det teoretiske solvenskrav for blandede finansielle holdingselskaber beregnes i henhold til sektorreglerne i det finansielle konglomerats mest betydningsfulde finansielle sektor.

II. Tekniske beregningsmetoder

Metode 1:

»Regnskabskonsolideringsmetoden«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af de konsoliderede regnskaber.

Det supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

- i) det finansielle konglomerats egenkapital beregnet på grundlag af gruppens konsoliderede stilling; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og
- ii) summen af solvenskravene for hver af de finansielle sektorer, der er repræsenteret i gruppen; solvenskravene for hver enkelt finansiell sektor beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne.

De sektorregler, der henvises til, er navnlig direktiv 2000/12/EF, afsnit V, kapitel 3, med hensyn til kreditinstitutter, direktiv 98/78/EF med hensyn til forsikringsselskaber og direktiv 93/6/EØF med hensyn til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Med hensyn til uregulerede enheder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet af ovennævnte sektor-specifikke solvenskravsregninger, beregnes et teoretisk krav.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 2:

»Metode med fradrag og sammenlægning«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af koncernens enheder.

Supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

- i) summen af egenkapitalen for hver reguleret og ureguleret enhed i den finansielle sektor i det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og
- ii) summen af:
 - solvenskravene for hver enkelt reguleret og ureguleret enhed i den finansielle sektor i koncernen; solvenskravene beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne, og
 - den bogførte værdi af kapitalinteresserne i andre af koncernens enheder.

Med hensyn til uregulerede enheder i den finansielle sektor beregnes et teoretisk solvenskrav. Egenkapital og solvenskrav skal indregnes i henhold til deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, og punkt I i dette bilag.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 3:

»Metode med fradrag af bogført værdi/solvenskrav«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af gruppens enheder.

Supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

- i) egenkapitalen tilhørende moderselskabet eller den enhed, der er i spidsen for det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og
- ii) summen af:
 - solvenskravet for moderselskabet eller den i nr. i) anførte enhed i spidsen, og
 - den højeste af den bogførte værdi af førstnævntes kapitalinteresser i andre enheder i gruppen og disse enheders solvenskrav; solvenskravene for sidstnævnte skal tages i betragtning på grundlag af deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, og punkt I i dette bilag.

For uregulerede enheder i den finansielle sektor beregnes et teoretisk solvenskrav. Ved vurdering af de elementer, der kan indgå i beregningen af supplerende kapitalkrav, kan kapitalinteresserne vurderes ved den indre værdis metode i overensstemmelse med den valgmulighed, der er fastsat i artikel 59, stk. 2, litra b), i direktiv 78/660/EØF.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 4:

Kombination af metode 1, 2 og 3

De kompetente myndigheder kan tillade en kombination af metode 1, 2 og 3 eller en kombination af to af disse metoder.

BILAG II**TEKNISK ANVENDELSE AF BESTEMMELSERNE OM TRANSAKTIONER INDEN FOR EN GRUPPE OG RISIKOKONCENTRATION**

Koordinatoren identificerer efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder, hvilken type transaktioner og risici regulerede enheder i et bestemt finansielt konglomerat skal indberette i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, om indberetning af transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration. Ved fastlæggelse eller vurdering af transaktions- og risikotype tager koordinatoren

og de relevante kompetente myndigheder hensyn til det finansielle konglomerats specifikke gruppeopbygning og risikostyring. Med henblik på at identificere væsentlige transaktioner inden for en gruppe og væsentlige risikokoncentrationer, der skal indberettes i henhold til bestemmelserne i artikel 7 og 8, definerer koordinatoren efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder og konglomeratet selv passende tærskler baseret på den lovbestemte egenkapital og/eller hensættelser.

Ved tilsyn med transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentrationer tager koordinatoren navnlig hensyn til den eventuelle smittefare i det finansielle konglomerat, risikoen for interessekonflikter, risikoen for omgåelse af sektorreglerne og risicienes niveau eller omfang.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at deres kompetente myndigheder på konglomeratplan anvender sektorreglernes bestemmelser på transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration, navnlig for at undgå, at sektorreglerne omgås.

-
- 1) EFT C 213 af 31.7.2001, s. 227.
 - 2) EFT C 36 af 8.2.2002, s. 1.
 - 3) EFT C 271 af 26.9.2001, s. 10.
 - 4) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 12.9.2002 (EFT C 253 E af 22.10.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 20.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
 - 5) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
 - 6) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).
 - 7) EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 11).
 - 8) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
 - 9) EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.
 - 10) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).
 - 11) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Seneste ændret ved direktiv 2000/64/EF.
 - 12) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1).
 - 13) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).
 - 14) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).
 - 15) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28).
 - 16) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Senest ændret ved direktiv 2001/65/EF.
 - 22) EUT L 35 af 11.2.2003.
 - 28) EUT L 35 af 11.2.2003.
 - 29) EUT L 35 af 11.2.2003.
 - 31) EUT L 35 af 11.2.2003.

Bilag 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251,⁴⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer⁵⁾ var at fastlægge betingelserne for, at investeringsselskaber og banker, som havde fået tilladelse, kunne levere nærmere specificerede tjenesteydelser eller oprette filialer i andre medlemsstater på grundlag af hjemlandstilladelse og -tilsyn. Direktivet tog derfor sigte på at harmonisere de krav, investeringsselskaber skulle opfylde for at opnå den første tilladelse og drive virksomhed, herunder reglerne om god forretningsskik. Også nogle af betingelserne for at drive regulerede markeder blev harmoniseret ved direktivet.

(2) I de senere år er flere investorer blevet aktive på de finansielle markeder, hvor de tilbydes et stadig mere komplekst og vidtrækkende sæt tjenesteydelser og instrumenter. Som følge af denne udvikling bør Fællesskabets retlige ramme omfatte hele viften af investororienterede aktiviteter. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer den grad af harmonisering, der er nødvendig for at give investorer en udstrakt beskyttelse og gøre det muligt for investeringsselskaber at levere tjenesteydelser i hele Fællesskabet, der er et indre marked, på grundlag af hjemlandstilsyn. I betragtning af det ovenfor anførte bør direktiv 93/22/EØF erstattes af et nyt direktiv.

(3) På grund af investorers stigende afhængighed af personlige anbefalinger bør investeringsrådgivning medtages som en investeringsservice, der kræver tilladelse.

(4) På listen over finansielle instrumenter bør medtages visse råvarederivater og andre derivater, der udfærdiges, og handles på en sådan måde, at de giver anledning til samme reguleringsmæssige spørgsmål som traditionelle finansielle instrumenter.

(5) Det er nødvendigt at indføre en omfattende ordning for regulering af gennemførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter, uanset hvilke handelsmetoder der anvendes for at gennemføre transaktionerne, for at sikre en udførelse af investortransaktioner af høj kvalitet og opretholde det finansielle systems integritet og overordnede effektivitet. Der bør fastlægges en sammenhængende og risikosensitiv ramme for regulering af de vigtigste typer, der for tiden anvendes på den europæiske finansielle markedsplads. Det er nødvendigt at anerkende, at der er opstået en ny generation af organiserede handelssystemer ved siden af de regulerede markeder, som bør underlægges forpligtelser, som kan medvirke til at bevare effektive og velfungerende finansielle markeder. Med henblik på at skabe en rimelig reguleringsmæssig ramme bør direktivet indeholde bestemmelser om indførelse af en ny investeringsservice, der har forbindelse med driften af MHF'er.

(6) Der bør fastlægges definitioner af et reguleret marked og en MHF, der er nøje afstemte, således at de afspejler, at begreberne repræsenterer den samme funktion (organiseret handel). Definitionerne bør ikke omfatte bilaterale systemer, hvor investeringsselskabet gennemfører hver handel for egen regning og ikke som en risikofri modpart, der skydes ind mellem køber og sælger. Udtrykket »system« omfatter såvel alle markeder, der består i kraft af både et regelsæt og en handelsplads, som markeder, der udelukkende fungerer

på grundlag af et regelsæt. Regulerede markeder og MHF'er er ikke tvunget til at have et »teknisk« system til matchning af ordrer. Et marked, som udelukkende består i kraft af et regelsæt for forhold i forbindelse med medlemskab, optagelse af instrumenter til handel, handel mellem medlemmer, indberetning og, hvis relevant, gennemsigtighedsforpligtelser er i dette direktivs forstand et reguleret marked eller en MHF, og transaktioner, der gennemføres i henhold til disse regler, anses for at være gennemført i henhold til et reguleret markeds eller en MHF's system. Udtrykket »købs- og salgsinteresser« skal opfattes bredt og omfatter ordrer, prisstillelser og interessemarkeringer. Ved kravet om, at interesserne skal sammenbringes inden for systemet og efter faste regler opstillet af systemets operatør forstås, at interesserne sammenbringes efter systemets regler eller ved brug af systemets protokoller eller interne driftsprocedurer (inklusive de procedurer, der er indarbejdet i computersoftware). Ved »faste regler« forstås, at reglerne ikke overlader det investeringsselskab, der driver en MHF, noget skøn med hensyn til, hvorledes interesserne kan matches. Definitionerne kræver, at interesserne sammenbringes på en sådan måde, at det fører til en kontrakt, hvilket indebærer, at udførelsen skal foregå efter systemets regler eller ved brug af systemets protokoller eller interne driftsprocedurer.

(7) Dette direktiv skal omfatte de virksomheder, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice og/eller udøve investeringsaktiviteter i erhvervsøjemed. Direktivet bør derfor ikke omfatte personer, hvis erhvervsmæssige virksomhed er af en anden art.

(8) Personer, der administrerer deres egne aktiver, og virksomheder, der ikke yder anden investeringsservice og/eller udøver andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning, medmindre de er prisstillere eller handler for egen regning uden for et reguleret marked eller MHF på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag ved at tilbyde et system, der er tilgængeligt for tredjemand, med henblik på at indgå i handler med vedkommende, bør ikke være omfattet af dette direktiv.

(9) Når der i teksten henvises til personer, bør dette omfatte både fysiske og juridiske personer.

(10) Forsikringsselskaber, hvis virksomhed er underlagt et passende tilsyn fra de kompetente tilsynsførende myndigheder, og som er omfattet af Rådets direktiv 64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession⁶⁾, Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁷⁾ samt Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikringsvirksomhed⁸⁾, bør være undtaget fra direktivet.

(11) Personer, der ikke leverer tjenesteydelser til tredjemand, men hvis virksomhed udelukkende består i at yde investeringsservice til deres modervirksomhed, deres dattervirksomheder eller et af deres modervirksomheds andre dattervirksomheder, skal ikke være omfattet af direktivet.

(12) Personer, der som led i deres normale erhvervsmæssige virksomhed lejlighedsvis yder investeringsservice, bør også være undtaget fra direktivet, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser, der ikke udelukker, at der ydes lejlighedsvis investeringsservice.

(13) Personer, hvis investeringsservice udelukkende består i at forvalte en ordning for medarbejderdeltagelse, og som i denne forbindelse ikke yder investeringsservice til tredjemand, bør ikke være omfattet af dette direktivs bestemmelser.

(14) Centralbanker og andre lignende organer, som udfører tilsvarende opgaver, samt offentlige organer, der har ansvaret for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri - dette begreb omfatter gældens placering - bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde. Denne udelukkelse gælder dog ikke for virksomheder med offentlig kapital, hvis formål er kommercielt eller forbundet med erhvervelse af kapitalinteresser.

(15) Kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, uanset om de er samordnet på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne virksomheder, bør være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, idet de er underlagt særlige bestemmelser, som er direkte tilpasset deres aktiviteter.

(16) For at være omfattet af undtagelserne til dette direktiv bør den pågældende person til stadighed opfylde betingelserne for disse undtagelser. Hvis en person yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter og er undtaget fra dette direktiv, fordi denne service eller disse aktiviteter er accessorisk i forhold til hans hovederhverv på koncernniveau, bør den pågældende f.eks. ikke længere være omfattet af undtagelsen vedrørende accessoriske tjenesteydelser, hvis udførelsen af denne service eller disse aktiviteter ophører med at være accessorisk til hans hovederhverv.

(17) Med henblik på at beskytte investorerne og sikre det finansielle systems stabilitet bør ydelsen af den form for investeringsservice og/eller udførelsen af investeringsaktiviteter, som er omfattet af dette direktiv, være betinget af, at personens hjemland har meddelt tilladelse hertil.

(18) Kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁹⁾, bør ikke have anden tilladelse i henhold til dette direktiv for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Når et kreditinstitut beslutter at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse, kontrollere, at det opfylder de relevante bestemmelser i dette direktiv.

(19) Hvis et investeringsselskab på ikke-regelmæssig basis yder en eller flere former for investeringsservice eller udfører en eller flere former for investeringsaktiviteter, der ikke er omfattet af dets tilladelse, bør det ikke behøve nogen supplerende tilladelse i henhold til dette direktiv.

(20) Modtagelse og formidling af ordrer bør i henhold til dette direktiv omfatte det forhold, at to eller flere investorer bringes i forbindelse med hinanden, således at der tilvejebringes en transaktion.

(21) I forbindelse med den kommende revision af kapitalgrundlagsrammen i Basel II erkender medlemsstaterne, at der er behov for på ny at overveje, om investeringsselskaber, der udfører kundeordrer på grundlag af ejermatchning, skal anses for at optræde som ejere og følgelig underkastes yderligere krav til lovpligtig kapital.

(22) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat bør undlade at meddele tilladelse eller bør inddrage denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske aktiviteter klart fremgår, at det pågældende investeringsselskab udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Et investeringsselskab, som er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Et investeringsselskab, der ikke er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor dets hovedkontor ligger. Medlemsstaterne bør i øvrigt kræve, at et investeringsselskabs hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er investeringsselskabets hjemland, og hvor investeringsselskabet faktisk udøver sin virksomhed.

(23) Et investeringsselskab, der har fået tilladelse i sit hjemland, bør have ret til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i hele Fællesskabet uden at skulle ansøge om særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det ønsker at yde denne service eller udføre disse aktiviteter.

(24) Da en række investeringsselskaber er fritaget fra visse forpligtelser i Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag¹⁰⁾, bør de forpligtes til enten at have en minimumskapital eller tegne en erhvervsansvarsforsikring eller en kombination heraf. Ved tilpasning af forsikringssummerne bør der tages hensyn til de tilpasninger, der er foretaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsmæglervirksomhed¹¹⁾. Disse særlige kapitalkravsbestemmelser bør dog ikke foregribe eventuelle beslutninger om,

hvorledes sådanne selskaber skal behandles ved fremtidige ændringer af Fællesskabets lovgivning om kapitalkrav.

(25) Da den tilsynsmæssige regulering bør begrænses til de foretagender, som, fordi de forvalter en handelsbeholdning erhvervsmæssigt, udgør en kilde til modpartsrisiko for andre markedsdeltagere, bør foretagender, der handler for egen regning med finansielle instrumenter, inklusive de råvarederivater, der er omfattet af dette direktiv, og foretagender, der yder investeringsservice inden for råvarederivater til kunder i deres hovederhverv på en måde, der, er accessorisk i forhold til deres hovederhverv på koncernniveau, såfremt dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice i henhold til dette direktiv, udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

(26) For at beskytte en investors ejendomsret og andre tilsvarende rettigheder til værdipapirer samt hans rettigheder til de midler, som selskabet får betroet, bør disse rettigheder navnlig holdes adskilt fra selskabets egne. Dette princip bør dog ikke forhindre et selskab i at investere i eget navn på vegne af investor, når transaktionens form gør dette nødvendigt, og investor er indforstået hermed, f.eks. lån af værdipapirer.

(27) Når en kunde i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning og navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse¹²⁾ overdrager den fulde ejendomsret til finansielle instrumenter eller midler til et investeringsselskab med henblik på at sikre eller på anden måde dække nuværende eller fremtidige, faktiske, eventuelle eller potentielle forpligtelser, bør sådanne finansielle instrumenter eller midler heller ikke længere anses for at tilhøre klienten.

(28) Reglerne for meddelelse af tilladelse inden for Fællesskabet til filialer af investeringsselskaber, der har fået tilladelse i tredjelande, bør fortsat finde anvendelse på sådanne selskaber. Disse filialer bør ikke være omfattet af den fri udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 49 og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede. Med henblik på sager, hvor Fællesskabet ikke er bundet af nogen bilaterale eller multilaterale forpligtelser, bør der indføres en procedure, der tager sigte på at sikre, at EF-investeringsselskaber på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i de pågældende tredjelande.

(29) Det voksende antal forskellige aktiviteter, som mange investeringsselskaber udøver samtidig, har øget risikoen for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og deres kunders interesser. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer, at sådanne konflikter ikke skader kunders interesser.

(30) En tjenesteydelse bør betragtes som leveret på initiativ af en kunde, medmindre kunden anmoder om den som svar på en personlig henvendelse fra selskabet eller på dets vegne til den pågældende kunde og denne henvendelse indeholder en opfordring eller søger at påvirke kunden for så vidt angår et bestemt finansielt instrument eller en bestemt transaktion. En tjenesteydelse kan betragtes som leveret på kundens initiativ, selv om kunden anmoder om den på grundlag af en henvendelse, der søger at fremme eller indeholder et tilbud om finansielle instrumenter på en måde, som i kraft af sin karakter er generel og henvendt til offentligheden eller en større gruppe eller kategori af kunder eller potentielle kunder.

(31) Et af formålene med direktivet er at beskytte investorerne. Foranstaltningerne til beskyttelse af investorerne bør tilpasses de forskellige investorkategorier (detailinvestorer, professionelle investorer og modparter).

(32) Uanset princippet om hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn og hjemlandets håndhævelse af forpligtelser i forbindelse med drift af filialer vil det være hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i værtslandet får ansvaret for at håndhæve visse forpligtelser fastlagt i dette direktiv, når forretninger gennemføres gennem en filial på det område, hvor filialen er beliggende, idet denne myndighed er tættest på filialen og bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af reglerne for filialens drift.

(33) Det er nødvendigt at pålægge investeringsselskaber en effektiv »best execution«-forpligtelse for at sikre, at investeringsselskaberne udfører kundeordrer på de for kunden gunstigste vilkår. Denne forpligtelse bør gælde for det selskab, der har kontraktlige eller agentmæssige forpligtelser over for kunden.

(34) Fair konkurrence forudsætter, at markedsdeltagere og investorer kan sammenligne de priser, som de forskellige handelssystemer (dvs. regulerede markeder, MHF og formidlere) har pligt til at offentliggøre. Med henblik herpå anbefales det, at medlemsstaterne fjerner alle hindringer, som kan stå i vejen for en konsolidering på europæisk plan af de relevante oplysninger og offentliggørelsen heraf.

(35) Når forretningsforholdet etableres med kunden, kan investeringsselskabet bede kunden eller den potentielle kunde om samtidig at erklære sig indforstået med ordreudførelsespolitikken og muligheden af at vedkommendes ordrer udføres uden om et reguleret marked eller en MHF.

(36) Personer, som yder investeringsservice på flere end et investeringsselskabs vegne, bør betragtes ikke som tilknyttede agenter, men som investeringsselskaber, hvis de falder ind under definitionen i dette direktiv, med undtagelse af visse personer der kan være undtaget.

(37) Dette direktiv bør ikke anfægte tilknyttede agents ret til at udøve aktiviteter, der er omfattet af andre direktiver, og beslægtede aktiviteter, der involverer andre finansielle tjenesteydelser eller produkter end dem, der er omfattet af dette direktiv, heller ikke selv om aktiviteterne udøves for dele af samme finansielle koncern.

(38) Direktivet bør ikke omfatte betingelserne for at udøve virksomhed uden for investeringsselskabets område (dørsalg).

(39) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør ikke registrere en tilknyttet agent eller bør trække registreringen tilbage, hvis de aktiviteter, der rent faktisk udøves, klart viser, at den tilknyttede agent har valgt en bestemt medlemsstats retssystem med henblik på at unddrage sig strengere normer, som gælder i en anden medlemsstat på det område, hvor denne agter at udøve eller udøver størstedelen af sine aktiviteter.

(40) Ved anvendelsen af dette direktiv bør godkendte modparter anses for at handle som kunder.

(41) For at sikre, at reglerne om god forretningsskik (herunder reglerne om »best execution« og behandling af kundeordrer) håndhæves, hvad angår de investorer, der har størst behov for denne beskyttelse, og i overensstemmelse med veletableret markedspraksis i Fællesskabet bør det tydeliggøres, at der kan ses bort fra reglerne om god forretningsskik ved transaktioner, der er gennemført med eller tilvejebragt mellem godkendte modparter.

(42) Forpligtelsen til at offentliggøre limiterede kundeordrer i forbindelse med transaktioner med godkendte modparter bør kun finde anvendelse, hvis modparten udtrykkeligt sender en limiteret ordre til et investeringsselskab med henblik på udførelse af ordren.

(43) Medlemsstaterne skal beskytte fysiske personers ret til privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1995/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.¹³⁾

(44) Med det dobbelte formål at beskytte investorerne og sørge for, at værdipapirmarkederne fungerer efter hensigten, skal det sikres, at der er gennemsigtighed i forbindelse med transaktionerne, og at de regler, der i dette direktiv er fastsat i dette øjemed, finder anvendelse på investeringsselskaber, når de opererer på markedet. For at gøre det muligt for investorer og markedsdeltagere til enhver tid at vurdere vilkårene for en påtænkt aktiehandel og senere kontrollere de betingelser, hvorunder handelen blev gennemført, bør der fastsættes fælles regler for offentliggørelse af oplysninger om gennemførte aktiehandler og for videregivelse af nærmere oplysninger om aktuelle muligheder for at handle aktier. Reglerne er nødvendige for at sikre en effektiv integrering af medlemsstaternes aktiemarkeder, effektivisere den overordnede kursdannelsesproces for aktier og fremme en effektiv anvendelse af bestemmelserne om »best execution«. Dette kræver omfattende gennemsigtighedsregler, der gælder for alle aktiehandler, uanset om disse gennemføres bilateralt af et investeringsselskab eller over regulerede markeder eller MHF'er. Investeringsselskabers forpligtelser i henhold til dette direktiv til at stille en købs- og salgspris og udføre en ordre til den stillede pris løser ikke

disse selskaber fra forpligtelsen til at videregende en ordre til et andet handelssystem, når en sådan internalisering kunne hindre selskabet i at opfylde »best execution«- forpligtelserne.

(45) Medlemsstaterne bør også kunne anvende direktivets forpligtelse til at indberette transaktioner på finansielle instrumenter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked.

(46) En medlemsstat kan beslutte at anvende direktivets krav vedrørende før- og efter handelsgennemsigthed på andre finansielle instrumenter end aktier. I så fald bør disse krav gælde for alle investeringsselskaber, for hvilke medlemsstaten er hjemland for deres virksomhed på denne medlemsstats område, samt for grænseoverskridende virksomhed, der gennemføres i kraft af den fri udveksling af tjenesteydelser. De bør også gælde for virksomhed, der udøves på denne medlemsstats område af filialer, der er etableret på dens område, og som er knyttet til investeringsselskaber, der har opnået tilladelse i en anden medlemsstat.

(47) Alle investeringsselskaber bør have samme mulighed for at blive medlem af eller have adgang til regulerede markeder i hele Fællesskabet. Uanset hvordan transaktionerne finder sted i medlemsstaterne, skal de tekniske og juridiske begrænsninger i adgangen til regulerede markeder afskaffes.

(48) For lettere at gøre afviklingen af grænseoverskridende transaktioner endelige bør investeringsselskaber have adgang til clearing- og afviklingssystemerne i hele Fællesskabet, uanset om transaktionerne er gennemført over regulerede markeder i den pågældende medlemsstat. Der bør stilles krav om, at investeringsselskaber, som ønsker at deltage direkte i andre medlemsstaters afviklingssystemer, bør opfylde de relevante driftsmæssige og kommercielle krav til medlemskab og overholde forsigtighedsforanstaltninger for at bevare gnidningsfri og velfungerende finansielle markeder.

(49) Tilladelsen til at drive et reguleret marked bør omfatte alle aktiviteter, som har direkte forbindelse med offentliggørelse, behandling, udførelse, bekræftelse og indberetning af ordrer fra det tidspunkt, hvor ordrerne modtages af det regulerede marked, til det tidspunkt, hvor de formidles med henblik på endelig afvikling, og alle aktiviteter med relation til finansielle instrumenters optagelse til handel. Tilladelsen bør tillige omfatte transaktioner, som gennem prisstillere, der er udpeget af det regulerede marked, gennemføres i henhold til det regulerede markeds systemer og i overensstemmelse med dette systems regler. Ikke alle transaktioner, der indgås af medlemmer eller deltagere på det regulerede marked eller i den regulerede MHF anses for at være indgået inden for det regulerede markeds eller den regulerede MHF's systemer. Transaktioner, som medlemmer eller deltagere indgår på bilateral basis, og som ikke opfylder alle de forpligtelser, der gælder for et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF) i henhold til dette direktiv, bør anses som transaktioner, der indgås uden for et reguleret marked eller en MHF, ved anvendelsen af definitionen på et selskab, der systematisk internaliserer (systematic internaliser). I sådanne tilfælde bør investeringsselskaber forpligtes til at offentliggøre bindende prisstillelser, hvis betingelserne i dette direktiv er opfyldt.

(50) Selskaber, der systematisk internaliserer, kan beslutte, at kun detailkunder eller kun professionelle kunder skal have adgang til de af selskaberne stillede priser, eller at begge skal have adgang. De bør ikke kunne diskriminere inden for disse kategorier af kunder.

(51) Artikel 27 forpligter ikke selskaber, der systematisk internaliserer, til at offentliggøre bindende prisstillelser for transaktioner over normal markedsstørrelse.

(52) Hvis et investeringsselskab er et selskab, der systematisk internaliserer for så vidt angår både aktier og andre finansielle instrumenter, gælder forpligtelsen til at meddele prisstillelse kun for aktier med forbehold af betragtning 46.

(53) Det er ikke formålet med dette direktiv at kræve anvendelse af regler for gennemsigthed før handel på transaktioner, der foretages på OTC-grundlag, og hvis kendetegn bl.a. er, at de er ad hoc og uregelmæssige, foretages med engrosmodparter og er et led i en forretningsforbindelse, der selv er kendetegnet ved handler over normal markedsstørrelse, og hvor handlerne foretages uden for de systemer, som det pågældende selskab normalt benytter til sine forretninger som et selskab, der systematisk internaliserer.

(54) Den normale markedsstørrelse for enhver klasse af aktier bør ikke stå i et væsentligt misforhold til nogen af aktierne i denne klasse.

(55) Ved revisionen af direktiv 93/6/EØF bør der fastsættes minimumskapitalkrav, som regulerede markeder skal opfylde for at få tilladelse, og der bør i den forbindelse tages hensyn til den særlige form for risici forbundet med sådanne markeder.

(56) Et reguleret markeds operatører bør også kunne drive en MHF i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv.

(57) Dette direktivs bestemmelser om instrumenters optagelse til handel i henhold til de af det regulerede marked håndhævede regler bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer¹⁴). Et reguleret marked bør ikke forhindres i at stille strengere krav til udstederne af værdipapirer eller instrumenter, som det regulerede marked påtænker at optage til handel, end dem, der stilles i medfør af dette direktiv.

(58) Medlemsstaterne bør kunne udpege forskellige kompetente myndigheder til at håndhæve direktivets vidtrækkende forpligtelser. Disse myndigheder bør være offentlige myndigheder, hvilket sikrer myndighedernes uafhængighed af økonomiske aktører og forhindrer interessekonflikter. I overensstemmelse med national lovgivning bør medlemsstaterne sikre passende finansiering af den kompetente myndighed. Udpengningen af offentlige myndigheder bør ikke udelukke uddelegering under den kompetente myndigheds ansvar.

(59) Eventuelle fortrolige oplysninger, som kontaktpunktet i en medlemsstat modtager gennem kontaktpunktet i en anden medlemsstat, bør ikke betragtes som rent nationale oplysninger.

(60) Det er nødvendigt at gøre de kompetente myndigheders beføjelser mere ensartede for at bane vej for, at bestemmelserne håndhæves med lige stor styrke i hele det integrerede finansielle marked. Et fælles sæt af mindstebeføjelser kombineret med de nødvendige ressourcer bør sikre tilsynets effektivitet.

(61) Med henblik på kundebeskyttelse og uden at det berører kunders ret til at indbringe deres sag for domstolene, bør medlemsstaterne tilskynde offentlige eller private organer til bilæggelse af udenretlige tvister til at indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister under hensyntagen til Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet¹⁵). Når medlemsstaterne indfører klage- og procesordninger til udenretlig bilæggelse af tvister, bør de opfordres til at gøre brug af eksisterende grænseoverskridende samarbejds mekanismer, især netværket for klager over finansielle tjenesteydelser (FIN-Net).

(62) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder, andre myndigheder, organer eller personer bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, jf. direktiv 95/46/EF.

(63) Det er nødvendigt at skærpe bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem nationale kompetente myndigheder og udvide disses pligt til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør de kompetente myndigheder udveksle de for deres hverv nødvendige oplysninger for at sikre en effektiv håndhævelse af dette direktiv, også i situationer, hvor tilsidesættelse eller mistanke om tilsidesættelse af direktivet eventuelt berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. En streng tjenstlig tavshedspligt er nødvendig for at sikre, at udvekslingen af oplysninger fungerer gnidningsløst, og at særlige rettigheder respekteres.

(64) Rådet nedsatte på samlingen den 17. juli 2000 et vismandsudvalg for regulering af europæiske værdipapirmarkeder. Udvalget foreslog i sin endelige rapport, at der indføres en ny lovgivningsmetode, som består af fire trin, nemlig grundprincipper, gennemførelsesbestemmelser, samarbejde og håndhævelse. Niveau 1, direktivet, skal begrænse sig til fastlæggelse af de brede generelle »rammep principper«, hvorimod niveau 2

skal bestå i fastlæggelse af de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages af Kommissionen bistået af et udvalg.

(65) Ved den resolution, Det Europæiske Råd vedtog i Stockholm den 23. marts 2001, godkendtes Vismandsudvalgets endelige rapport og forslaget om en firetrinsmetode, der skal gøre Fællesskabets lovgivningsproces på værdipapiriområdet mere effektiv og gennemsigtig.

(66) Ifølge Det Europæiske Råd i Stockholm bør andet trin, gennemførelsesbestemmelserne, anvendes hyppigere for at sikre, at de tekniske bestemmelser tilpasses til den markeds- og tilsynsmæssige udvikling, ligesom der bør fastsættes frister for alle etaper i arbejdet på andet trin.

(67) Europa-Parlamentet godkendte i sin beslutning af 5. februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen vedrørende finansielle tjenester også Vismandsudvalgets rapport med udgangspunkt i den højtidelige erklæring, Kommissionen samme dag afgav over for Parlamentet, samt skrivelsen af 2. oktober 2001 fra kommissæren for det indre marked til formanden for Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål angående beskyttelsen af Europa-Parlamentets rolle i denne proces.

(68) De nødvendige foranstaltninger til dette direktivs gennemførelse bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁶⁾.

(69) Europa-Parlamentet bør have en frist på tre måneder fra første oversendelse af udkast til gennemførelsesforanstaltninger med henblik på granskning og afgivelse af udtalelse. I hastende og behørigt berettigede tilfælde kan denne periode dog forkortes. Hvis Europa-Parlamentet inden for perioden vedtager en beslutning, bør Kommissionen genvurdere udkastet til foranstaltninger.

(70) For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter om anvendelsen af bestemmelserne om erhvervsansvarsforsikring, rækkevidden af gennemsigtighedsreglerne og om eventuelle tilladelser til handlere, der har specialiseret sig i råvarederivater, til at udøve virksomhed som investeringsselskab.

(71) Skabelsen af et integreret finansielt marked, hvor investorer nyder effektiv beskyttelse, og hvor det samlede markeds effektivitet og integritet er beskyttet, er et mål, som kræver, at der indføres fælles reguleringsmæssige krav til investeringsselskaber, uanset hvor i Fællesskabet disse har fået tilladelse, og til den måde, regulerede markeder og andre handelssystemer fungerer på, således at det forhindres, at uigennemsigthed eller forstyrrelser på ét marked undergraver hele det europæiske finansielle systems effektivitet. Da dette mål bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i henhold til traktatens artikel 5 vedtage bestemmelser herom. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i henhold til samme artikel går dette direktiv ikke længere end nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på investeringsselskaber og regulerede markeder.
2. Følgende bestemmelser finder tillige anvendelse på kreditinstitutter, som i henhold til direktiv 2000/12/EF har tilladelse til at yde en eller flere investeringsserviceydelser og/eller udføre en eller flere investeringsaktiviteter:
 - Artikel 2, stk. 2, artikel 11, 13 og 14

- kapitel II i afsnit II, bortset fra artikel 23, stk. 2, andet afsnit
- kapitel III i afsnit II, bortset fra artikel 31, stk. 2-4, artikel 32, stk. 2-6, og stk. 8-9
- artikel 48-53, 57, 61 og 62, samt
- artikel 71, stk. 1.

Artikel 2

Undtagelser

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) forsikringsselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 73/239/EØF eller livsforsikringsselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 2002/83/EF samt selskaber, der foretager genforsikring og retrocession som omhandlet i direktiv 64/225/EØF
- b) personer, der udelukkende yder investeringsservice til deres modervirksomhed, deres dattervirksomhed eller et af deres modervirksomheds andre dattervirksomheder
- c) personer, der yder investeringsservice, hvis denne service ydes lejlighedsvist i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, såfremt denne virksomhed er reguleret ved lov eller fagetisk kodeks for det pågældende erhverv, som ikke udelukker, at der kan ydes service af denne art.
- d) personer, som ikke yder anden investeringsservice eller udfører andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning, medmindre de er prisstillere eller handler for egen regning uden for et reguleret marked eller MHF på et organiseret, tilbagevendende og systematisk grundlag ved at tilbyde et system, der er tilgængeligt for tredjemand, med henblik på at indgå i handler med vedkommende
- e) personer, hvis investeringsservice udelukkende består i forvaltning af ordninger for medarbejderdeltagelse
- f) personer, der yder investeringsservice, som kun indebærer forvaltning af medarbejderdeltagelsesordninger og investeringsserviceydelser udelukkende til brug for deres modervirksomhed, dattervirksomheder eller et af deres modervirksomheds andre dattervirksomheder
- g) medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker og andre nationale organer med lignende funktioner samt andre offentlige organer, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri
- h) kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter
- i) personer, der for egen regning handler med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice inden for råvarederivater eller udbyder derivataftaler henhørende under bilag I, afsnit C, punkt 10, til kunderne i deres hovederhverv, dog under forudsætning af, at dette er en accessorisk aktivitet til deres hovederhverv på koncernniveau, og såfremt dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice i henhold til dette direktiv eller bankserviceydelser i henhold til direktiv 2000/12/EF
- j) personer, der i forbindelse med andre erhvervsaktiviteter, der ikke er omfattet af dette direktiv, yder investeringsrådgivning, såfremt sådan rådgivning ikke honoreres særskilt
- k) personer, hvis hovederhverv består i handel for egen regning med råvarer og/eller råvarederivater. Denne undtagelse finder ikke anvendelse, hvis de personer, der for egen regning handler med råvarer og/eller råvarederivater, indgår i en koncern, hvis hovederhverv er at yde anden investeringsservice i dette direktivs forstand eller bankserviceydelser i henhold til direktiv 2000/12/EF
- l) selskaber, hvis investeringsservice og/eller aktiviteter udelukkende består i at handle for egen regning på finansielle futures-, options- eller andre derivat- og spotmarkeder med det ene formål at afdække deres positioner på derivatmarkeder, eller som handler på vegne af eller stiller priser til andre medlemmer af samme marked, og som garanteres af dette markeds clearingmedlemmer, idet ansvaret for opfyldelse af de kontrakter, som indgås af sådanne personer, påhviler det samme markeds clearingmedlemmer

- m) sammenslutninger oprettet af danske og finske pensionskasser alene med det formål at forvalte de deltagende pensionskassers midler
- n) »agenti di cambio«, hvis virksomhed og funktioner er beskrevet i artikel 201 i det italienske lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998.

2. De rettigheder, som dette direktiv medfører, omfatter ikke udførelse af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker under udøvelse af deres opgaver i henhold til traktaten og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner i henhold til nationale bestemmelser.

3. For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv kan Kommissionen, for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i litra c), i), og k), efter proceduren i artikel 64, stk. 2, fastlægge kriterierne for bestemmelse af, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau, samt hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist.

Artikel 3

Fakultative undtagelser

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende dette direktiv på personer, for hvilke de er hjemlandet, og:
 - som ikke må forvalte kunders midler eller værdipapirer, og som af den årsag ikke på noget tidspunkt må bringe sig i debet over for deres kunder,
 - som ikke må yde nogen investeringsservice bortset fra modtagelse og formidling af ordrer vedrørende værdipapirer og andele i kollektive investeringsinstitutter samt investeringsrådgivning i forbindelse med sådanne finansielle instrumenter, og
 - som i forbindelse med ydelsen af den service kun må formidle ordrer til
 - i) investeringsselskaber med tilladelse i henhold til dette direktiv
 - ii) kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2000/12/EF
 - iii) investeringsselskabers eller kreditinstitutters filialer med tilladelse i tredjelande, som er underlagt og overholder forsigtighedsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv, i direktiv 2000/12/EF eller direktiv 93/6/EØF
 - iv) kollektive investeringsinstitutter med tilladelse i henhold til en medlemsstats lovgivning til at markedsføre andele til offentligheden og til sådanne institutters ledelse
 - v) investeringsselskaber med fast kapital jf. artikel 15, stk. 4, i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabstagerens som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefuld¹⁷⁾, hvis værdipapirer noteres eller handles på et reguleret marked i en medlemsstat

under forudsætning af, at disse personers virksomhed er underlagt en national regulering.

2. Personer, der er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i medfør af stk. 1, må ikke frit yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter eller oprette filialer, jf. hhv. artikel 31 og 32.

Artikel 4

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringsselskab«: en juridisk person, hvis erhvervsmæssige virksomhed består i at yde én eller flere former for investeringsservice til tredjemand og/eller udføre én eller flere former for investeringsaktiviteter på erhvervsmæssigt grundlag.

Medlemsstaterne kan lade definitionen af investeringsselskab omfatte selskaber, som ikke er juridiske personer under forudsætning af, at:

- a) deres retlige status sikrer tredjemands interesser en grad af beskyttelse svarende til den, som gives af juridiske personer, og
- b) de er underlagt et tilsvarende tilsyn, som er tilpasset til deres juridiske form.

Når en fysisk person leverer tjenesteydelser, der medfører opbevaring af tredjemands midler eller værdipapirer, kan denne dog kun betragtes som et investeringsselskab i dette direktivs forstand, hvis følgende betingelser er opfyldt, uden at de øvrige krav i dette direktiv og i direktiv 93/6/EØF derved berøres:

- a) tredjemands ejendomsret til værdipapirer og midler skal være sikret, navnlig i tilfælde af selskabets eller dets ejeres insolvens eller i tilfælde af udlæg, modregning eller andre retlige midler, som bringes i anvendelse af selskabets eller dets ejeres kreditorer
 - b) selskabet skal være omfattet af bestemmelser om tilsyn med selskabets, herunder ejernes, solvens
 - c) selskabets årsregnskaber skal revideres af en eller flere personer, der i henhold til national lovgivning er autoriseret til at revidere regnskaber
 - d) når selskabet kun har én ejer, skal denne sørge for beskyttelse af investorerne i tilfælde af ophør af selskabets virksomhed som følge af ejerens død, uarbejdsdygtighed eller andre lignende forhold
- 2) »investeringsservice og -aktiviteter«: de i bilag I, afsnit A, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede instrumenter

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 64, stk. 2,

- hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 7, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de cleares og afvikles via anerkendte clearingsinstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin
 - hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 10, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de handles på et reguleret marked eller en MHF, cleares og afvikles via anerkendte clearingsinstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.
- 3) »accessoriske tjenesteydelser«: de i bilag I, afsnit B, anførte tjenesteydelser
 - 4) »investeringsrådgivning«: personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på investeringsselskabets eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter
 - 5) »udførelse af ordrer for kunders regning«: indgåelse af aftaler om køb eller salg på kunders vegne af et eller flere finansielle instrumenter
 - 6) »handel for egen regning«: handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter
 - 7) »selskab, der systematisk internaliserer (systematic internaliser)«: investeringsselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag handler for egen regning ved at udføre kundeordrer uden for et reguleret marked eller en MHF
 - 8) »prisstiller«: person, der på de finansielle markeder på et kontinuerligt grundlag fremstiller sig som værende villig til at handle for egen regning ved at købe og sælge finansielle instrumenter over egenbeholdningen til priser, som personen selv fastsætter
 - 9) »porteføljepleje«: porteføljepleje i henhold til den enkelte kundes afgivne mandat med skønsmæssige beføjelser, såfremt sådanne porteføljer omfatter et eller flere finansielle instrumenter
 - 10) »kunde«: fysisk eller juridisk person, til hvem et investeringsselskab yder investeringsservice og/eller accessoriske tjenester
 - 11) »professionel kunde«: kunde, der opfylder kriterierne i bilag II
 - 12) »detailkunde«: kunde, som ikke er professionel kunde
 - 13) »markedsoperatør«: en eller flere personer, hvis virksomhed består i at forvalte og/eller drive et reguleret markeds forretninger. Markedsoperatøren kan være selve det regulerede marked

- 14) »reguleret marked«: et multilateralt system, der drives og/eller forvaltes af en markedsoperatør, som - inden for systemet og under iagttagelse af dettes ufravigelige regler - sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden eller beforder dette på en sådan måde, at der indgås en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler og/eller systemer, og som har opnået tilladelse og fungerer efter forskrifterne samt bestemmelserne i afsnit III
- 15) »multilateral handelsfacilitet (MHF)«: et multilateralt system drevet af en investeringsselskab eller en markedsoperatør, der - inden for systemet og efter ufravigelige regler - sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale efter bestemmelserne i afsnit II
- 16) »limiteret ordre«: en ordre til køb eller salg af et finansielt instrument til en nærmere specificeret kurs eller bedre, og i et nærmere specificeret antal
- 17) »finansielle instrumenter«: de i bilag I, afsnit C, anførte instrumenter
- 18) »værdipapirer«: de kategorier af værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet (bortset fra betalingsinstrumenter), som f.eks.:
 - a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender, samt aktiebeviser
 - b) obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder beviser for sådanne værdipapirer
 - c) alle andre værdipapirer, hvormed ovennævnte værdipapirer kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant, med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, rentesatser eller afkast, råvareindekser samt andre indekser og mål som reference
- 19) »pengemarkedsinstrumenter« de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, som f.eks. skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers (virksomhedscertifikater), dog ikke betalingsinstrumenter
- 20) »hjemland«:
 - a) for investeringsselskabers vedkommende:
 - i) hvis investeringsselskabet er en fysisk person, den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor
 - ii) hvis investeringsselskabet er en juridisk person, den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende
 - iii) hvis investeringsselskabet ifølge national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor er beliggende
 - b) for et reguleret markeds vedkommende: den medlemsstat, hvor det regulerede marked har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor det regulerede markeds hovedkontor er beliggende
- 21) »værtsland«: en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et investeringsselskab har en filial eller leverer tjenesteydelser og eller aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjernmedlemmer eller deltagere, der er etableret i samme medlemsstat, til at handle i selskabets system
- 22) »kompetent myndighed«: den myndighed, der i henhold til artikel 48 er udpeget af den enkelte medlemsstat, medmindre andet er bestemt i dette direktiv
- 23) »kreditinstitutter«: kreditinstitutter som defineret i direktiv 2000/12/EF
- 24) »administrationsselskab for et investeringsinstitut (UCITS)«: et administrationsselskab som defineret i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)¹⁸⁾
- 25) »tilknyttet agent«: fysisk eller juridisk person, som på kun ét investeringsselskabs fulde og betingelsesløse ansvar, for hvis regning der handles over for kunder eller potentielle kunder markedsfører

investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kundens instrukser eller ordrer vedrørende investeringstjenesteydelser eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter og/eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser

- 26) »filial«: et andet forretningssted end hovedkontoret, som er en del af et investeringsselskab uden status som juridisk person, og som udøver investeringsservice eller -aktiviteter, og som også kan udføre accessoriske tjenesteydelser af den art, som investeringsselskabet har fået tilladelse til. Alle forretningssteder, der oprettes i samme medlemsstat af et investeringsselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, anses for at være en enkelt filial
- 27) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10% af kapitalen eller stemmerettighederne, som defineret i artikel 92 i Rådets direktiv 2001/34/EØF, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det investeringsselskab, hvori der besiddes en kapitalandel
- 28) »modervirksomhed«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber¹⁹⁾
- 29) »dattervirksomhed«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, herunder enhver dattervirksomhed af en dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed
- 30) »kontrol«: kontrol som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF
- 31) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:
 - a) kapitalinteresser hvorved forstås besiddelse af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller
 - b) kontrol forstået som forholdet mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed i alle de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF, eller et tilsvarende forhold mellem enhver fysisk eller juridisk person og en virksomhed. Enhver dattervirksomhed af en dattervirksomhed anses også for at være dattervirksomhed af den modervirksomhed, som står i spidsen for disse foretagender.

En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt forbundet med én og samme person ved et kontrolforhold, anses ligeledes for en snæver forbindelse mellem disse personer.

2. For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv kan Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, tydeliggøre definitionerne i stk. 1 i denne artikel.

AFSNIT II

MEDDELELSE AF TILLADELSE TIL SAMT VILKÅR FOR DRIFT AF INVESTERINGSSKABER

KAPITEL I

BETINGELSER OG PROCEDURER FOR MEDDELELSE AF TILLADELSE

Artikel 5

Betingelser for meddelelse af tilladelse

1. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at udøvelse af investeringsservice eller -aktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag betinges af en forudgående tilladelse meddelt i henhold til dette kapitels bestemmelser. En sådan tilladelse meddeles af den af hjemlandet i henhold til artikel 48 udpegede kompetente myndighed.

2. Uanset stk. 1 giver medlemsstaterne alle markedsoperatører tilladelse til at drive en MHF, såfremt det forud er fastslået, at de overholder bestemmelserne i dette kapitel, bortset fra artikel 11 og 15.

3. Medlemsstaterne opretter et register over alle investeringsselskaber. Registeret skal være offentlig tilgængeligt og indeholde oplysninger om den investeringsservice og/eller -virksomhed, investeringsselskabet har tilladelse til at udøve. Registeret skal ajourføres løbende.

4. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at:

- et investeringsselskab, som er en juridisk person, har sit hovedkontor i samme medlemsstat som sit vedtægtsmæssige hjemsted.
- et investeringsselskab, som ikke er en juridisk person, eller et investeringsselskab, som er en juridisk person, men som i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, har sit hovedkontor i den medlemsstat, hvor det rent faktisk driver forretning.

5. For så vidt angår investeringsselskaber, der alene yder investeringsrådgivning eller modtagelse og formidling af ordrer på betingelserne i artikel 3, kan medlemsstaterne give den kompetente myndighed bemyndigelse til, under iagttagelse af de i artikel 48, stk. 2, omhandlede betingelser at uddelegere de administrative, forberedende eller accessoriske opgaver i forbindelse med meddelelse af tilladelse.

Artikel 6

Tilladelsens rækkevidde

1. Hjemlandet sikrer, at det i tilladelsen specificeres, hvilke former for investeringsservice og -aktiviteter, investeringsselskabet har tilladelse til at yde. Tilladelsen kan dække en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er anført i afsnit B i bilag I. Der kan under ingen omstændigheder meddeles tilladelse til alene at yde accessoriske tjenesteydelser.

2. Et investeringsselskab, der ønsker tilladelse til at udvide sin virksomhed til at omfatte supplerende investeringsservice, -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, der ikke var forudset, da den oprindelige tilladelse blev givet, skal indgive ansøgning om udvidelse af sin tilladelse.

3. Tilladelsen gælder for hele Fællesskabet og giver et investeringsselskab tilladelse til at levere de tjenesteydelser eller udøve den virksomhed, det har fået tilladelse til, i hele Fællesskabet, enten ved at oprette en filial eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 7

Procedure for meddelelse af og afslag på tilladelse

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke tilladelse, medmindre og før den er overbevist om, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

2. Investeringsselskabet skal fremlægge alle de oplysninger - herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur - som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at investeringsselskabet, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler til at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette kapitel.

3. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

Artikel 8

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed kan inddrage et investeringsselskabs tilladelse, hvis investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder, udtrykkelig giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice eller udført investeringsaktiviteter i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt, som f.eks. overholdelse af betingelserne i direktiv 93/6/EØF
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser om investeringsselskabers vilkår for drift, der vedtages i medfør af dette direktiv
- e) er omfattet af forhold, hvor national ret, i spørgsmål som ikke er omfattet af dette direktiv, medfører, at tilladelsen inddrages.

Artikel 9

Personer, der faktisk leder investeringsselskabets forretninger

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de personer, der rent faktisk leder investeringsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig ledelse af investeringsselskabet.

Hvis en markedsoperatør, som ansøger om tilladelse til at drive en MHF, og de personer, som rent faktisk leder MHF'ens forretninger, er de samme, som rent faktisk leder det regulerede markeds forretninger, anses disse personer for at opfylde de i første afsnit omhandlede krav.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskabet underretter den kompetente myndighed om eventuelle ledelsesændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om den nyudnævnte ledelse har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer.

3. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke er overbevist om, at de personer, der faktisk leder investeringsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at de foreslåede ledelsesændringer er til fare for en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber ledes af mindst to personer, der opfylder betingelserne i stk. 1.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne meddele tilladelse til investeringsselskaber, der er fysiske personer, eller investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i overensstemmelse med deres vedtægter og national ret ledes af én fysisk person. Medlemsstaterne skal dog stille krav om, at der er truffet alternative foranstaltninger, som sikrer en sund og forsigtig ledelse af sådanne investeringsselskaber.

Artikel 10

Aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificeret andel

1. De kompetente myndigheder meddeler først tilladelse til et investeringsselskabs udøvelse af investeringsservice eller -aktiviteter, når de har fået underretning om identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, som direkte eller indirekte, i form af fysiske eller juridiske personer, besidder kvalificerede andele, samt størrelsen heraf.

De kompetente myndigheder afslår at meddele tilladelse, hvis de under hensyn til behovet for at sikre en sund og forsigtig ledelse af et investeringsselskab, ikke er overbeviste om, at aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder en kvalificeret andel, er egnede.

Såfremt der består snævre forbindelser mellem investeringsselskabet og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler den kompetente myndighed alene tilladelse, hvis disse forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

2. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis de love og forskrifter i et tredjeland, som gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, med hvilke selskabet har snævre forbindelser, eller vanskeligheder med at håndhæve disse love og forskrifter forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve eller afhænde en kvalificeret andel i et investeringsselskab, forinden i overensstemmelse med andet afsnit skal give den kompetente myndighed meddelelse om størrelsen af den andel, der bliver resultatet. Disse personer skal ligeledes give den kompetente myndighed meddelelse herom, hvis de har til hensigt at øge eller mindske deres kvalificerede andel, hvis resultatet heraf bliver, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger eller når ned under tærsklen på 20%, 33% eller 50%, eller at investeringsselskabet bliver eller ophører med at være deres dattervirksomhed.

Den kompetente myndighed afslår, inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte meddelelse om en påtænkt erhvervelse, at give tilladelse til sådanne påtænkte ændringer i ejerandele, hvis den under hensyn til behovet for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet ikke mener, at de i første afsnit nævnte personer er egnede, jf. dog stk. 4. Hvis den kompetente myndighed ikke afslår at meddele tilladelse, kan den fastsætte en frist for gennemførelsen.

4. Hvis erhververen af de i stk. 3 omhandlede kapitalandele er et investeringsselskab, et kreditinstitut, et forsikringsselskab eller et UCITS' administrationsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller et investeringsselskabs, kreditinstituts, forsikringsselskabs eller UCITS' administrationsselskabs modervirksomhed, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller en person, der kontrollerer et investeringsselskab, kreditinstitut, forsikringsselskab eller et UCITS' administrationsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det berørte selskab som følge af denne erhvervelse bliver erhververens dattervirksomhed eller kommer under dennes kontrol, foretages vurderingen af erhvervelsen med forbehold af den i artikel 60 nævnte forudgående konsultation.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at andelen overstiger eller når ned under en af de i stk. 3, første afsnit, omhandlede tærskler, straks skal underrette den kompetente myndighed herom.

Endvidere meddeler investeringsselskaberne mindst en gang om året den kompetente myndighed navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt dennes størrelse, således som det f.eks. fremgår af de oplysninger, der gives på den årlige generalforsamling for aktionærer eller selskabsdeltagere, eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at den kompetente myndighed i tilfælde af, at de i stk. 1, første afsnit, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der kan modvirke en sund og forsigtig ledelse af investeringsselskabet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør.

Sådanne foranstaltninger kan bestå i anmodning om retsafgørelser og/eller anvendelse af sanktioner over for de ledelsesansvarlige eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for personer, som ikke overholder forpligtelsen til forudgående underretning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse. Hvis en kapitalandel erhverves mod den kompetente myndigheds vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, der måtte blive anvendt, sørge for, at de dertil hørende stemmerettigheder enten suspenderes, eller at de afgivne stemmer erklæres ugyldige eller annulleres.

Artikel 11

Medlemskab af en godkendt investorgarantiordning

Den kompetente myndighed kontrollerer, at foretagender, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsselskab, når tilladelsen meddeles, opfylder deres forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger²⁰).

Artikel 12

Startkapital

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kun meddeler tilladelse, hvis investeringsselskabet under hensyn til den påtænkte type investeringsservice eller -aktiviteter og i overensstemmelse med kravene i direktiv 93/6/EØF har tilstrækkelig startkapital.

Indtil der er foretaget en revision af direktiv 93/6/EØF, skal investeringsselskaber som omhandlet i artikel 67 opfylde kapitalkravene i denne artikel.

Artikel 13

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at investeringsselskaber opfylder de i stk. 2-8 fastsatte organisatoriske krav.
 2. Et investeringsselskab skal opstille sådanne regler og procedurer, som måtte være nødvendige til sikring af, at selskabet, herunder dets ledere, ansatte og tilknyttede agenter, overholder selskabets forpligtelser i henhold til dette direktivs bestemmelser samt passende regler for disse personers personlige transaktioner.
 3. Et investeringsselskab skal til stadighed have og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre interessekonflikter, jf. artikel 18, der kan skade dets kunders interesser.
 4. Et investeringsselskab skal, inden for rimelighedens grænser, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udøvelsen af investeringsservice og -aktiviteter. Investeringsselskabet anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.
 5. Et investeringsselskab skal sørge for, at det, når det gør brug af tredjemand til udførelse af operationelle funktioner, der er afgørende for, at der kan ydes kunderne en vedvarende og tilfredsstillende service og udføres investeringsaktiviteter på et vedvarende og tilfredsstillende grundlag, træffer sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at undgå unødige supplerende operationelle risici. Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en måde, at kvaliteten af selskabernes interne kontrol og den tilsynsførendes mulighed for at føre tilsyn med, om selskabet opfylder alle sine forpligtelser, materielt forringes.
- Et investeringsselskab skal have en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området.
6. Et investeringsselskab skal opbevare lister over udførte tjenesteydelser og transaktioner, der er så fyldestgørende, at den kompetente myndighed på grundlag heraf kan kontrollere, om kravene i henhold til dette direktiv opfyldes, og især forvisse sig om, at investeringsselskabet har opfyldt alle sine forpligtelser over for sine kunder eller potentielle kunder.
 7. Et investeringsselskab skal, såfremt det opbevarer finansielle instrumenter tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kunders ejendomsret, navnlig hvis investeringsselskabet skulle blive insolvent, samt for at hindre anvendelse af kundernes finansielle instrumenter for egen regning, medmindre disse har givet deres udtrykkelige samtykke hertil.

8. Et investeringsselskab skal, når det opbevarer midler tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kundernes rettigheder og, medmindre der er tale om kreditinstitutter, hindre anvendelse af kundernes midler for egen regning.

9. For så vidt angår investeringsselskabers filialer, håndhæver den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, den i stk. 6 fastsatte forpligtelse med hensyn til filialens transaktioner, uden at dette berører den mulighed, den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland har for at få direkte adgang til listerne.

10. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre en ensartet anvendelse af stk. 2-9 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, som nærmere angiver de konkrete organisatoriske krav, der skal opfyldes af investeringsselskaber, der udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.

Artikel 14

Handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en MHF

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, ud over at opfylde kravene i artikel 13 fastlægger gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer fair og korrekt handel, og fastlægger objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, opstiller gennemsigtige regler for kriterierne til bestemmelse af, hvilke finansielle instrumenter, der kan handles i dets systemer.

Medlemsstaterne stiller krav om, når det er relevant, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, giver eller forvisser sig om, at der er adgang til offentligt tilgængelige oplysninger, der er tilstrækkelige til, at brugerne, under hensyn både til disses karakteristika og til de handlede instrumenttyper, kan foretage en investeringsbedømmelse.

3. Medlemsstaterne sikrer også, at artikel 19, 21 og 22 ikke finder anvendelse på transaktioner, der gennemføres i henhold til de regler, der gælder for en MHF mellem dennes medlemmer eller deltagere eller mellem en MHF og dennes medlemmer eller deltagere i forbindelse med anvendelsen af MHF'en. MHF'ens medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 19, 21 og 22 omhandlede forpligtelser over for deres kunder, når de på kundernes vegne udfører disses ordrer gennem en MHF's systemer.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, efter objektive kriterier fastlægger og til stadighed har gennemsigtige regler for adgang til MHF'ens faciliteter. Disse regler skal opfylde de i artikel 42, stk. 3, opstillede krav.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, tydeligt underretter deres brugere om deres respektive ansvar for afregning af transaktioner, der gennemføres via faciliteten. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, indfører de nødvendige ordninger til en let og effektiv afregning af transaktioner, der gennemføres gennem MHF'ens systemer.

6. Når et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, også handles på en MHF uden udstederens samtykke, påhviler der ikke udstederen nogen forpligtelse til hverken indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive finansielle oplysninger til denne MHF.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF, straks efterkommer eventuelle instrukser fra deres kompetente myndighed i henhold til artikel 50, stk. 1, om at suspendere handelen med et finansielt instrument eller fjerne dette fra handelen.

*Artikel 15****Forbindelser med tredjelande***

1. Medlemstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres investeringselskaber møder i forbindelse med etablering, ydelse af investeringsservice og/eller udførelse af investeringsaktiviteter i et tredjeland.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, der forelægges den i henhold til stk. 1, konstaterer, at et tredjeland ikke giver EF-investeringselskaber en faktisk markedsadgang svarende til den, Fællesskabet giver investeringselskaber fra dette tredjeland, kan den forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-investeringselskaber. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, der forelægges den i henhold til stk. 1, konstaterer, at EF-investeringselskaber i et tredjeland ikke får en national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske investeringselskaber, og at betingelsen »faktisk markedsadgang« ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at afhjælpe dette forhold.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, bestemme, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om endnu ikke behandlede eller fremtidige ansøgninger om tilladelse og om erhvervelse af kapitalandele foretaget af direkte eller indirekte modervirksomheder, som henhører under det pågældende tredjelandets lovgivning. En sådan indskrænkning eller suspension må ikke anvendes, når investeringselskaber, som behørigt har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller deres dattervirksomheder opretter dattervirksomheder, eller når sådanne investeringselskaber eller dattervirksomheder erhverver kapitalandele i et EF-investeringselskab. Sådanne foranstaltningers varighed må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af den i andet afsnit nævnte frist på tre måneder kan Kommissionen i lyset af forhandlingsresultaterne efter proceduren i artikel 64, stk. 2, beslutte at forlænge disse foranstaltninger.

4. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 2 og 3 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette denne om:

- a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til en direkte eller indirekte dattervirksomhed af en modervirksomhed, som henhører under det pågældende tredjelandets lovgivning
- b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 10, stk. 3, om en sådan modervirksomheds erhvervelse af kapitalandele i et EF-investeringselskab, som bevirker, at investeringselskabet bliver dens dattervirksomhed.

Denne underretningspligt bortfalder, når der er indgået aftale med det pågældende tredjeland, eller når de i stk. 3, andet og tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere finder anvendelse.

5. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale - såvel bilaterale som multilaterale - aftaler om adgang til at påbegynde og udøve virksomhed som investeringselskab.

KAPITEL II

VILKÅR FOR DRIFT AF INVESTERINGSSKABER

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 16

Regelmæssig revision af betingelserne for meddelelse af den første tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse på deres område, til enhver tid opfylder de i dette afsnits kapitel I omhandlede betingelser for meddelelse af den første tilladelse.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder fastsætter hensigtsmæssige metoder til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber opfylder deres forpligtelser i henhold til stk. 1. De stiller krav om, at investeringsselskaber underretter de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer af betingelserne for meddelelsen af den første tilladelse.

3. For så vidt angår investeringsselskaber, der alene yder investeringsrådgivning, kan medlemsstaterne give den kompetente myndighed bemyndigelse til, i overensstemmelse med de i artikel 48, stk. 2, omhandlede betingelser, at uddelegere de administrative, forberedende eller accessoriske opgaver i forbindelse med gennemgangen af betingelserne for meddelelsen af den første tilladelse.

Artikel 17

Almindelige forpligtelser til at føre løbende tilsyn

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med investeringsselskabers virksomhed for at kunne vurdere, om disse opfylder de i dette direktiv omhandlede driftsbetingelser. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder kan få de oplysninger, der er påkrævet for at vurdere, om investeringsselskabet overholder disse forpligtelser.

2. For så vidt angår investeringsselskaber, der alene yder investeringsrådgivning, kan medlemsstaterne give den kompetente myndighed bemyndigelse til, under iagttagelse af de i artikel 48, stk. 2, omhandlede betingelser, at uddelegere de administrative, forberedende eller accessoriske opgaver i forbindelse med regelmæssigt tilsyn med de operationelle krav.

Artikel 18

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber træffer alle rimelige forholdsregler til at kunne påvise interessekonflikter mellem selskaberne selv, herunder deres ledere, ansatte og tilknyttede agenter eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med selskaberne ved et kontrolforhold, og selskabernes kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udførelsen af investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.

2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, er indført af investeringsselskabet for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for at kunders interesser skades, skal investeringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilder, inden det påtager sig opgaver for kundens regning.

3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser med henblik på at:

- a) fastlægge de forholdsregler, investeringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og/eller oplyse om interessekonflikter, når de udfører forskellige former for investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf
- b) opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade investeringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Afdeling 2

Bestemmelser til sikring af investorbeskyttelse

Artikel 19

God forretningsskik ved ydelse af investeringsservice til kunder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, når det yder kunder investeringsservice og/eller, når det er relevant, accessoriske tjenesteydelser, handler ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i stk. 2-8 omhandlede principper.

2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som investeringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

3. Der skal gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder i en form, der er forståelig om:

- investeringsselskabet og dets tjenesteydelser
- finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier; dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende instrumenter eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier
- handelssystemer og
- omkostninger og dertil knyttede gebyrer,

således at de i rimeligt omfang kan forstå investeringsservicens og den tilbudte specifikke type finansielt instruments art og risici og dermed til at træffe investeringsbeslutninger på kvalificeret grundlag. Disse oplysninger kan gives i et standardiseret format.

4. Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal det indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, hans finansielle situation og investeringsmål, så selskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde den investeringsservice og de finansielle instrumenter, der egner sig for vedkommende.

5. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, som leverer andre investeringsserviceydelser end dem, der er omhandlet i stk. 4, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, der udbydes eller efterspørges, så investeringsselskabet kan vurdere, om den påtænkte investeringsservice eller det påtænkte investeringsprodukt er hensigtsmæssig(t) for kunden.

Hvis investeringsselskabet på grundlag af de oplysninger, som det har modtaget i medfør af første afsnit, finder, at produktet eller tjenesteydelserne ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer investeringsselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Hvis kunden eller den potentielle kunde vælger ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver utilstrækkelige oplysninger om sit kendskab og sine erfaringer, skal investeringsselskabet advare kunden eller den potentielle kunde om, at et sådant valg gør det umuligt for selskabet at afgøre, om tjenesteydelsen eller produktet er hensigtsmæssig for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

6. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber, når de yder investeringsservice, som udelukkende består i at udføre kundens ordrer og/eller at modtage og formidle disse ordrer med eller uden accessoriske tjenesteydelser, yder denne investeringsservice, uden at det er nødvendigt at indhente de oplysninger eller træffe den afgørelse, som er omhandlet i stk. 5, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

- ovennævnte tjenesteydelser vedrører aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked, pengemarkedsinstrumenter, obligationer og andre gældsinstrumenter (dog undtaget obligationer eller gældsbeviser, som omfatter et afledt instrument), UCITS og andre ikke komplekse finansielle instrumenter Et tredjelandsmarked anses for at svare til et reguleret marked, når det opfylder krav svarende til de i afsnit III fastsatte. Kommissionen offentliggør en fortegnelse over de markeder, der anses for at være tilsvarende markeder. Denne fortegnelse ajourføres regelmæssigt
- tjenesteydelsen ydes på kundens eller den potentielle kundes initiativ
- kunden eller den potentielle kunde er klart blevet underrettet om, at investeringsselskabet ved ydelsen af den tjenesteydelse ikke har pligt til at vurdere det leverede eller tilbudte instruments eller den ydede eller tilbudte tjenesteydelses hensigtsmæssighed, og at vedkommende derfor ikke nyder godt af den hermed forbundne beskyttelse, som reglerne om god forretningsskik giver. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format
- investeringsselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 18.

7. Investeringsselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, som indeholder selskabets og kundens aftale, og hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for selskabets tjenesteydelser til kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovtekster.

8. Kunden skal fra investeringsselskabet modtage fyldestgørende rapporter om selskabets service til sine kunder. Rapporterne skal, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er gennemført for kundens regning.

9. Hvis en investeringsservice indgår som en del af et finansielt produkt, som allerede er omfattet af andre bestemmelser om risikovurdering af kunder og/eller oplysningskrav i fællesskabslovgivningen eller fælles europæiske standarder i forbindelse med kreditinstitutter og forbrugerkredit, omfattes denne service ikke tillige af de i denne artikel omhandlede forpligtelser.

10. For at sikre den nødvendige investorbeskyttelse og ensartet anvendelse af stk. 1-8 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, der sikrer, at investeringsselskaberne overholder principperne i stk. 1-8, når de leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder. Gennemførelsesbestemmelserne skal tage hensyn til:

- a) Den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de finansielle instrumenter, der tilbydes eller påtænkes
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er)

Artikel 20

Levering af tjenesteydelser via et andet investeringsselskab

Medlemsstaterne tillader, at et investeringsselskab, der gennem et andet investeringsselskab modtager instrukser om at udføre investeringer eller accessoriske tjenesteydelser for en kundes regning, henholder sig

til kundeoplysninger fra sidstnævnte selskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de formidlede oplysninger er komplette og nøjagtige.

Et investeringsselskab, der på denne måde modtager instruks om at udføre tjenesteydelser for en kundes regning, skal også kunne henholde sig til eventuelle anbefalinger vedrørende tjenesteydelsen eller transaktionen, som kunden måtte have modtaget fra et andet investeringsselskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de givne anbefalinger eller råd er relevante for kunden.

Et investeringsselskab, som modtager kunders instrukser eller ordrer gennem et andet investeringsselskab, forbliver ansvarlig for, at tjenesteydelsen eller transaktionen på grundlag af sådanne eventuelle oplysninger eller anbefalinger gennemføres efter de relevante bestemmelser i dette afsnit.

Artikel 21

Pligt til at udføre ordrer på de for kunden gunstigste betingelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, når de udfører ordrer, træffer alle rimelige forholdsregler for at opnå det bedst mulige resultat for deres kunder, idet de tager hensyn til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningssandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Investeringsselskabet er dog, når der foreligger en specifik instruks fra kunden, altid forpligtet til at udføre ordren efter den specifikke instruks.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber etablerer og anvender effektive ordninger til overholdelse af stk. 1. Navnlig stiller medlemsstaterne krav om, at investeringsselskaber opstiller og anvender en ordreudførelsespolitik, der sætter dem i stand til at opnå det bedst mulige resultat for deres kunders ordrer, jf. stk. 1.

3. Ordreudførelsespolitikken skal, for hver enkelt instrumentkategori, omfatte oplysninger om de forskellige handelssystemer, hvorigennem investeringsselskabet udfører kundeordrer, og de faktorer, der påvirker valget af handelssystem. Den skal mindst omfatte de systemer, der sætter investeringsselskabet i stand til til stadighed at opnå de bedste resultater ved udførelsen af kundeordrer.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber giver deres kunder fyldestgørende oplysninger om deres ordreudførelsespolitik. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående samtykke til ordreudførelsespolitikken.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, hvis ordreudførelsespolitik gør det muligt at udføre kundens ordrer uden om et reguleret marked eller en MHF, navnlig skal give deres kunder eller potentielle kunder oplysning om denne mulighed. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående udtrykkelige samtykke, inden de begynder at udføre kundernes ordrer uden om et reguleret marked eller en MHF. Investeringsselskabet kan indhente dette samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber kontrollerer, om deres ordreudførelsesordninger og udførelsespolitik fungerer efter hensigten, således at eventuelle mangler kan findes og i givet fald afhjælpes. De skal navnlig regelmæssigt vurdere, om de handelssystemer, der er en del af deres ordreudførelsespolitik, giver det bedst mulige resultat for kunden, eller om deres ordreudførelsesordninger bør ændres. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaberne giver deres kunder meddelelse om enhver væsentlig ændring af ordreudførelsesordninger eller ordreudførelsespolitik.

5. Medlemsstaterne skal også stille krav om, at investeringsselskaber på deres kunders anmodning skal kunne påvise over for disse, at de har ekspederet deres ordrer i overensstemmelse med selskabets ordreudførelsespolitik.

6. For at sikre den for investorerne nødvendige beskyttelse, redelige og velfungerende markeder samt ensartet anvendelse af stk. 1, 3 og 4 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) kriterierne for fastlæggelse af den relative betydning af de forskellige faktorer, der i medfør af stk. 1 kan tages i betragtning ved bestemmelse af, hvad der er det bedst mulige resultat, idet der tages hensyn til ordrens størrelse, og om kunden er en detail- eller professionel investor
- b) faktorer, som et investeringsselskab kan tage i betragtning, når det reviderer sine ordreudførelsesordninger, og de omstændigheder, under hvilke ændringer af sådanne ordninger kan være påkrævet. Navnlig faktorer til bestemmelse af, hvilke handelssystemer der sætter investeringsselskaber i stand til til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer
- c) art og omfang af de oplysninger, som kunder i medfør af stk. 3 skal have om selskabets ordreudførelsespolitik.

Artikel 22

Regler for behandling af kundeordrer

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning, anvender procedurer og ordninger, som sikrer en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer set i forhold til andre kundeordrer eller investeringsselskabets handelsinteresser.

Disse procedurer eller ordninger skal gøre det muligt at udføre ellers sammenlignelige kundeordrer afhængig af, hvornår de er modtaget hos investeringsselskabet.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, medmindre kunden udtrykkeligt bestemmer andet, i tilfælde af limiterede kundeordrer vedrørende aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, som under gældende markedsvilkår ikke kan udføres øjeblikkelig, skal tage skridt til at fremme den hurtigst mulige gennemførelse af ordren ved straks at offentliggøre den limiterede kundeordre på en måde, der gør oplysningen let tilgængelig for andre markedsdeltagere. Medlemsstaterne kan beslutte, at investeringsselskaberne overholder denne forpligtelse når de formidler den limiterede kundeordre til et reguleret marked og/eller en MHF. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder kan undtage fra forpligtelsen til at offentliggøre en limiteret ordre, som er meget stor i forhold til den normale markedsstørrelse, jf. artikel 44, stk. 2.

3. For at sikre, at foranstaltninger til beskyttelse af investorer og til sikring af, at markederne fungerer redeligt og ordnet, tager hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, og for at sikre ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, som fastlægger:

- a) betingelserne for og arten af de procedurer og ordninger, der fører til en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer, og de situationer eller handelstyper, hvor investeringsselskaber med rimelighed kan fravige reglen om øjeblikkelig udførelse for dermed at opnå gunstigere vilkår for kunderne
- b) de forskellige metoder til vurdering af, om et investeringsselskab kan anses at have opfyldt sin forpligtelse til at videregive oplysninger til markedet om limiterede kundeordrer, der ikke skal udføres øjeblikkeligt.

Artikel 23

Investeringsselskabers forpligtelser, når de udpeger tilknyttede agenter

1. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter til at fremme salget af investeringsselskabets tjenesteydelser, hverve kunder eller modtage ordrer fra kunder eller potentielle kunder, formidle disse, placere finansielle instrumenter og rådgive om disse samt om de tjenesteydelser, der tilbydes af det pågældende investeringsselskab.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det beslutter at udpege en tilknyttet agent, skal bevare det fulde og ubetingede ansvar for alle handlinger eller undladelser fra den tilknyttede agents side, når denne handler for selskabets regning. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringssels-

skabet sørger for, at en tilknyttet agent oplyser alle kunder eller potentielle kunder om, i hvilken egenskab han handler, og hvilket selskab han repræsenterer, når han kontakter disse, eller inden han handler med dem.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6, 7, og 8, tillade, at tilknyttede agenter, som er registreret på deres område, forvalter kunders penge og/eller finansielle instrumenter på vegne af og under fuldt ansvar af det investeringsselskab, som de handler for på deres område eller, i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, i en medlemsstat, som tillader, at en tilknyttet agent forvalter kunders penge.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fører tilsyn med deres tilknyttede agents virksomhed for at sikre, at de fortsat overholder bestemmelserne i dette direktiv, når de handler gennem tilknyttede agenter.

3. Medlemsstater, der beslutter at give investeringsselskaber tilladelse til at udpege tilknyttede agenter, opretter et offentligt register. Tilknyttede agenter optages i det offentlige register i den medlemsstat, hvor de er etableret.

Når den medlemsstat, hvor den tilknyttede agent er etableret, i henhold til stk. 1 har besluttet ikke at tillade, at de investeringsselskaber, der har fået meddelt tilladelse af deres kompetente myndigheder, udpeger tilknyttede agenter, optages disse tilknyttede agenter i registret hos den kompetente myndighed i hjemlandet for det investeringsselskab, på hvis vegne de handler.

Medlemsstaten sikrer, at tilknyttede agenter kun optages i det offentlige register, hvis det er godtgjort, at de har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige almene, forretningsmæssige og faglige viden til præcist at kunne give kunden eller den potentielle kunde alle relevante oplysninger om den tilbudte tjenesteydelse.

Medlemsstaterne kan beslutte, at investeringsselskaber kan kontrollere, om de tilknyttede agenter, de har udpeget, har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige viden, der nævnes i stk. 3, tredje afsnit.

Registeret skal ajourføres regelmæssigt. Det skal være offentlig tilgængeligt.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udpeger tilknyttede agenter, træffer de nødvendige foranstaltninger til at undgå eventuelle negative virkninger, som de af den tilknyttede agents aktiviteter, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, kunne have på vedkommendes aktiviteter for investeringsselskabets regning.

Medlemsstaterne kan tillade kompetente myndigheder at samarbejde med investeringsselskaber og kreditinstitutter, disses sammenslutninger og andre organer om at registrere tilknyttede agenter og føre tilsyn med disses overholdelse af kravene i stk. 3. Tilknyttede agenter kan bl.a. registreres af et investeringsselskab, et kreditinstitut eller disses sammenslutninger og andre organer under den kompetente myndigheds tilsyn.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber kun udpeger tilknyttede agenter, som er optaget i de i stk. 3 omhandlede offentlige registre.

6. Medlemsstaterne kan skærpe kravene i denne artikel eller tilføje andre krav for tilknyttede agenter, som er registreret i deres område.

Artikel 24

Transaktioner med godkendte modparter

1. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning og/eller handle for egen regning og/eller modtage og formidle ordrer, kan tilvejebringe eller gennemføre transaktioner med godkendte modparter uden at være forpligtet til at opfylde de forpligtelser efter artikel 19, 21 og 22, stk. 1, i dette direktiv, der gælder for sådanne transaktioner eller for en accessorisk tjenesteydelse, der er direkte knyttet til sådanne transaktioner.

2. Som godkendte modparter i dette direktivs forstand anerkender medlemsstaterne investeringsselskaber, kreditinstitutter, forsikringsselskaber, UCITS og disses administrationsselskaber, pensionskasser og disses administrationsselskaber, andre finansielle enheder, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering efter fællesskabslovgivningen eller en medlemsstats nationale lovgivning, virksomheder, der i henhold til artikel 2, stk. 1, litra k) og l), ikke er omfattet af nærværende direktiv, nationale regeringer og disses institutioner inklusive offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, centralbanker og overnationale organisationer.

Klassificering som godkendt modpart i henhold til det første afsnit anfægter ikke sådanne organers ret til at anmode om, generelt eller på ad-hoc-basis, at blive behandlet som kunder, hvis forretninger med investeringsselskabet er omfattet af artikel 19, 21 og 22.

3. Medlemsstaterne kan endvidere anerkende andre selskaber, der opfylder forud fastsatte forholdsmæssige krav, herunder kvantitative tærskler, som godkendte modparter. Ved transaktioner, hvor de potentielle modparter befinder sig i forskellige medlemsstater, skal investeringsselskabet respektere det andet selskabs status som bestemt ved lov eller forskrifter i den medlemsstat, hvor dette andet selskab er etableret.

Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskab, når det indgår transaktioner i henhold til stk. 1 med sådanne selskaber, indhenter den potentielle modparts udtrykkelige bekræftelse af, at denne indvilliger i at blive behandlet som godkendt modpart. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber opnår dette samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

4. Medlemsstaterne kan anerkende tredjelandsenheder, som svarer til de i stk. 2 omhandlede kategorier, som godkendte modparter.

Medlemsstaterne kan også anerkende tredjelandsenheder som de i stk. 3 omhandlede som godkendte modparter på samme betingelser og efter samme krav som de i stk. 3 omhandlede.

5. For at sikre ensartet anvendelse af stk. 2, 3 og 4 under hensyn til ændret markedspraksis og for at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser, der fastsætter:

- a) procedurer for anmodning om at blive behandlet som kunder i henhold til stk. 2
- b) procedurer for indhentning af potentielle modparter udtrykkelige samtykke i henhold til stk. 3
- c) de forud fastsatte forholdsmæssige krav inklusive kvantitative tærskler, som gør det muligt at anse et selskab som godkendt modpart i henhold til stk. 3.

Afdeling 3

Markedsgennemsigtighed og -integritet

Artikel 25

Forpligtelse til at opretholde markedets integritet, indberette transaktioner og føre registre

1. Uden at dette berører fordelingen af ansvaret for at håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)²¹⁾, skal medlemsstaterne sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til, at den kompetente myndighed kan føre tilsyn med investeringsselskabers aktiviteter for at sikre, at disse handler ærligt, redeligt og professionelt på en måde, der fremmer markedets integritet.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber sørger for, at de relevante oplysninger om samtlige transaktioner med finansielle instrumenter, som de har foretaget enten for egen eller for en kundes regning, er tilgængelige for den kompetente myndighed i mindst fem år. Ved transaktioner gennemført for kunders regning skal registre indeholde alle oplysninger og nærmere enkeltheder om kundens identitet

samt de oplysninger, der kræves efter Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge²²⁾.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der foretager transaktioner med finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, giver den kompetente myndighed nærmere oplysninger om disse transaktioner så hurtigt som muligt og senest ved lukketid næste hverdag. Denne forpligtelse gælder, uanset om transaktioner har fundet sted på et reguleret marked eller ej.

De kompetente myndigheder etablerer i overensstemmelse med artikel 58 de nødvendige ordninger til sikring af, at den myndighed, der er kompetent for det mest relevante marked målt i likviditet for så vidt angår disse finansielle instrumenter, også modtager disse oplysninger.

4. Rapporterne skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om de købte/solgte instrumenters navn og antal, transaktionernes størrelse, datoer og tidspunkter for udførelsen af køb og salg, priser og oplysninger om, hvordan de pågældende investeringsselskaber kan identificeres.

5. Medlemsstaterne foreskriver, at rapporterne indgives til den kompetente myndighed enten af investeringsselskabet selv, en tredjemand, der handler på dets vegne, eller af et match- eller rapporteringssystem, der er godkendt af den kompetente myndighed eller af det regulerede marked eller den MHF, gennem hvis systemer transaktionen er gennemført. Hvis transaktioner indberettes direkte til den kompetente myndighed af et reguleret marked, en MHF eller et match- eller rapporteringssystem, der er godkendt af den kompetente myndighed, kan der ses bort fra investeringsselskabets forpligtelse i henhold til stk. 3.

6. Når de i denne artikel omhandlede rapporter i overensstemmelse med artikel 32, stk. 7, sendes til den kompetente myndighed i værtslandet, skal denne myndighed videresende disse oplysninger til de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland, medmindre de beslutter, at de ikke ønsker at modtage disse oplysninger.

7. For at sikre, at foranstaltninger til beskyttelse af markedets integritet ændres under hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, og at stk. 1-5 anvendes ensartet, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser, som foreskriver metoder og systemer til rapportering af finansielle transaktioner, rapporternes form og indhold samt kriterier til bestemmelse af et relevant marked, jf. stk. 3.

Artikel 26

Tilsyn med overholdelse af reglerne for MHF og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, etablerer og opretholder for MHF'en relevante og effektive ordninger og procedurer til regelmæssig kontrol af, om dennes brugere overholder dens regler. Investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF skal registrere de transaktioner, der foretages af deres brugere under anvendelse af deres systemer for at kunne påvise brud på disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmisbrug.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, til den kompetente myndighed indberetter væsentlige brud på dens regler, ureglementerede markedsvilkår eller adfærd, som kunne indebære markedsmisbrug. Medlemsstaterne stiller tillige krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF straks meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, de relevante oplysninger og på enhver måde bistår den kompetente myndighed med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der er opstået i eller via dets systemer.

*Artikel 27****Investeringselskabers forpligtelse til at offentliggøre bindende prisstillelser***

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at selskaber, der systematisk internaliserer i aktier, offentliggør bindende prisstillelser på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, og som de systematisk internaliserer, og for hvilke der findes et likvidt marked. For aktier, som der ikke findes et likvidt marked for, skal selskaber, der systematisk internaliserer, meddele prisstillelserne til deres kunder efter anmodning..

Denne artikels bestemmelser gælder for selskaber, der systematisk internaliserer, når de handler for størrelser op til normal markedsstørrelse. Selskaber, der systematisk internaliserer, og som kun handler for størrelser over normal markedsstørrelse, er ikke omfattet af denne artikel.

Selskaber, der systematisk internaliserer, kan bestemme inden for hvilken eller hvilke størrelser, de vil stille priser. For hver akties vedkommende skal hver prisstillelse omfatte en bindende købs- og/eller salgpris eller -priser for en eller flere størrelser op til normal markedsstørrelse for den aktieklasse, som aktien hører til. Prisen eller priserne skal også afspejle de gældende markedsvilkår for den pågældende aktie.

Aktierne opdeles i klasser på grundlag af den aritmetriske gennemsnitsværdi af de udførte ordrer på markedet vedrørende den pågældende aktie. Den normale markedsstørrelse for hver enkelt aktieklasse skal være repræsentativ for den aritmetiske gennemsnitsværdi af de udførte ordrer på markedet vedrørende aktierne i hver enkelt aktieklasse.

Markedet for hver enkelt aktie udgøres af alle ordrer udført i Den Europæiske Union vedrørende denne aktie, bortset fra ordrer, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for denne aktie.

2. Den myndighed, der er kompetent for det mest relevante marked målt i likviditet, som defineret i artikel 25, fastlægger hvor hver aktie mindst en gang om året på grundlag af den aritmetriske gennemsnitsværdi af de udførte ordrer på markedet vedrørende den pågældende aktie, til hvilken aktieklasse den hører. Denne oplysning offentliggøres til alle markedsdeltagere.

3. Selskaber, der systematisk internaliserer, offentliggør deres prisstillelser regelmæssigt og løbende gennem hele den normale åbningstid. De har ret til at opdatere deres prisstillelser på et hvilket som helst tidspunkt. De kan også tilbagetrække dem under usædvanlige markedsforhold.

Prisstillelser offentliggøres på en måde, der er let tilgængelig for andre markedsdeltagere på rimelige kommercielle vilkår.

Selskaber, der systematisk internaliserer, udfører under overholdelse af artikel 21 de ordrer, de får fra deres detailkunder vedrørende de aktier, som de systematisk internaliserer, til de priser, der er stillet på det tidspunkt, ordren modtages.

Selskaber, der systematisk internaliserer, udfører de ordrer, de får fra deres professionelle kunder vedrørende de aktier, de systematisk internaliserer, til de priser, der er stillet på det tidspunkt, ordren modtages. Dog kan de udføre sådanne ordrer til bedre priser i berettigede tilfælde, forudsat at disse priser falder inden for et offentliggjort interval, som ligger tæt på markedsvilkårene, og forudsat at ordrene er af et omfang, der er større end omfanget af de ordrer, en detailkunde almindeligvis afgiver.

Selskaber, der systematisk internaliserer, kan derudover udføre de ordrer, de får fra deres professionelle kunder, til priser, der er forskellige fra de stillede priser, uden at betingelserne i foregående afsnit er opfyldt, for så vidt angår transaktioner, hvor udførelse i flere værdipapirer er en del af én transaktion, eller for så vidt angår ordrer, der afhænger af andre vilkår end den gældende markedspris.

Hvis et selskab, der systematisk internaliserer, og som kun stiller én pris, eller hvis højeste pris er mindre end normal markedsstørrelse, modtager en ordre fra en kunde, der er større end selskabets prisstillelse, men mindre end den normale markedsstørrelse, kan selskabet beslutte at udføre den del af ordren, der går ud over, hvad selskabets prisstillelse dækker, forudsat at den udføres til den fastsatte pris, medmindre andet er tilladt ifølge de to forudgående afsnit. Hvis det selskab, der systematisk internaliserer, stiller priser i flere

størrelser og modtager en ordre af et omfang, der ligger mellem disse prisstillelser, som det vælger at udføre, skal selskabet udføre ordren til en af de stillede priser i overensstemmelse med artikel 22, medmindre andet er tilladt ifølge de to forudgående afsnit.

4. De kompetente myndigheder kontrollerer,

- a) at investeringsselskaberne regelmæssigt ajourfører de i henhold til stk. 1 offentliggjorte købs- og/eller salgskurser og anvender priser, som afspejler de gældende markedsvilkår,
- b) at investeringsselskaberne overholder de i stk. 3, fjerde afsnit fastsatte regler for prisforbedringer.

5. Selskaber, der systematisk internaliserer, skal have ret til, på grundlag af deres forretningspolitik og på en objektiv, ikke-diskriminerende måde, at beslutte, hvilke investorer de giver adgang til deres prisstillelser. Med henblik herpå skal de have klare normer for styring af adgangen til deres prisstillelser. Selskaber, der systematisk internaliserer, kan på grundlag af kommercielle overvejelser som f.eks. investors kreditværdighed, modpartsrisiko samt endelig afregning af transaktionen nægte at etablere en forretningsforbindelse med investorer eller afbryde en sådan.

6. Med henblik på at begrænse risikoen for at blive udsat for gentagne transaktioner fra samme kunde skal selskaber, der systematisk internaliserer, have ret til på en ikke-diskriminerende måde at begrænse antallet af transaktioner fra samme kunde, som de påtager sig på de offentliggjorte betingelser. De skal også have ret til på en ikke-diskriminerende måde og i overensstemmelse med artikel 22 at begrænse det samlede antal transaktioner fra forskellige kunder på samme tid, forudsat dette kun er tilladt, når antallet og/eller omfanget af ordrer, kunderne ønsker udført, væsentligt overstiger det normale.

7. For at sikre ensartet anvendelse af stk. 1-6 på en måde, der understøtter en effektiv værdiansættelse af aktier og maksimerer investeringsselskabers mulighed for at opnå det for deres kunder bedste resultat, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, der angiver:

- a) kriterierne for anvendelse af stk. 1 og 2
- b) kriterierne for fastsættelse af, hvornår en prisstillelse er offentliggjort regelmæssigt og løbende og er let tilgængelig, samt for de måder, hvorpå investeringsselskaber kan opfylde deres forpligtelse til at offentliggøre deres prisstillelser, hvilket bl.a. kan være følgende:
 - i) gennem de faciliteter, der findes på et reguleret marked, der har optaget det pågældende instrument til handel
 - ii) gennem tredjemand
 - iii) gennem egne arrangementer.
- c) de generelle kriterier for fastsættelse af de transaktioner, hvor udførelsen i flere værdipapirer er en del af én transaktion, eller de ordrer, der afhænger af andet end den herskende markedspris
- d) de generelle kriterier for fastsættelse af, hvad der kan anses for at være usædvanlige markedsforhold, der berettiger til tilbagetrækning af prisstillelser, samt betingelserne for opdatering af prisstillelser
- e) kriterierne for fastsættelse af, hvad der forstås ved størrelsen af de ordrer, en detailkunde almindeligvis afgiver.
- f) kriterierne for fastsættelse af, hvad der betragtes som afvigende væsentligt fra det normale, jf. stk. 6
- g) kriterierne for fastsættelse af, hvornår priser falder inden for et offentliggjort interval, som ligger tæt på markedsvilkårene.

Artikel 28

Investeringselskabers videregivelse af oplysninger efter handelen

1. Medlemsstaterne stiller mindst krav om, at investeringsselskaber, som enten for egen eller for kunders regning gennemfører transaktioner med aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, uden om et reguleret marked eller en MHF, offentliggør transaktionernes størrelse og priser, samt tidspunktet for trans-

aktionernes indgåelse. Disse oplysninger offentliggøres så tæt på realtid som muligt, på rimelige kommerциelle vilkår og på en måde, som er let tilgængelig for andre markedsdeltagere.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, og fristerne for oplysningernes offentliggørelse opfylder de krav, der er fastsat i medfør af artikel 45. Hvis de i henhold til artikel 45 vedtagne foranstaltninger giver mulighed for at udsætte rapportering af visse kategorier af aktiehandler, finder den mulighed tilsvarende anvendelse på sådanne handler, når de gennemføres uden om regulerede markeder og MHF'er.

3. For at sikre gennemsigtige og velfungerende markeder samt ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, som

- a) nærmere angiver de måder, hvorpå investeringsselskaber kan opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 1, herunder:
 - i) gennem de faciliteter, der findes på alle regulerede markeder, der har optaget det pågældende instrument til handel, eller gennem faciliteterne i en MHF, hvor den pågældende aktie er optaget til handel
 - ii) gennem tredjemand
 - iii) gennem egne arrangementer.
- b) præciserer anvendelsen af den i stk. 1 fastsatte forpligtelse på transaktioner, hvori aktier anvendes til sikkerhedsstillelse, långivning eller andre formål, hvor aktieoverdragelsen sker som følge af andre forhold end aktiens øjeblikkelige markedsværdi.

Artikel 29

Gennemsigtighedskrav til MHF'er før handel

1. Medlemsstaterne stiller mindst krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, offentliggør de aktuelle købs- og salgskurser og markedsdybden ved disse kurser, hvilket bekendtgøres gennem selskabernes systemer til handel med aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Medlemsstaterne foreskriver, at disse oplysninger på rimelige kommerциelle vilkår løbende skal være offentlig tilgængelige i facilitetens almindelige åbningstid.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at de kompetente myndigheder skal kunne undtage fra forpligtelsen for investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, til at offentliggøre de i stk. 1 omhandlede oplysninger på baggrund af markedsmodel eller ordretype og -størrelse i de tilfælde, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 3. De kompetente myndigheder skal navnlig kunne se bort fra forpligtelsen, når der er tale om transaktioner, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for den pågældende aktie eller aktiotype.

3. For at sikre den ensartede anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser om:

- a) hvilke købs-, salgs- eller prisstillelser fra prisstillere, der skal offentliggøres sammen med oplysning om markedsdybden ved disse priser
- b) omfang eller art af de ordrer, for hvilke der i henhold til stk. 2 kan ses bort fra kravet om offentliggørelse af oplysninger før handelen
- c) den markedsmodel, for hvilken der i henhold til stk. 2 kan ses bort fra kravet om offentliggørelse af oplysninger før handelen, og navnlig anvendeligheden af kravet vedrørende handelsmetoder, der anvendes af en MHF, som gennemfører transaktioner efter deres regler under henvisning til kurser, der er fastsat uden om MHF'ens systemer eller ved periodiske auktioner.

Indholdet af disse gennemførelsesbestemmelser skal svare til de i artikel 44 fastsatte gennemførelsesbestemmelser for regulerede markeder, medmindre MHF'ens særlige karakter kan berettige andet.

*Artikel 30****Gennemsigtighedskrav til MHF'er efter handelen***

1. Medlemsstaterne stiller mindst krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, offentliggør kurser, omfang og tidspunkt for transaktioner gennemført i facilitetens systemer med aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Medlemsstaterne stiller krav om, at de nærmere detaljer om alle sådanne transaktioner offentliggøres på rimelige kommercielle vilkår og så tæt på realtid som muligt. Dette krav finder ikke anvendelse på de nærmere detaljer om handler, der er gennemført i en MHF, og som offentliggøres i et reguleret markeds systemer.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at den kompetente myndighed kan tillade de investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, at indføre bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af de nærmere oplysninger om transaktioner på baggrund af transaktionernes omfang eller art. De kompetente myndigheder kan navnlig give tilladelse til udsættelse af offentliggørelsen, når der er tale om transaktioner, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for den pågældende aktie eller klasse af aktier. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder skal indhente den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse af de foreslåede bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af handler og stiller krav om, at markedsdeltagere og investorer klart oplyses om disse bestemmelser.

3. For at sikre at de finansielle markeder fungerer effektivt og ordnet, og at stk. 1 og 2 anvendes ensartet, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) rækkevidden og indholdet af de oplysninger, der skal offentliggøres
- b) betingelserne for, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF, kan indføre bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af transaktioner, og de kriterier, som finder anvendelse, når der på baggrund af transaktionsstørrelse eller aktietype træffes afgørelse om, for hvilke transaktioner det er tilladt at udsætte offentliggørelsen.

Indholdet af disse gennemførelsesbestemmelser skal svare til de i artikel 45 fastsatte gennemførelsesbestemmelser for regulerede markeder, medmindre MHF'ens særlige karakter berettiger andet.

KAPITEL III***INVESTERINGSSKABERS RETTIGHEDER****Artikel 31****Fri udveksling af tjenesteydelser og -aktiviteter***

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert investeringsselskab og kreditinstitut, der i henhold til henholdsvis dette direktiv og direktiv 2000/12/EF er meddelt tilladelse af en anden medlemsstats kompetente myndigheder og er underlagt disse myndigheders tilsyn, frit kan udføre investeringsservice og/eller -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser på deres område, under forudsætning af at sådan service og sådanne aktiviteter er omfattet af tilladelsen. Accessoriske tjenesteydelser kan kun ydes sammen med investeringsservice og/eller -aktiviteter.

Medlemsstaterne må ikke stille yderligere krav til et sådant investeringsselskab eller kreditinstitut på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

2. Ethvert investeringsselskab, der for første gang ønsker at yde tjenesteydelser eller aktiviteter på en anden medlemsstats område eller ønsker at ændre de udbudte tjenesteydelsers eller aktiviteter indhold, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:

- a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at drive virksomhed

- b) en driftsplan, hvori det navnlig angives, hvilken investeringsservice og/eller -aktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser det har til hensigt at udføre, og om selskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter i de medlemsstater, hvor det påtænker at udbyde service.

Såfremt investeringsselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, meddeler den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland på anmodning af den kompetente myndighed i værtslandet og inden for en rimelig frist identiteten af de tilknyttede agenter, som investeringsselskabet har til hensigt at anvende i den medlemsstat. Værtslandet kan offentliggøre sådanne oplysninger.

3. Hjemlandets kompetente myndighed fremsender senest én måned efter modtagelsen af oplysningerne disse til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 56, stk. 1. Investeringsselskabet kan herefter påbegynde at udbyde den pågældende investeringsservice i værtslandet.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 2, underretter investeringsselskabet mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om sådanne ændringer.

5. Medlemsstaterne tillader uden yderligere lovgivningsmæssige eller administrative betingelser investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver MHF'er fra andre medlemsstater, at etablere de ordninger på deres område, der er nødvendige for at gøre det lettere for fjernbrugere eller -deltagere, der er etableret dér, at få adgang til samt anvende deres systemer.

6. Det investeringsselskab eller den markedsoperatør, som driver en MHF, meddeler hjemlandets kompetente myndighed, hvilken medlemsstat det/den har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Den kompetente myndighed i MHF'ens hjemland meddeler inden en måned disse oplysninger til den medlemsstat, som MHF'en har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i.

Den kompetente myndighed i MHF'ens hjemland meddeler efter anmodning fra den kompetente myndighed i MHF'ens værtsland inden for en rimelig frist de i denne medlemsstat etablerede MHF-medlemmers eller -deltageres identitet.

Artikel 32

Oprettelse af en filial

1. Medlemsstaterne sikrer, at der gennem oprettelse af en filial kan drives investeringsservice og/eller -aktiviteter samt udbydes accessoriske tjenesteydelser på deres område i henhold til dette direktiv og direktiv 2000/12/EF under forudsætning af, at disse tjenesteydelser og aktiviteter er omfattet af den tilladelse, hjemlandet har meddelt investeringsselskabet eller kreditinstituttet. Accessoriske tjenesteydelser kan kun ydes sammen med investeringsservice og/eller -aktivitet.

Medlemsstaterne må ikke pålægge en filials organisation og drift yderligere krav ud over dem, der er tilladt efter stk. 7, for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle investeringsselskaber, der ønsker at oprette en filial på en anden medlemsstats område, først giver hjemlandets kompetente myndighed meddelelse herom samt afgiver følgende oplysninger til dette:

- a) i hvilke medlemsstater selskabet har til hensigt at etablere en filial
- b) en driftsplan, hvori det bl.a. angives, hvilken investeringsservice og/eller -aktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser der skal tilbydes, filialens organisatoriske struktur, og om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter
- c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumentet kan rekvireres
- d) navnene på filialens ledelse.

Såfremt et investeringsselskab anvender en tilknyttet agent, som er etableret i en medlemsstat uden for selskabets hjemland, sidestilles denne tilknyttede agent med filialen og er omfattet af dette direktivs bestemmelser vedrørende filialer.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende investeringsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den kompetente myndighed alle oplysningerne senest tre måneder efter modtagelsen heraf til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 56, stk. 1, og underretter det berørte investeringsselskab herom.

4. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger sender den kompetente myndighed i hjemlandet oplysninger om den godkendte garantiordning, som investeringsselskabet deltager i i henhold til direktiv 97/9/EF, til den kompetente myndighed i værtslandet. I tilfælde af ændringer i oplysningerne underretter den kompetente myndighed i hjemlandet den kompetente myndighed i værtslandet herom.

5. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte investeringsselskab senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger.

6. Så snart meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtslandet foreligger, eller hvis denne myndighed senest to måneder fra datoen for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet ikke har givet nogen meddelelse, kan filialen oprettes og påbegynde sin virksomhed.

7. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, påtager sig ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som filialen præsterer inden for dens område, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 19, 21, 22, 25, 27 og 28 og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, har ret til at gennemgå de ordninger, filialen har etableret og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve de nævnte forpligtelser i henhold til artikel 19, 21, 22, 25, 27 og 28 samt foranstaltninger vedtaget i medfør heraf for så vidt angår de tjenesteydelser og/eller de aktiviteter, som denne filial udfører på sit område.

8. Hver medlemsstat foreskriver, at når et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, har oprettet en filial på dens område, kan den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland under udøvelsen af sit hverv og efter at have underrettet den kompetente myndighed i værtslandet herom udføre inspektion på stedet hos den pågældende filial.

9. I tilfælde af ændring af de forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, underretter investeringsselskabet skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom mindst en måned, før den foretages. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring.

Artikel 33

Adgang til regulerede markeder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater, der har fået tilladelse til at udføre kundeordrer eller handle for egen regning, kan blive medlemmer af eller få adgang til regulerede markeder på deres område på en af følgende måder:

- a) direkte ved at oprette en filial i værtslandet
- b) ved at blive fjernmedlemmer af eller få fjernadgang til det regulerede marked uden at skulle være etableret i hjemlandet for det regulerede marked, såfremt fysisk tilstedeværelse ifølge det pågældende markeds handelsprocedurer og -systemer ikke er nødvendig for at kunne gennemføre transaktioner på markedet.

2. Medlemsstaterne pålægger ikke investeringsselskaber, der udøver den rettighed, der tillægges dem ved stk. 1, yderligere lovgivningsmæssige eller administrative krav på de af dette direktiv omfattede områder.

Artikel 34

Adgang til centrale modparts-, clearing- og afviklingsfaciliteter samt ret til at vælge afviklingssystem

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater har ret til at få adgang til centrale modparts-, clearing- og afviklingssystemer på deres område med henblik på at gøre eller sørge for at gøre transaktioner med finansielle instrumenter endelige.

Medlemsstaterne stiller krav om, at adgangen for disse investeringsselskaber samt for investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, til sådanne faciliteter er underlagt de samme ikke-diskriminerende, gennemsigtige og objektive forretningsmæssige kriterier som dem, der gælder for lokale deltagere. Medlemsstaterne må ikke begrænse anvendelsen af disse faciliteter til kun at omfatte clearing og afvikling af transaktioner med finansielle instrumenter, der gennemføres på et reguleret marked eller en MHF på deres område.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at regulerede markeder på deres område giver alle medlemmer og deltagere ret til at vælge afviklingssystem for transaktioner med finansielle instrumenter på det regulerede marked, idet det dog forudsættes,

- a) at der består de nødvendige forbindelser og ordninger mellem det valgte afviklingssystem og ethvert andet system eller enhver anden facilitet til at sikre en effektiv og økonomisk afvikling af den pågældende transaktion, og
- b) at den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med det regulerede marked, er enig i, at de tekniske betingelser for afvikling af transaktioner på det regulerede marked gennem et andet afviklingssystem end det, der er valgt af det regulerede marked, er egnede til at sikre de finansielle markeders gnidningsløse og ordnede funktion.

Denne vurdering fra den kompetente myndigheds side af det regulerede marked foregriber ikke de nationale centralbankers kompetence som overvågere af afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der fører tilsyn med sådanne systemer. Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn, som disse institutioner allerede udfører, således at unødigt overlapning af kontrollen undgås.

3. Investeringsselskabers rettigheder i henhold til stk. 1 og 2 berører ikke den ret, operatører af centrale modparts-, clearing- eller værdipapirafviklingssystemer har til af berettigede forretningsmæssige årsager at nægte at stille de ønskede ydelser til rådighed.

Artikel 35

Bestemmelser om centrale modparts-, clearing- og afviklingsordninger for MHF'er

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, i at indgå hensigtsmæssige aftaler med en central modpart eller et clearinginstitut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagere efter deres markeders systemer.

2. Den kompetente myndighed for investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, må ikke modsætte sig anvendelse af en central modpart, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre, at MHF'en fungerer efter hensigten, og under hensyntagen til de i artikel 34, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af de nationale centralbanker som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlapning af kontrollen undgås.

AFSNIT III

REGULEREDE MARKEDER

Artikel 36

Tilladelse og lovvalg

1. Medlemsstaterne meddeler alene de systemer på deres område, som opfylder bestemmelserne i dette afsnit, tilladelse til at udøve virksomhed som et reguleret marked.

Den kompetente myndighed meddeler alene en sådan tilladelse, såfremt myndigheden er overbevist om, at både markedsoperatøren og det regulerede markeds systemer mindst opfylder kravene i dette afsnit.

Såfremt der er tale om et reguleret marked, som er en juridisk person, og som forvaltes eller drives af en anden markedsoperatør end selve det regulerede marked, fastsætter medlemsstaterne, hvordan de forskellige forpligtelser, som markedsoperatøren pålægges i henhold til dette direktiv, fordeles mellem det regulerede marked og markedsoperatøren.

Operatøren af det regulerede marked skal fremlægge alle de oplysninger - herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt den organisatoriske struktur - som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at det regulerede marked, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler for at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit.

2. Medlemsstaterne kræver, at operatøren af det regulerede marked udfører de opgaver, der er forbundet med dets organisering og drift, under den kompetente myndigheds tilsyn og ansvar. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder løbende kontrollerer regulerede markeders overholdelse af bestemmelserne i dette afsnit. De sikrer også, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med, at de regulerede markeder til enhver tid opfylder de krav, der stilles for at opnå den i dette afsnit omhandlede første tilladelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at markedsoperatøren har ansvaret for at sikre, at det regulerede marked, som markedsoperatøren forvalter, opfylder alle krav i dette afsnit.

Medlemsstaterne sikrer også, at markedsoperatøren har beføjelse til at udøve de rettigheder, der gælder for det regulerede marked, som han forvalter i medfør af dette direktivs bestemmelser.

4. Uden at foregribe eventuelle relevante bestemmelser i direktiv 2003/6/EF om markedsmisbrug er handler, som udføres inden for rammerne af det regulerede markeds systemer, underlagt de offentligretlige regler i det regulerede markeds hjemland.

5. Den kompetente myndighed kan trække et reguleret markeds tilladelse tilbage, hvis det regulerede marked

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har virket i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv
- e) er omfattet af andre forhold, som i henhold til national lovgivning medfører, at tilladelsen inddrages.

Artikel 37

Krav til forvaltning af det regulerede marked

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de personer, der rent faktisk leder det regulerede markeds forretninger og transaktioner, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig forvaltning og drift af det regulerede marked. Medlemsstaterne stiller også krav om, at operatøren

af det regulerede marked underretter den kompetente myndighed om, hvilke personer der faktisk leder det regulerede markeds forretninger og transaktioner, og om enhver ændring i denne personkreds.

Den kompetente myndighed nægter at godkende foreslåede ændringer, såfremt der er objektive og påviselige grunde til at formode, at disse ændringer vil udgøre en væsentlig trussel for den sunde og forsigtige forvaltning og drift af det regulerede marked.

2. I forbindelse med meddelelse af tilladelse til et reguleret marked sikrer medlemsstaterne, at den eller de personer, der faktisk leder et allerede godkendt reguleret markeds forretninger og transaktioner i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, anses for at opfylde kravene i stk. 1.

Artikel 38

Krav til personer, der udøver betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked

1. Medlemsstaterne kræver, at personer, der er i en position, hvor de direkte eller indirekte kan udøve betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked, er hæderlige og egnede.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at operatøren af det regulerede marked

- a) giver den kompetente myndighed og offentligheden oplysninger om det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens ejerskab og især om, hvem der eventuelt er i en position, hvor de kan udøve betydelig indflydelse på ledelsen af det regulerede marked, og størrelsen af deres interesser
- b) underretter den kompetente myndighed og offentligheden om eventuelle ejerskift, hvorved identiteten af de personer, der faktisk udøver betydelig indflydelse på driften af det regulerede marked, ændres.

3. Den kompetente myndighed nægter at godkende foreslåede ændringer af det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens kontrollerende interesser, hvis der er objektive og påviselige grunde til at formode, at disse ændringer ville true den sunde og forsigtige forvaltning af det regulerede marked.

Artikel 39

Organisatoriske krav

Medlemsstaterne kræver, at det regulerede marked

- a) har indført ordninger med henblik på klart at kunne påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for det regulerede markeds eller dets deltageres funktion af eventuelle interessekonflikter mellem på den ene side det regulerede marked, dets ejere eller dets operatør, og på den anden side det regulerede markeds sunde funktion, især når sådanne interessekonflikter kan være til skade for udøvelsen af eventuelle hverv, som den kompetente myndighed måtte have henlagt til det regulerede marked
- b) er tilstrækkeligt rustet til at styre de risici, markedet udsættes for, anvender fyldestgørende ordninger og systemer med henblik på at påvise alle væsentlige risici for markedets drift og har indført effektive foranstaltninger til at mindske disse risici
- c) har indført ordninger med henblik på sund forvaltning af den tekniske funktion af systemet, bl.a. ved at etablere effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl
- d) har indført gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer redelig og korrekt handel, og opstiller objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer.
- e) har iværksat effektive ordninger, der kan lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer.
- f) på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen og til enhver tid derefter råder over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets velordnede funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.

Artikel 40

Finansielle instrumenters optagelse til handel

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder har klare og gennemsigtige regler for finansielle instrumenters optagelse til handel.

Reglerne skal sikre, at eventuelle finansielle instrumenter, der optages til handel på et reguleret marked, kan handles på en redelig, velordnet og effektiv måde, og at de, når der er tale om værdipapirer, er frit omsættelige.

2. Er der tale om derivater, skal reglerne særlig sikre, at derivatkontrakten udformes på en måde, der sikrer såvel en korrekt prisdannelse som effektive afviklingsbetingelser.

3. Ud over de i stk. 1 og 2 fastsatte forpligtelser stiller medlemsstaterne krav om, at det regulerede marked indfører og opretholder effektive ordninger med henblik på at kontrollere, at udstedere af værdipapirer, som har adgang til at handle på det regulerede marked, opfylder deres fællesskabsretlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.

Medlemsstaterne sikrer, at det regulerede marked indfører ordninger, som gør det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til fællesskabsretten.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede markeder har indført de nødvendige ordninger for regelmæssigt at kontrollere, at de finansielle instrumenter, der er optaget til handel, opfylder optagelseskravene.

5. Et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, kan efterfølgende optages til handel på andre regulerede markeder, selv uden udstederens samtykke, og under overholdelse af de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel og om ændring af direktiv 2001/34/EF²³⁾. Det regulerede marked skal oplyse udstederen om, at udstederens værdipapirer handles på det pågældende regulerede marked. Udstederen er ikke forpligtet til direkte at give et reguleret marked, der har optaget hans værdipapirer til handel uden hans samtykke, de i stk. 3 omhandlede oplysninger.

6. For at sikre den ensartede anvendelse af stk. 1-5 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser, som

- a) angiver de kendetegn ved forskellige værdipapirtyper, som skal indgå i det regulerede markeds vurdering af, om et finansielt instrument er udstedt på en måde, der opfylder betingelserne i stk. 1, andet afsnit, for optagelse til handel på de forskellige markedssegmenter, som det regulerede marked driver
- b) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked skal anvende for at kunne anses for at have opfyldt sin forpligtelse til at kontrollere, om udstederen af et værdipapir opfylder sine fællesskabsretlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.
- c) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked skal indføre efter stk. 3 med henblik på at gøre det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til bestemmelserne i fællesskabsretten.

Artikel 41

Suspension af handelen - fjernelse af instrumenter fra handelen

1. Uden at dette berører den kompetente myndigheds ret til i henhold til artikel 50 stk. 2, litra j) og k), at kræve suspension af handelen med et instrument eller fjernelse af dette instrument fra handelen, kan operatøren af det regulerede marked gøre dette i forbindelse med instrumenter, der ikke længere opfylder det regulerede markeds regler, medmindre der er sandsynlighed for, at et sådant skridt vil vise sig at være til betydelig skade for investorinteresser eller markedets ordentlige funktion.

Uden at foregribe det regulerede markeds operatørers mulighed for at underrette operatører af andre regulerede markeder direkte, stiller medlemsstaterne krav om, at en operatør af et reguleret marked, som

suspenderer handelen med et finansielt instrument eller fjerner det fra handelen, offentliggør denne beslutning og meddeler den kompetente myndighed de relevante oplysninger. Den kompetente myndighed underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater.

2. En kompetent myndighed, der kræver suspension af handelen med et finansielt instrument eller fjernelse af dette fra handelen på et eller flere regulerede markeder, skal straks offentliggøre sin beslutning og underrette de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater. Disse medlemsstater stiller krav om suspension af handelen med det pågældende finansielle instrument eller fjernelse af dette fra handelen på de regulerede markeder og MHF'er, der opererer under deres myndighed, medmindre det forhold, at et sådant skridt vil kunne være til betydelig skade for investorinteresser eller markedets ordnede funktion, taler imod.

Artikel 42

Adgang til det regulerede marked

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at det regulerede marked fastsætter og opretholder gennemsigtige og ikke-diskriminerende regler baseret på objektive kriterier om adgang til eller medlemskab af det regulerede marked.

2. Reglerne skal nærmere angive eventuelle forpligtelser for medlemmerne eller deltagerne, der måtte opstå som følge af:

- a) etableringen og driften af det regulerede marked
- b) reglerne for transaktioner på markedet
- c) faglige standarder, der pålægges ansatte i investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der opererer på markedet
- d) de betingelser, der er fastsat for andre medlemmer eller deltagere end investeringsselskaber og kreditinstitutter, i henhold til stk. 3
- e) reglerne og procedurerne for clearing og afvikling af transaktioner gennemført på det regulerede marked.

3. Adgang til regulerede markeder som medlemmer eller deltagere gives til investeringsselskaber, kreditinstitutter godkendt efter direktiv 2000/12/EF, samt andre personer, som

- a) er egnede og hæderlige
- b) har tilstrækkelig handelsevne og kompetence
- c) i fornødent omfang har passende administrative procedurer
- d) har tilstrækkelige ressourcer til at påtage sig deres rolle under hensyntagen til de forskellige finansielle foranstaltninger, som det regulerede marked kan have truffet med henblik på at sikre passende afvikling af transaktioner

4. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer og deltagere, for så vidt angår transaktioner på et reguleret marked, ikke er forpligtet til at anvende de i dette direktivs artikel 19, 21 og 22 omhandlede forpligtelser over for hinanden. Et reguleret markedes medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 19, 21 og 22 omhandlede forpligtelser over for deres kunder, når de på disses vegne udfører disses ordrer på et reguleret marked.

5. Medlemsstaterne sikrer, at reglerne for adgang til eller medlemskab af det regulerede marked giver investeringsselskaber og kreditinstitutter mulighed for direkte deltagelse eller fjerndeltagelse.

6. Uden at stille yderligere retlige eller forskriftsmæssige krav giver medlemsstaterne regulerede markeder fra andre medlemsstater mulighed for at indføre passende ordninger på deres område, der kan lette de på deres område etablerede fjernmedlemmers eller -deltageres adgang til og mulighed for at handle på dette marked.

Det regulerede marked meddeler hjemlandets kompetente myndighed, hvilken medlemsstat det har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en

måned disse oplysninger til den medlemsstat, som det regulerede marked har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i.

Den kompetente myndighed i det regulerede markeds hjemland meddeler efter anmodning fra værtslandets kompetente myndighed inden for en rimelig tid identiteten på de i denne medlemsstat etablerede medlemmer af eller deltagere i det regulerede marked.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at operatøren af det regulerede marked regelmæssigt videregiver en liste over det regulerede markeds medlemmer og deltagere til den kompetente myndighed.

Artikel 43

Overvågning af overholdelsen af reglerne for de regulerede markeder og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder indfører og opretholder effektive ordninger og procedurer med henblik på regelmæssig overvågning af, at markedernes medlemmer eller deltagere overholder det regulerede markeds regler. De regulerede markeder skal registrere de transaktioner, der foretages af deres medlemmer eller deltagere under anvendelse af deres systemer for at kunne påvise brud på disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmisbrug.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at operatører af de regulerede markeder indberetter væsentlige brud på deres regler, ureglementerede markedsvilkår eller adfærd, som kunne indebære markedsmisbrug, til det regulerede markeds kompetente myndighed. Medlemsstaterne stiller tillige krav om, at operatøren af det regulerede marked straks meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, de relevante oplysninger og på enhver måde bistår den kompetente myndighed med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der er begået i eller via det regulerede markeds systemer.

Artikel 44

Gennemsigtighedskrav til regulerede markeder før handelen

1. Medlemsstaterne stiller mindst krav om, at de regulerede markeder offentliggør de aktuelle købs- og salgskurser samt markedsdybden ved disse priser, som annonceres gennem deres systemer for aktier, der er optaget til handel. Medlemsstaterne kræver, at disse oplysninger løbende skal være tilgængelige for offentligheden på rimelige forretningsmæssige vilkår inden for almindelig åbningstid.

Regulerede markeder kan på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag give adgang til de ordninger, de anvender til at offentliggøre de i første afsnit af stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringsselskaber, der er forpligtet til at offentliggøre deres priser på aktier efter bestemmelserne i artikel 27.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at de kompetente myndigheder på baggrund af markedsmodel eller ordretype og -størrelse i de tilfælde, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 3, skal kunne undtage de regulerede markeder fra forpligtelsen til at offentliggøre de i stk. 1 omhandlede oplysninger. De kompetente myndigheder skal navnlig kunne undtage fra forpligtelsen, når der er tale om transaktioner, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for den pågældende aktie eller aktietype.

3. For at sikre den ensartede anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser om:

- a) hvilke købs-, salgs- eller prisstillelser fra prisstillere, der skal offentliggøres sammen med oplysning om markedsdybden ved disse priser
- b) størrelsen eller arten af de ordrer, for hvilke der i henhold til stk. 2 kan ses bort fra kravet om offentliggørelse af oplysninger før handelen
- c) den markedsmodel, for hvilken der i henhold til stk. 2 kan ses bort fra kravet om offentliggørelse af oplysninger før handelen, og navnlig anvendeligheden af kravet vedrørende handelsmetoder, der an-

vendes af regulerede markeder, som gennemfører transaktioner efter deres regler under henvisning til kurser, der er fastsat uden om det regulerede marked eller ved periodiske auktioner.

Artikel 45

Gennemsigtighedskrav til regulerede markeder efter handelen

1. Medlemsstaterne stiller mindst krav om, at regulerede markeder offentliggør priser, mængde og tidspunkt for transaktioner gennemført med aktier, som de har optaget til handel. Medlemsstaterne kræver, at de nærmere oplysninger om alle sådanne transaktioner offentliggøres på rimelige forretningsmæssige vilkår og så tæt på realtid som muligt.

Regulerede markeder kan på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag give adgang til de systemer, de anvender til at offentliggøre de i første afsnit af stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringsselskaber, der er forpligtet til at offentliggøre de nærmere oplysninger om deres aktietransaktioner i henhold til artikel 28.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at den kompetente myndighed kan tillade de regulerede markeder at indføre bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af de nærmere oplysninger om transaktioner på baggrund af transaktionernes omfang eller art. De kompetente myndigheder kan navnlig give tilladelse til udsættelse af offentliggørelsen, når der er tale om transaktioner, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for den pågældende aktie eller klasse af aktier. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder skal indhente den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse af de foreslåede bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af handler og stiller krav om, at markedsdeltagere og investorer klart oplyses om disse bestemmelser.

3. For at sikre de finansielle markeders effektive og ordnede funktion og den ensartede anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) rækkevidden og indholdet af de oplysninger, der skal offentliggøres
- b) betingelserne for, at et reguleret marked kan indføre bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af handler, og de kriterier, som finder anvendelse, når der på baggrund af transaktionsstørrelse eller aktietype træffes afgørelse om, for hvilke transaktioner det er tilladt at udsætte offentliggørelsen.

Artikel 46

Bestemmelser om centrale modparts-, clearing- og afviklingsordninger

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke de regulerede markeder i at indgå passende aftaler med en central modpart eller et centralt clearinginstitut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagere efter de regulerede markeders systemer.

2. Den kompetente myndighed for et reguleret marked må ikke modsætte sig anvendelse af en central modpart, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre, at det regulerede marked fungerer efter hensigten, og under hensyntagen til de i artikel 34, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af de nationale centralbanker som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlapning af kontrollen undgås.

*Artikel 47***Liste over regulerede markeder**

Hver medlemsstat opstiller en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen denne liste. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i denne liste. Kommissionen offentliggør en liste over alle regulerede markeder i Den Europæiske Unions Tidende og ajourfører listen mindst en gang om året. Kommissionen offentliggør og ajourfører også listen på sin hjemmeside, hver gang medlemsstaterne meddeler ændringer i deres lister.

AFSNIT IV**KOMPETENTE MYNDIGHEDER****KAPITEL I****UDPEGELSE, BEFØJELSER OG PROCEDURER FOR BILÆGGELSE AF TVISTER***Artikel 48***Udpegning af kompetente myndigheder**

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som skal varetage hver af de opgaver, der er fastlagt i de forskellige bestemmelser i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for håndhævelsen af hver enkelt opgave med angivelse af eventuel opgavefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal være offentlige myndigheder, hvilket dog ikke udelukker muligheden for at uddelegere hvervet til andre organer, hvis denne mulighed udtrykkeligt er fastsat i artikel 5, stk. 5, 16, stk. 3, 17, stk. 2 og 23, stk. 4.

Enhver uddelegering af hverv til andre foretagender end de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 må hverken indebære udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser. Før uddelegeringen stiller medlemsstaterne krav om, at de kompetente myndigheder træffer alle rimelige forholdsregler til at sikre, at det foretagende, til hvilket hvervet skal henlægges, har kapacitet og ressourcer til at udøve alle hverv effektivt, og at uddelegeringen kun finder sted, hvis der er fastsat en klart defineret og dokumenteret ramme for udøvelsen af eventuelle uddelegerede hverv, hvori det anføres, hvilke hverv der skal udføres, og på hvilke betingelser, det skal ske. Disse betingelser skal omfatte en bestemmelse, der forpligter det pågældende foretagende til at handle på en sådan måde og organisere sig således, at interessekonflikter undgås og således, at oplysninger, der modtages i forbindelse med udøvelsen af de uddelegerede hverv ikke udnyttes uretmæssigt eller anvendes til at hindre konkurrence. Under alle omstændigheder ligger det endelige ansvar for at overvåge, at dette direktiv og dets gennemførelsesbestemmelser overholdes, hos den kompetente myndighed eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om eventuelle aftaler, der indgås med hensyn til uddelegering af hverv, herunder hvilke nøjagtige betingelser der gælder for en sådan uddelegering.

3. Kommissionen offentliggør mindst en gang om året en liste i Den Europæiske Unions Tidende over kompetente myndigheder omhandlet i stk. 1 og stk. 2 og ajourfører løbende listen på sin hjemmeside.

*Artikel 49***Samarbejde mellem myndigheder i samme medlemsstat**

Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed til at håndhæve en bestemmelse i dette direktiv, skal deres respektive roller klart afgrænses, ligesom de skal arbejde tæt sammen.

Hver medlemsstat stiller krav om, at et sådant samarbejde også finder sted mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv og de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, der fører tilsyn med kreditinstitutter, pensionskasser, UCITS, institutter for kollektiv investering i værdipapirer og andre finansielle enheder, forsikrings- og genforsikringsformidlere og med forsikringsselskaber.

Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder udveksler alle oplysninger, der er afgørende eller relevante for udøvelsen af deres funktioner og opgaver.

Artikel 50

Beføjelser, der skal tillægges kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udøve deres funktioner. De udøver disse beføjelser inden for de grænser, der er fastsat i de nationale retlige rammer:

- a) direkte, eller
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) under myndighedernes ansvar ved uddelegering til foretagender, som har fået tildelt opgaver i efter bestemmelserne i artikel 48, stk. 2, eller
- d) ved begæring til de kompetente retlige myndigheder.

2. De i stk. 1 omhandlede beføjelser udøves i henhold til national ret og omfatter mindst retten til

- a) at få adgang til ethvert dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf
- b) at indhente oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at skaffe sig oplysninger
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) at kræve foreliggende oplysninger om telefonsamtaler og foreliggende datatrafik
- e) at kræve, at en praksis, der er i strid med de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, bringes til ophør
- f) at kræve indefrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- g) at kræve nedlagt midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.
- h) at kræve, at godkendte investeringsselskabers og regulerede markeders revisorer fremlægger oplysninger
- i) at fastsætte enhver type foranstaltning, der kan sikre, at investeringsselskaber og regulerede markeder fortsat opfylder lovbestemte krav
- j) at kræve suspension af handelen med et finansielt instrument
- k) at kræve fjernelse af et finansielt instrument fra handelen, enten på et reguleret marked eller over andre handelssystemer
- l) henvise sager til strafferetlig forfølgelse
- m) at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage kontrol eller undersøgelser.

Artikel 51

Administrative sanktioner

1. Uden at dette berører reglerne for inddragelse af tilladelse eller medlemsstaternes ret til at iværksætte strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne i henhold til national lovgivning, at der kan træffes fyldestgørende administrative foranstaltninger over for de ansvarlige personer, eller at de kan pålægges administrative sanktioner, såfremt de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, ikke overholdes. Medlemsstaterne sikrer, at disse foranstaltninger er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne fastlægger de sanktioner, der skal iværksættes i tilfælde af manglende samarbejde ved en undersøgelse i henhold til artikel 50.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at den kompetente myndighed kan meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, medmindre det er til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 52

Klageret

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse, der træffes i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er begrundet og kan prøves ved domstolene. Retten til at indbringe en afgørelse for domstolene gælder også, hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at et eller flere af nedennævnte organer, som fastsat i national lovgivning, i forbrugernes interesse og i overensstemmelse med national lovgivning kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer for at sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv finder anvendelse:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at indbringe en sag for at beskytte deres medlemmer.

Artikel 53

Udenretslig ordning for investorklager

1. Medlemsstaterne tilskynder til indførelse af effektive procedurer for klager og bilæggelse af tvister med henblik på udenretslig afgørelse af forbrugertvister om investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, der er leveret af investeringsselskaber, og kan med henblik herpå eventuelt gøre brug af eksisterende organer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer ikke ved lov eller forskrifter forhindres i at samarbejde effektivt om løsningen af grænseoverskridende tvister.

Artikel 54

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, og organer, til hvilke der er uddelegeret hverv i henhold til artikel 48, stk. 2, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tavshedspligt. Ingen af de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at enkelte investeringsselskaber, markedsoperatører, regulerede markeder eller enhver anden person ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen eller de øvrige bestemmelser i dette direktiv.

2. Hvis et investeringsselskab, en markedsoperatør eller et reguleret marked er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolsafgørelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, videregives under en civil retssag, hvis det er nødvendigt for at gennemføre sagen.

3. De kompetente myndigheder, organer samt fysiske og juridiske personer bortset fra kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til dette direktiv, kan, medmindre der er tale om

tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner for de kompetente myndigheders vedkommende inden for dette direktivs anvendelsesområde eller for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende til det formål, hvortil disse oplysninger blev givet til dem, og/eller i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis den kompetente myndighed eller anden myndighed, organ eller person, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke hertil.

4. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller fremsendes i overensstemmelse med dette direktiv, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt. Denne artikel er dog ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder udveksler eller fremsender fortrolige oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv og andre direktiver, der finder anvendelse på investeringsselskaber, kreditinstitutter, pensionskasser, UCITS, forsikrings- og genforsikringsformidlere, forsikringsselskaber, regulerede markeder eller markedsoperatører eller på anden måde med samtykke fra den kompetente myndighed eller andre myndigheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, som har meddelt oplysningen.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, som ikke er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

Artikel 55

Forbindelser med revisorer

1. Medlemsstaterne foreskriver som et minimum, at enhver, der har fået tilladelse i henhold til Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber²⁴⁾, og som i et investeringsselskab udøver de i artikel 51 i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer²⁵⁾, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF omhandlede hverv eller andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at indberette til de kompetente myndigheder ethvert forhold eller enhver afgørelse vedrørende selskabet, som han bliver vidende om under udøvelsen af dette hverv, og som kan

- a) udgøre et væsentligt brud på lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører investeringsselskabers virksomhed
- b) påvirke investeringsselskabets kontinuerlige funktion
- c) føre til nægtelse af at påtegne regnskaberne eller til, at der tages forbehold.

Den pågældende person er ligeledes forpligtet til at indberette ethvert forhold og enhver afgørelse, som han bliver vidende om under udøvelsen af et af de i første afsnit omhandlede hverv i en virksomhed, der har snævre forbindelser med det investeringsselskab, hvori han udøver dette hverv.

2. Hvis personer, der har fået tilladelse i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro meddeler eventuelle forhold eller afgørelser som omhandlet i stk. 1 til de kompetente myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger, ligesom videregivelsen ikke på nogen måde vil være ansvarspådragende for de pågældende personer.

KAPITEL II

SAMARBEJDE MELLEM KOMPETENTE MYNDIGHEDER I FORSKELLIGE MEDLEMSSTATER*Artikel 56****Pligt til at samarbejde***

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder med hinanden på grundlag af deres beføjelser, enten i henhold til dette direktiv eller til national lovgivning, når det er nødvendigt for, at de kan udøve deres funktioner.

De kompetente myndigheder bistår de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder. De skal især udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser eller tilsyn.

Med henblik på at lette og fremskynde samarbejdet, herunder navnlig udveksling af oplysninger, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som kontaktpunkt i dette direktivs forstand. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på de myndigheder, der er udpeget til at kunne modtage anmodninger om udveksling af oplysninger eller samarbejde i henhold til dette stykke.

2. Når et reguleret markeds funktioner i et værtsland, under hensyntagen til situationen på værdipapirmarkederne i værtslandet, hvori det regulerede marked har etableret ordninger, er blevet af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og for beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, etablerer det regulerede markeds kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet passende samarbejdsordninger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger til at lette ydelsen af bistand som omhandlet i stk. 1.

De kompetente myndigheder kan udøve deres beføjelser til at fremme samarbejde, selv i tilfælde, hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat.

4. Når en kompetent myndighed har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, skal denne kompetente myndighed give den kompetente myndighed i den anden medlemsstat en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. Sidstnævnte myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelserne for den kompetente myndighed, som har fremsendt oplysningerne.

5. For at sikre den ensartede anvendelse af stk. 2 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 64, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter et reguleret markeds funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.

*Artikel 57****Samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet eller undersøgelser***

En kompetent myndighed i en medlemsstat kan anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at samarbejde om tilsyn eller en kontrol på stedet eller en undersøgelse. Såfremt der er tale om investeringsselskaber, der er fjernmedlemmer af et reguleret marked, kan det regulerede markeds kompetente myndighed vælge at henvende sig direkte til dem og skal i så fald underrette den kompetente myndighed i fjernmedlemmets hjemland herom.

Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning, der vedrører en kontrol på stedet, eller en undersøgelse, skal denne inden for rammerne af sine beføjelser

- a) selv foretage kontrollen eller undersøgelsen,
- b) tillade, at den anmodende myndighed foretager kontrollen eller undersøgelsen, eller
- c) lade en revisor eller anden sagkyndig foretage kontrollen eller undersøgelsen.

Artikel 58

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som er blevet udpeget som kontaktpunkter i overensstemmelse med artikel 56, stk. 1, i dette direktiv, giver øjeblikkelig hinanden de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre de opgaver, der er tillagt de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 48, stk. 1, i overensstemmelse med de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

Kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

2. Den kompetente myndighed, der er udpeget som kontaktpunkt, kan videregive de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 1 og artikel 55 og 63, til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 49. De må ikke videregive dem til andre organer eller fysiske eller juridiske personer uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som meddelte oplysningerne, og de må alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres tilladelse til, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. I sidstnævnte tilfælde underretter kontaktpunktet straks det kontaktpunkt, som sendte oplysningerne.

3. De i artikel 49 omhandlede myndigheder samt andre organer eller fysiske og juridiske personer, der i henhold til denne artikels stk. 1 eller artikel 55 og 63 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, herunder navnlig:

- a) til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsselskab er opfyldt og til at lette det individuelle eller det konsoliderede tilsyn med investeringsselskabernes virksomhed, særlig med hensyn til kapitalkravene i direktiv 93/6/EØF, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol, eller
- b) til at overvåge handelssystemers korrekte funktion, eller
- c) til at pålægge sanktioner, eller
- d) hvis de kompetente myndigheders afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller
- e) hvis de kompetente myndigheders afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 52, eller
- f) i den i artikel 53 omhandlede udenretslige ordning for investorklager.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 64, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser om proceduren for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder.

5. Denne artikel og artikel 54 og 63 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed til centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder og eventuelt andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalings- og afviklingssystemer, videregiver de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde; der er heller ikke noget til hinder for, at sådanne myndigheder eller organer til de kompetente myndigheder videregiver oplysninger, som de har brug for til at udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv.

*Artikel 59****Nægtelse af samarbejde***

En kompetent myndighed kan kun i følgende tilfælde nægte at efterkomme en anmodning om samarbejde i forbindelse med en undersøgelse, kontrol på stedet eller tilsyn efter bestemmelserne i artikel 57, eller at udveksle oplysninger i henhold til artikel 58:

- a) undersøgelsen, kontrollen, tilsynet eller udvekslingen af oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller grundlæggende retsprincipper i fare
- b) der er allerede indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder
- c) disse personer har allerede fået endelig dom for de samme forhold af denne stats kompetente myndigheder.

I tilfælde af nægtelse skal den kompetente myndighed give den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, meddelelse herom og fremlægge så detaljerede oplysninger som muligt.

*Artikel 60****Myndighedernes indbyrdes konsultation før meddelelsen af tilladelse***

1. Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der

- a) er dattervirksomhed af et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat,
- b) er dattervirksomhed af en modervirksomhed for et investeringsselskab, eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller
- c) kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er

- a) dattervirksomhed af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet,
- b) dattervirksomhed af modervirksomheden for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes og selskabsdeltagernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos personer, der faktisk leder forretningerne, og som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. Myndighederne udveksler alle oplysninger om aktionærers og selskabsdeltageres egnethed og hæderlighed samt om omdømme og erfaringer hos de personer, der faktisk leder forretningerne, i det omfang deres omdømme og erfaringer har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om betingelserne for fortsat drift er opfyldt.

*Artikel 61****Beføjelser til værtslande***

1. Værtslandene kan - til statistisk brug - kræve, at alle investeringsselskaber, der har filialer på deres område, regelmæssigt foretager indberetning om disse filialers virksomhed.

2. Værtslandet kan med henblik på varetagelse af de opgaver, der påhviler det efter dette direktiv, kræve, at filialer af investeringsselskaber giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, at de overholder de af

værtslandets normer, der gælder for dem, i de i artikel 32, stk. 7, omhandlede tilfælde. Sådanne krav må ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, at disse overholder de samme normer.

Artikel 62

Værtslandes beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsselskab, der virker på dets område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, eller at et investeringsselskab, der har en filial på dets område, har tilsidesat forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og hvis bestemmelserne ikke giver nogen beføjelser til den kompetente myndighed i værtslandet, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordnede funktion, træffer den kompetente myndighed i værtslandet efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes korrekte funktion. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre yderligere forretninger på deres områder. Kommissionen underrettes straks om sådanne foranstaltninger.

2. Hvis de kompetente myndigheder i et værtsland konstaterer, at et investeringsselskab, der har en filial på værtslandets område, ikke overholder de love eller administrative bestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og hvor direktivets bestemmelser tillægger værtslandets myndigheder kompetence, stiller disse myndigheder krav til det pågældende investeringsselskab om at bringe de ulovlige forhold til ophør.

Hvis det pågældende investeringsselskab ikke tager de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger skal meddeles hjemlandets kompetente myndigheder.

Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af værtslandet, fortsat overtræder de i første afsnit omhandlede lovbestemmelser, som finder anvendelse i værtslandet, kan værtslandet, efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre at investeringsselskabet udfører nye forretninger på dets område. Kommissionen skal straks have meddelelse om sådanne foranstaltninger.

3. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet for et reguleret marked eller en MHF har klare og påviselige grunde til at tro, at et sådant reguleret marked eller en MHF har tilsidesat forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i det regulerede markeds eller MHF'ens hjemland.

Hvis det pågældende regulerede marked eller MHF trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordnede funktion, træffer den kompetente myndighed i værtslandet efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorer og markedernes ordnede funktion. Dette indebærer, at det pågældende regulerede marked eller MHF kan forhindres i at give fjernmedlemmer eller deltagere, der er etableret i værtslandet, adgang til deres ordninger. Kommissionen skal straks have meddelelse om sådanne foranstaltninger.

4. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 1, 2 eller 3, og hvorved der pålægges sanktioner eller begrænsninger i et investeringsselskabs eller et reguleret markeds aktiviteter, skal være behørigt begrundet og skal meddeles det pågældende investeringsselskab eller regulerede marked.

KAPITEL III

SAMARBEJDE MED TREDJELANDE

Artikel 63

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Medlemsstaterne må kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Medlemsstaterne kan videregive personoplysninger til tredjelande i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstaterne kan også indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for

- i) tilsyn med kreditinstitutter, andre finansielle institutioner og forsikringsselskaber samt med de finansielle markeder
- ii) likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- iii) den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansielle enheders, kreditinstitutters og forsikringsselskabers regnskaber i forbindelse med udførelsen af deres tilsynsopgaver, eller som forvalter garantiordninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- iv) tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- v) tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansielle enheders regnskaber,

men kun såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer mulighed for at udføre deres opgaver.

2. Når oplysningerne hidrører fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først har videregivet oplysningerne, og de må i givet fald alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til. Den samme bestemmelse gælder for oplysninger, der afgives af kompetente myndigheder i tredjelande.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 64

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF²⁶⁾ (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, for så vidt de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes efter denne procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Efter udløbet af en fireårig periode fra direktivets ikrafttrædelse og uden at dette berører de gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, suspenderes anvendelsen af dette direktivs bestemmelser, som i henhold til stk. 2 kræver, at der vedtages tekniske regler og afgørelser. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag af Kommissionen forny disse bestemmelser efter proceduren i traktatens artikel 251 og tager dem med henblik herpå op til revision inden udløbet af ovennævnte tidsrum.

Artikel 65

Rapporter og revision

1. Senest den...²⁷⁾ aflægges Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den eventuelle udvidelse af anvendelsesområdet for dette direktivs bestemmelser om gennemsigtighedskravene før og efter handelen til også at omfatte transaktioner med andre typer finansielle instrumenter end aktier.

2. Senest den...²⁸⁾ aflægges Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 27.

3. Senest den...²⁹⁾ aflægges Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) den fortsatte hensigtsmæssighed af undtagelsen i henhold til artikel 2, stk. 1, litra k), for virksomheder, hvis hovederhverv består i handel for egen regning med råvarederivater
- b) form og indhold af rimelige krav til meddelelsen af tilladelse til og tilsynet med virksomheder som f.eks. investeringsselskaber i dette direktivs forstand
- c) hensigtsmæssigheden af bestemmelserne vedrørende udpegelse af tilknyttede agenter til udførelse af investeringsservice og/eller -aktiviteter, navnlig for så vidt angår tilsynet med dem
- d) den fortsatte hensigtsmæssighed af undtagelsen i henhold til artikel 2, stk. 1, litra i).

4. Senest den...³⁰⁾ forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om fjernelsen af de hindringer, som kan stå i vejen for en konsolidering på europæisk plan af de oplysninger, som de forskellige handelssystemer har pligt til at offentliggøre.

5. På grundlag af de i stk. 1-4 anførte rapporter kan Kommissionen fremlægge forslag til relaterede ændringer af dette direktiv.

6. Senest den...³¹⁾ aflægges Kommissionen på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den fortsatte hensigtsmæssighed af kravene om en erhvervsansvarsforsikring for formidlere i henhold til EF-lovgivningen.

Artikel 66

Ændring af direktiv 85/611/EØF

Artikel 5, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF affattes således: »4. Artikel 2, stk. 2, og artikel 12, 13 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/EF³²⁾ af... om markeder for finansielle instrumenter³³⁾ finder anvendelse på administrationsselskabers præstation af de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 3 i denne artikel.«

Artikel 67

Ændring af direktiv 93/6/EØF

I direktiv 93/6/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, nr. 2, affattes således: »2. 'investeringselskab', alle institutter, der svarer til definitionen i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/EF³⁴⁾ af... om markeder for finansielle instrumenter³⁵⁾, som er underlagt kravene i nævnte direktiv, bortset fra:
 - a) kreditinstitutter
 - b) lokale firmaer som defineret i nr. 20, og
 - c) firmaer, der kun har tilladelse til at yde investeringsrådgivning og/eller modtage og formidle ordrer fra investorer, i begge tilfælde uden at opbevare penge og/eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder..«
- 2) Artikel 3, nr. 4, affattes således: »4. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede selskaber skal have en startkapital på 50000 EUR i det omfang, de er omfattet af reglerne om fri etablering eller fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 31 eller 32 i direktiv 2004/39/EF.«
- 3) I artikel 3 indsættes følgende stykker: »4a. Indtil revisionen af direktiv 93/6/EØF har fundet sted, skal de i artikel 2, stk. 2, litra c), nævnte selskaber råde over:
 - a) en startkapital på 50000 EUR, eller
 - b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Fællesskabet, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 1000000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 1500000 EUR i alt om året for alle krav, eller
 - c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) og b) ovenfor.

De i dette stykke omhandlede beløb skal revideres regelmæssigt af Kommissionen under hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks, og tilpasningerne skal være de samme og ske på samme tid som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsmæglervirksomhed³⁶⁾.

4b. Hvis et investeringselskab, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c), også er registreret i henhold til direktiv 2002/92/EF, skal det opfylde det i samme direktivs artikel 4, stk. 3, fastsatte krav og skal supplerende have:

- a) en startkapital på 25000 EUR, eller
- b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Fællesskabet, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 500000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 750000 EUR i alt om året for alle krav, eller
- c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) og b).«

Artikel 68

Ændring af direktiv 2000/12/EF

Bilag 1 til direktiv 2000/12/EF ændres således:

I slutningen af bilag I tilføjes følgende sætning: »De i bilag I, afsnit A og B, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/EF³⁷⁾ af...³⁸⁾ om markeder for finansielle instrumenter, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede markeder for finansielle instrumenter, er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse i nærværende direktiv..«

Artikel 69

Ophævelse af direktiv 93/22/EØF

Direktiv 93/22/EØF ophæves med virkning fra den...³⁹⁾. Henvisninger til direktiv 93/22/EØF skal fortolkes som henvisninger til nærværende direktiv. Henvisninger til begreber, der er defineret i direktiv 93/22/EØF,

eller til artikler heri, skal fortolkes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i nærværende direktiv eller til artikler heri.

Artikel 70

Gennemførelse

Medlemsstaterne vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, senest den...⁴⁰⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 71

Overgangsbestemmelser

1. Investeringselskaber, der i deres hjemland allerede har fået tilladelse til at yde investeringsservice før den...⁴¹⁾, anses også for at have tilladelse hertil i medfør af dette direktiv, såfremt hjemlandets lovgivning fastsætter, at investeringselskaber for at udøve en sådan virksomhed skal overholde krav, der svarer til de i artikel 9-14 fastsatte.

2. Et reguleret marked eller en markedsoperatør, som allerede har fået tilladelse i hjemlandet før den...⁴²⁾, anses også for at have tilladelse hertil i medfør af dette direktiv, såfremt hjemlandets lovgivning fastsætter, at det regulerede marked eller markedsoperatøren (alt efter tilfældet) skal overholde krav, der svarer til de i afsnit III fastsatte.

3. Tilknyttede agenter, der allerede er optaget i et offentligt register før den...⁴³⁾, anses også for at være registreret efter dette direktiv, hvis hjemlandets lovgivning fastsætter, at tilknyttede agenter skal overholde krav, der svarer til de i artikel 23 fastsatte.

4. Oplysninger, der er videregivet inden den...⁴⁴⁾, efter artikel 17, 18 eller 30 i direktiv 93/22/EØF, anses for at være videregivet efter artikel 31 og 32 i dette direktiv.

5. Ethvert eksisterende system, som falder ind under definitionen af en MHF, der drives af en markedsoperatør af et reguleret marked, godkendes som en MHF efter anmodning fra markedsoperatøren af det regulerede marked, forudsat at den overholder regler svarende til dem, der kræves i dette direktiv for så vidt angår godkendelse og drift af en MHF, og forudsat at den pågældende anmodning fremsættes senest 18 måneder efter den i artikel 70 nævnte dato.

6. Investeringselskaber har tilladelse til fortsat at betragte eksisterende professionelle kunder som sådanne, forudsat at indplaceringen i denne kategori er foretaget af investeringselskaber på grundlag af en forsvarlig vurdering af kundens ekspertise, erfaring og viden, således at der er rimelig sikkerhed for, at kunden i lyset af arten af de påtænkte transaktioner eller tjenesteydelser er i stand til at træffe egne investeringsbeslutninger og forstår den hermed forbundne risiko. De pågældende investeringselskaber skal oplyse deres kunder om de betingelser for indplacering i kundekategorier, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 72

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 73

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004

På Europa-Parlamentets vegne

P. Cox

Formand

På Rådets vegne

D. Roche

Formand

BILAG I

LISTE OVER TJENESTEYDELSER OG AKTIVITETER SAMT FINANSIELLE INSTRUMENTER

Afsnit A

Tjenesteydelser og aktiviteter

- 1) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter
- 2) Udførelse af ordrer for kunders regning
- 3) Handel for egen regning
- 4) Porteføljepleje
- 5) Investeringsrådgivning
- 6) Afsætningsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse
- 8) Drift af multilaterale handelsfaciliteter.

Afsnit B

Accessoriske tjenesteydelser

- 1) Opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kunders regning, herunder depotvirksomhed og tilknyttede tjenesteydelser som f.eks. sikkerhedsstillelse/likviditetspleje
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere finansielle instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringsservice
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner med finansielle instrumenter.
- 6) Tjenesteydelser vedrørende afsætningsgaranti.
- 6a) Investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i bilag 1, afsnit A eller B vedrørende det underliggende instrument for derivaterne i afsnit C - 5, 6, 7 og 10 - når disse er knyttet til ydelsen af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser.

Afsnit C

Finansielle instrumenter

- 1) Værdipapirer
- 2) Pengemarkedsinstrumenter
- 3) Andele i institutter for kollektiv investering

- 4) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, eller andre derivater, finansielle indekser eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant
- 5) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse)
- 6) Optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked og/eller en MHF
- 7) Optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, ikke ellers er nævnt i C.6 og ikke har noget kommercielt formål, som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearingsinstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin
- 8) Kreditderivater
- 9) Finansielle differencekontrakter.
- 10) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse), samt enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke på anden vis er nævnt i afsnit C og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller en MHF, cleares og afvikles via anerkendte clearingsinstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin

BILAG II

PROFESSIONELLE KUNDER I DETTE DIREKTIVS FORSTAND

En professionel kunde er en kunde, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed. For at komme i betragtning som professionel kunde skal kunden opfylde følgende krav:

I. Kundekategorier, der anses for professionelle

Følgende bør alle anses for professionelle i direktivets forstand i forbindelse med alle investeringsserviceydelser, og -aktiviteter samt finansielle instrumenter.

- 1) Foretagender, der skal have tilladelse eller underkastes regulering for at virke på de finansielle markeder. Nedenstående liste bør forstås som omfattende alle foretagender, der har fået tilladelse, og som udøver de for de nævnte foretagender kendetegnende aktiviteter: foretagender, der har fået tilladelse af en medlemsstat i henhold til et direktiv, foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i en medlemsstat uden hjemmel i et direktiv, samt foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et tredjeland:
 - a) Kreditinstitutter
 - b) Investeringselskaber
 - c) Andre finansielle institutioner, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering
 - d) Forsikringselskaber
 - e) Kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrer sådanne ordninger
 - f) Pensionskasser og disses administrationsselskaber
 - g) Råvare- og råvaderivathandlere
 - h) Lokale firmaer
 - i) Andre institutionelle investorer.
- 2) Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:

- balancesum: 20.000.000 EUR
- nettoomsætning: 40.000.000 EUR
- egenkapital: 2.000.000 EUR

- 3) Nationale og regionale regeringer, offentlige organer, der forvalter den offentlige gæld, centralbanker, internationale og overnationale institutioner som f.eks. Verdensbanken, IMF, ECB, EIB og andre lignende internationale organisationer.
- 4) Andre institutionelle investorer, der primært investerer i finansielle instrumenter, herunder enheder, der beskæftiger sig med securitisation af aktiver eller andre finansielle transaktioner.

Ovennævnte foretagender anses for professionelle kunder. De skal dog have mulighed for at anmode om behandling som ikke-professionelle, og investeringsselskaber kan indvillige i at yde en højere grad af beskyttelse. Når et investeringsselskabs kunde er en af ovennævnte virksomheder skal investeringsselskabet, før det præsterer tjenesteydelser, underrette kunden om, at han ud fra de foreliggende oplysninger anses for at være en professionel kunde og vil blive behandlet som sådan, medmindre investeringsselskabet og kunden træffer anden aftale. Investeringsselskabet skal tillige underrette kunden om, at han kan anmode om en ændring af aftalebetingelserne med henblik på at opnå en højere grad af beskyttelse.

Det påhviler en kunde, der anses som professionel kunde, at anmode om en højere grad af beskyttelse, når vedkommende mener sig ude af stand til at foretage en korrekt risikovurdering eller -styring.

Denne højere grad af beskyttelse vil blive ydet, når en kunde, der anses for at være professionel, indgår en skriftlig aftale med investeringsselskabet om ikke at blive behandlet som professionel ved anvendelsen af reglerne for god forretningsskik. Det skal fremgå af en sådan aftale, om denne gælder for en eller flere særlige tjenesteydelser eller transaktioner eller for en eller flere typer produkter eller transaktioner.

II. Kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder

II.1. Identifikationskriterier:

Kunder, der ikke er nævnt i afsnit I, herunder offentlige organer og individuelle privatinvestorer, kan også give afkald på en del af den beskyttelse, der ydes i henhold til reglerne om god forretningsskik.

Investeringsselskaber bør derfor have mulighed for at behandle alle ovennævnte kunder som professionelle kunder, forudsat at de relevante kriterier nedenfor er opfyldt og nedenstående procedure er fulgt. Disse kunder må dog ikke antages at besidde viden om markederne og erfaring, der kan sammenlignes med de i afsnit I omhandlede kategoriers viden og erfaring.

Ethvert afkald på den beskyttelse, der ydes af standardreglerne for god forretningsskik, anses kun for gyldigt, såfremt investeringsselskabet efter en fyldestgørende vurdering af kundens ekspertise, erfaringer og viden og på baggrund af de påtænkte transaktioners eller tjenesteydelsers art har opnået en rimelig sikkerhed for, at kunden er i stand til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici.

Den egnethedsprøve, der anvendes over for ledere og direktører af foretagender, der har fået tilladelse efter de finansielle direktiver, er et eksempel på, hvorledes ekspertise og viden kan vurderes. I tilfælde af mindre foretagender bør den person, der gøres til genstand for ovenstående vurdering, være den person, der har fået tilladelse til at gennemføre transaktioner for foretagendets regning.

Ved ovennævnte vurdering bør mindst to af følgende kriterier være opfyldt:

- kunden har foretaget omfattende transaktioner på det relevante marked gennemsnitlig ti gange pr. kvartal i de foregående fire kvartaler
- størrelsen af kundens portefølje, der defineres som omfattende kontantbeholdning og finansielle instrumenter, overstiger 500000 EUR
- kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i mindst ét år i en stilling, der kræver viden om de påtænkte transaktioner eller tjenesteydelser.

II.2. Procedure

De ovenfor definerede kunder kan kun give afkald på beskyttelsen i henhold til de detaljerede regler om god forretningsskik efter følgende procedure:

- de skal skriftligt meddele investeringsselskabet, at de ønsker at blive behandlet som professionelle kunder, enten generelt eller i forbindelse med en bestemt investeringsservice eller transaktion eller en bestemt transaktions- eller produkttype
- investeringsselskabet skal give dem en klar skriftlig orientering om den beskyttelse og de investorgarantirettigheder, de risikerer at miste
- de skal skriftligt i et andet dokument end kontrakten erklære, at de kender følgerne af at miste denne beskyttelse.

Investeringsselskaber skal, før de beslutter at imødekomme eventuelle ønsker om at give afkald på beskyttelse, træffe alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at en kunde, der anmoder om at blive behandlet som professionel kunde, opfylder kravene i afsnit II.1 ovenfor.

Hvis kunder allerede er blevet klassificeret som professionelle kunder efter kriterier og procedurer svarende til ovenstående, er det imidlertid ikke hensigten, at deres relationer til investeringsselskaber skal berøres af eventuelle nye regler, der vedtages i henhold til dette bilag.

Investeringsselskaber skal ved klassificeringen af kunder følge hensigtsmæssige skriftlige interne politikker og procedurer. Professionelle kunder er ansvarlige for, at investeringsselskabet holdes løbende underrettet om enhver ændring, der vil kunne påvirke deres klassificering. Hvis investeringsselskabet imidlertid bliver klar over, at kunden ikke længere opfylder de oprindelige betingelser, som berettigede ham til en behandling som professionel kunde, skal investeringsselskabet træffe passende forholdsregler.

-
- 1) EUT C 71 E af 25.3.2003, s. 62.
 - 2) EUT C 220 af 16.9.2003, s. 1.
 - 3) EUT C 144 af 20.6.2003, s. 6.
 - 4) Europa-Parlamentets udtalelse af 25.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8.12.2003 (EUT C 60 E af 9.3.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets beslutning af 7.4.2004.
 - 5) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).
 - 6) EFT 56 af 4.4.1964, s. 878/64. Ændret ved tiltrædelsestraktaten af 1972.
 - 7) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved direktiv 2002/87/EF.
 - 8) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.
 - 9) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2002/87/EF.
 - 10) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2002/87/EF.
 - 11) EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.
 - 12) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.
 - 13) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
 - 14) EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).
 - 15) EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.
 - 16) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
 - 17) EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
 - 18) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).
 - 19) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16).
 - 20) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.
 - 21) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
 - 22) EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).
 - 23) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
 - 24) EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20.
 - 25) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16).
 - 26) EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.
 - 27) To år efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 28) Tre år efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 29) 30 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 30) 30 måneder efter nærværende direktivs ikrafttræden.
 - 31) Et år efter nærværende direktivs ikrafttræden.
 - 32) Henvi sning til nærværende direktiv indsættes af Publikationskontoret.
 - 33) EUT L ...
 - 34) Henvi sninger til nærværende direktiv indsættes af Publikationskontoret.
 - 35) EUT L ...
 - 36) EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.
 - 37) Henvi sning til nærværende direktiv indsættes af Publikationskontoret.
 - 38) EUT L ...
 - 39) 24 måneder efter nærværende direktivs ikrafttræden.
 - 40) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 41) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 42) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 43) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
 - 44) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Bilag 3

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Massive strømme af sorte penge kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, og terrorisme ryster samfundet i dets grundvold. Ud over strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse heraf kan en forebyggende indsats via det finansielle system være virksomhedsfuld.

(2) Kredit- og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan lide alvorlig skade som følge af kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på at tilsløre anvendelsen af udbyttet af kriminelle handlinger eller at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme. For at undgå at medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til beskyttelse af deres finansielle systemer, som kan være uforenelige med det indre marked og med retsstatens og Fællesskabets fundamentale retsgrundsætninger, er det nødvendigt, at Fællesskabet griber ind på dette område.

(3) Uden en vis koordinering på fællesskabsplan kan personer, der er involveret i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, forsøge at udnytte liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som det finansielt integrerede Europa indebærer, til at fremme deres kriminelle virksomhed.

(4) Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁴⁾ blev vedtaget på baggrund af disse betænkeligheder med hensyn til hvidvaskning af penge. Det fastsatte, at medlemsstaterne skulle forbyde hvidvaskning af penge og pålægge finanssektoren, herunder kreditinstitutter og en lang række andre finansieringsinstitutter, at identificere deres kunder, at opbevare de relevante registreringer, at indføre interne procedurer for uddannelse af personale og beskyttelse mod hvidvaskning af penge og at indberette tegn på hvidvaskning til de kompetente myndigheder.

(5) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte på internationalt plan. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på fællesskabsplan uden nogen form for koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Fællesskabet træffer på dette område, bør derfor være i overensstemmelse med forholdsregler, som træffes i andre internationale fora. Fællesskabet bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til de anbefalinger, der er udarbejdet af Financial Action Task Force (i det følgende benævnt »FATF«), som er det førende internationale organ for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Da FATF-anbefalingerne blev gennemgribende revideret og udvidet i 2003, bør dette direktiv være i overensstemmelse med denne nye internationale standard.

(6) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) giver medlemmerne mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige moral og forhindre svig og at træffe foranstaltninger af tilsynsmæssige årsager, bl.a. for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet.

(7) Selv om hvidvaskning af penge oprindeligt kun omfattede narkotikaforbrydelser, har der i de senere år været en tendens til, at hvidvaskning er blevet defineret langt bredere på grundlag af flere prædikatforbrydelser. Et bredere udvalg af prædikatforbrydelser letter underretning om mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på dette område. Definitionen af alvorlige lovovertrædelser bør derfor bringes i overensstemmelse med definitionen af samme begreb i Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁵⁾.

(8) Desuden indebærer misbrug af det finansielle system til kanalisering af indtægter fra kriminalitet eller endog lovlige midler over til terrorformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, renommé og stabilitet. Dette direktivs forebyggende foranstaltninger bør derfor omfatte ikke blot manipulering af midler, der stammer fra kriminalitet, men også indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål.

(9) Direktiv 91/308/EØF indførte ganske vist pligt til at identificere kunderne, men indeholdt relativt få detaljer om de relevante procedurer. Da dette aspekt ved forebyggelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af væsentlig betydning, bør der i overensstemmelse med de nye internationale standarder indføres mere specifikke og detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunden og en reel ejer. Det er derfor væsentligt, at den reelle ejer defineres nøjagtigt. Hvor det endnu ikke er fastslået, hvilke fysiske personer der er begunstiget af en retlig enhed eller et retligt arrangement, såsom en fond eller en trust, og det derfor ikke er muligt at identificere en enkeltperson som den reelle ejer, vil det være tilstrækkeligt at identificere den »persongruppe«, der skal være modtager af fondens eller trustens formue. Dette krav bør ikke omfatte identifikation af enkeltpersonerne i den pågældende persongruppe.

(10) De institutioner og personer, der er omfattet af dette direktiv, bør i overensstemmelse med direktivet identificere den reelle ejer og kontrollere dennes identitet. Det står disse institutioner og personer frit, om de vil opfylde dette krav ved at anvende offentlige registre over egentlige ejere, anmode deres kunder om relevante oplysninger eller indhente oplysningerne på anden måde, under hensyntagen til at omfanget af disse kundelegitimationsprocedurer er knyttet til risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og dermed afhængigt af kundekategorien, forretningsforbindelsen, produktet eller transaktionen.

(11) Lånekontrakter, hvor kreditkontoen udelukkende tjener til afvikling af lånet, og hvor tilbagebetalingen af lånet sker fra en konto, som er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af dette direktiv, bør generelt betragtes som et eksempel på transaktionstyper med mindre risiko, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c).

(12) I det omfang en retlig enheds eller et retligt arrangements kapitalleverandører udøver væsentlig kontrol over anvendelsen af formuen, bør de anses for at være de reelle ejere.

(13) Trustrelationer er almindelig brugt i forbindelse med handelsvarer som en internationalt anerkendt facilitet på de i vid udstrækning overvågede engrosfinansmarkeder. Blot fordi der i det konkrete tilfælde eksisterer en trustrelation, betyder det ikke pligt til at identificere den reelle ejer.

(14) Dette direktiv bør også gælde, hvis de institutter og personer, der er omfattet heraf, udfører deres aktiviteter over internettet.

(15) Da den strammere kontrol inden for finanssektoren har fået de involverede i hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme til at søge andre metoder til at tilsløre de kriminelle indtægters oprindelse og sådanne kanaler kan bruges til finansiering af terrorisme, bør forpligtelsen til at forebygge hvidvaskning af penge og bekæmpe finansiering af terrorisme udvides til at omfatte livsforsikringsmæglere og udbydere af tjenester til truster og selskaber.

(16) Enheder, som et forsikringsselskab allerede har juridisk ansvar for, og som derfor er omfattet af direktivet, bør ikke indgå i kategorien for forsikringsmæglere.

(17) Funktionen som et selskabs leder eller direktør gør ikke automatisk den pågældende person til udbyder af tjenester til truster eller selskaber. Denne definition omfatter kun personer, der i erhvervsøjemed for tredjemand fungerer som leder af eller direktør for et selskab.

(18) Det har gentagne gange vist sig, at der ved store kontantbetalinger er stor risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. I de medlemsstater, der tillader kontantbetalinger over den fastsatte tærskel, bør alle fysiske eller juridiske personer, der i forbindelse med erhvervsmæssig handel med varer accepterer sådanne kontantbetalinger, derfor være omfattet af dette direktiv. Forhandlere af genstande af høj værdi, såsom ædelstene eller ædle metaller eller kunstværker, samt auktionsholdere omfattes under alle omstændigheder af direktivet, hvis de modtager kontantbetalinger på 15000 EUR eller derover. For effektivt at sikre, at denne potentielt store gruppe af institutter og personer overholder direktivet, kan medlemsstaterne ud fra princippet om risikobaseret overvågning navnlig rette deres kontrolaktiviteter mod de fysiske og juridiske personer, der handler med varer, og for hvem der gælder en forholdsvis høj risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Da forholdene er forskellige i de enkelte lande, kan medlemsstaterne beslutte at vedtage strengere bestemmelser for på passende måde at imødegå den risiko, der er forbundet med store kontantbetalinger.

(19) Ved direktiv 91/308/EØF blev notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv omfattet af Fællesskabets regler for forebyggelse af hvidvaskning af penge. Dette bør fortsat være tilfældet i nærværende direktiv. Notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, er underlagt direktivets bestemmelser, når de deltager i økonomiske eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgivning om skatteforhold, hvor der er meget stor risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske kriminelle indtægter eller til finansiering af terrorisme.

(20) Når selvstændige medlemmer af erhverv, der yder juridisk rådgivning og er retligt anerkendte og underkastet retligt tilsyn, såsom advokater, undersøger en klients retsstilling eller repræsenterer en klient i retssager, vil det ikke være korrekt i henhold til direktivet at forpligte dem til at give underretning om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, hvad angår disse aktiviteter. Der må ikke være nogen forpligtelse til at give underretning om oplysninger, som er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning er således fortsat omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den pågældende ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

(21) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention og i traktaten om Den Europæiske Union, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt underretningspligten i henhold til dette direktiv.

(22) Det bør erkendes, at risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ikke er den samme i alle tilfælde. I overensstemmelse med en risikobaseret fremgangsmåde bør der i fællesskabslovgivningen indføres det princip, at en lempeligere kundelegitimation tillades i tilfælde, hvor det er formålstjenligt.

(23) Undtagelsesordningen med hensyn til identifikation af reelle ejere af klientkonti, som føres af notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, begrænser ikke de forpligtelser, der påhviler disse notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv i medfør af nærværende direktiv. Dette indebærer, at disse notarer eller andre selvstændige inden for de juridiske erhverv har pligt til selv at identificere de reelle ejere af de klientkonti, de fører.

(24) Fællesskabslovgivningen bør ligeledes erkende, at der i visse situationer er større risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Selv om alle kunders identitet og forretningsprofil bør fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særlig strenge kundelegitimations- og kontrolprocedurer.

(25) Dette gælder især forretningsforbindelser med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige poster, især personer fra lande, hvor der er udbredt korruption. Sådanne forbindelser kan især udsætte finanssektoren for betydelige risici med hensyn til omdømme og/eller retlige risici. De internationale bestræbelser på at bekæmpe korruption berettiger også til øget opmærksomhed omkring sådanne tilfælde og til gennemførelse af alle foranstaltninger med hensyn til normal kundelegitimation for politisk udsatte personer med bopæl i deres hjemland eller skærpede foranstaltninger med hensyn til kundelegitimation for politisk udsatte personer med bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

(26) Indhentning af den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser indebærer ikke godkendelse fra bestyrelsen, men fra den nærmeste foresatte til den person, der søger godkendelsen.

(27) For at undgå at gentagne kundelegitimationsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet i forretningsforbindelserne, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds. Benytter en person eller et institut omfattet af direktivet sig af tredjemand, påhviler det endelige ansvar for gennemførelsen af kundelegitimationsprocedurerne den person eller det institut, som kunden modtages af. Tredjemand, dvs. den introducerende part, er også, for så vidt hans relation til kunden er omfattet af direktivet, fortsat ansvarlig for opfyldelse af dette direktivs krav, herunder kravet om at give underretning om mistænkelige transaktioner samt opbevaring af registreringer.

(28) I tilfælde af agentur- eller udliciteringsforhold på kontraktbasis mellem institutter eller personer, der er omfattet af dette direktiv, og eksterne fysiske eller juridiske personer, der ikke er omfattet, kan disse agenter eller udliciterende personer som en del af institutter eller personer underlagt direktivet kun ud fra kontrakten og ikke ud fra direktivet være forpligtet til at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Ansvar for at efterkomme dette direktiv bør fortsat påhvile det institut eller den person, der er omfattet af direktivet.

(29) Der bør gives underretning om mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed, som optræder som medlemsstatens center for modtagelse, analyse og formidling til de kompetente myndigheder af rapporter om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende potentiel hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres eksisterende underretningssystemer, hvis underretningen foretages gennem anklagemyndigheden eller andre retshåndhævende myndigheder, når blot oplysningerne fremsendes hurtigt og ufiltreret til de finansielle efterretningsenheder, således at disse kan udføre deres opgaver, herunder internationalt samarbejde med andre finansielle efterretningsenheder, tilfredsstillende.

(30) Som undtagelse fra det generelle forbud mod at udføre mistænkelige transaktioner kan personer og institutter, der er omfattet af nærværende direktiv, gennemføre sådanne transaktioner, inden de underretter de kompetente myndigheder, såfremt det er umuligt at undlade at udføre transaktionen eller en sådan undladelse vil kunne hindre retsforfølgelse af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette bør dog ikke tilsidesætte de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har indgået til omgående at indefryse midler eller andre aktiver tilhørende terrorister, terrororganisationer eller dem, som finansierer terrorisme.

(31) I det omfang en medlemsstat har besluttet at gøre brug af undtagelserne i artikel 23, stk. 2, kan den give det selvregulerende organ, der repræsenterer de personer, som er omhandlet i denne artikel, tilladelse til eller pålæg om ikke at underrette den finansielle efterretningsenhed om oplysninger, det har modtaget fra disse personer om forhold, der er omfattet af nævnte artikel.

(32) Der har været en række tilfælde, hvor medarbejdere, som indberetter mistanke om hvidvaskning af penge, er blevet udsat for trusler eller repressalier. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retsprocedurer, er der her tale om et spørgsmål af væsentlig betydning for en effektiv forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan for at beskytte medarbejdere mod trusler eller repressalier.

(33) Meddelelse af oplysninger som omhandlet i artikel 28 skal finde sted i overensstemmelse med de bestemmelser om overførsel af personoplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶⁾. Endvidere har bestemmelserne i artikel 28 ikke forrang for national lovgivning om databeskyttelse og tavshedspligt.

(34) Personer, der blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med et kredit- eller finansieringsinstitut, henhører ikke under dette direktivs anvendelsesområde, og det samme gælder fysiske eller juridiske personer, der blot leverer kredit- eller finansieringsinstitutter en fondoverførselsmeddelelse eller anden form for støttesystem hertil eller et clearing- og betalingssystem.

(35) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når Fællesskabets kredit- og finansieringsinstitutter har filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor lovgivningen på dette område er mangelfuld, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for et institut eller en gruppe af institutter anvende fællesskabsstandarder eller gøre de kompetente myndigheder i hjemlandet opmærksomme på, at dette er umuligt.

(36) Det er vigtigt, at kredit- og finansieringsinstitutter hurtigt kan besvare spørgsmål om, hvorvidt de har forretningsforbindelser med bestemte personer. For at kunne identificere sådanne forretningsforbindelser og hurtigt kunne meddele sådanne oplysninger bør kredit- og finansieringsinstitutter råde over effektive systemer, som svarer til deres forretnings omfang og art. Det vil navnlig være hensigtsmæssigt, at kreditinstitutter og større finansieringsinstitutter har elektroniske systemer til rådighed. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med procedurer, der fører til foranstaltninger som f.eks. indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver (herunder terroristers formue) i medfør af gældende national ret eller EF-lovgivning med henblik på bekæmpelse af terrorisme.

(37) I dette direktiv opstilles detaljerede regler for procedurer til kundelegitimation, herunder skærpede krav hertil i forbindelse med højrisikokunder eller -forretningsforbindelser, hvor det efter passende procedurer skal fastslås, hvorvidt en person er en politisk udsat person. Der fastlægges endvidere en række mere detaljerede yderligere krav f.eks. om strategier og procedurer til sikring af overholdelse af de pågældende regler. Alle institutter og personer, der er omfattet af direktivet, skal opfylde disse krav, medens medlemsstaterne forventes at afstemme den praktiske gennemførelse af disse bestemmelser under hensyn til de enkelte erhvervs særlige kendetegn og størrelsesforskellene mellem de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv.

(38) For at holde institutterne og andre, der er undergivet fællesskabslovgivningen på dette område, motiveret, bør de så vidt muligt have en tilbagemelding om, hvorvidt deres indberetninger er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kontrollere, hvor effektive systemerne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre dem.

(39) Ved national registrering eller godkendelse af et vekselkontor, af en udbyder af tjenester til truster og selskaber, eller af et kasino bør de kompetente myndigheder påse, at de personer, som i praksis leder eller skal lede sådanne virksomheders drift, samt sådanne organers reelle ejere besidder den nødvendige egnethed. Kriterierne for, hvorvidt en person besidder den nødvendige egnethed, bør fastlægges i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning. Som minimum bør disse kriterier afspejle behovet for at beskytte sådanne virksomheder mod at blive misbrugt af deres ledere eller reelle ejere med kriminelle formål for øje.

(40) Da hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af international karakter, bør der tilskyndes til en så høj grad af koordinering og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder som muligt, jf. Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder, for så vidt angår udveksling af oplysninger⁷⁾, herunder oprettelse af et net af finansielle efterretningsenheder i EU. Kommissionen bør yde den nødvendige bistand med henblik på at lette en sådan koordinering, herunder finansiell støtte.

(41) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, skal medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte effektive sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, ikke efterkommes. Der bør eksistere sanktioner for både fysiske og juridiske personer. Da juridiske personer ofte er involveret i komplekse transaktioner med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, bør sanktionerne også tilpasses efter den virksomhed, der udøves af juridiske personer.

(42) Fysiske personer, der inden for en juridisk persons struktur, men uafhængigt udøver en af de aktiviteter, der omhandles i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), forbliver uafhængigt ansvarlige for at opfylde dette direktivs bestemmelser, bortset fra artikel 35.

(43) En afklaring af de tekniske aspekter ved de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv, kan være nødvendig for at sikre en effektiv og tilstrækkeligt sammenhængende gennemførelse af direktivet under hensyn til de forskellige finansielle instrumenter, erhverv og risici i de enkelte medlemsstater samt til den tekniske udvikling inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Kommissionen bør derfor bemyndiges til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger, herunder fastlæggelse af visse kriterier for en definition af lav- og høj-risikosituationer, hvor henholdsvis lempede eller skærpede kundeidentifikationskrav vil være rimelige, for så vidt disse ikke ændrer de væsentlige elementer i dette direktiv, og for så vidt Kommissionen handler i overensstemmelse med de heri fastsatte principper efter høring af udvalget til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(44) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, skal vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸⁾. Der er derfor nedsat et nyt udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som skal erstatte det kontaktudvalg, der blev nedsat ved direktiv 91/308/EØF.

(45) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 91/308/EØF, bør det af hensyn til klarheden ophæves.

(46) Målet for dette direktiv, nemlig forebyggelse af, at det finansielle system anvendes til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(47) Når Kommissionen udøver sine gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med nærværende direktiv, bør den tage hensyn til følgende principielle krav: nødvendigheden af en høj grad af transparens og samråd dels med institutter og personer, som er omfattet af direktivet, dels med Europa-Parlamentet og Rådet; nødvendigheden af at sikre, at de kompetente myndigheder vil kunne sørge for konsekvent overholdelse af bestemmelserne; nødvendigheden af, at der i forbindelse med gennemførelsesforanstaltninger på lang sigt opretholdes en cost-benefit-balance for institutter og personer, der er omfattet af direktivet; nødvendigheden af at sørge for den fornødne fleksibilitet ved anvendelse af gennemførelsesforanstaltningerne ud fra en risikofølsom grundholdning; nødvendigheden af at sikre sammenhæng med anden EF-lovgivning på dette

område; nødvendigheden af at beskytte Fællesskabet, dens medlemsstater og deres borgere mod følgerne af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(48) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Intet i dette direktiv må fortolkes eller gennemføres på en måde, der ikke er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme forbydes.

2. Følgende handlinger betragtes i forbindelse med dette direktiv som hvidvaskning af penge, hvis de begås forsætligt:

- a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf
- b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
- c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende – ved modtagelsen af disse goder – at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
- d) medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de foregående litraer, samarbejde om eller forsøg på at begå en sådan handling, hjælp, tilskyndelse eller rådgivning med henblik på en sådan handling eller lettelse af dens gennemførelse.

3. Hvidvaskning af penge betragtes som sådan, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

4. I dette direktiv defineres »finansiering af terrorisme« som levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvist, til at gennemføre en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme⁹⁾.

5. Den viden, hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for:

- 1) kreditinstitutter
- 2) finansieringsinstitutter
- 3) følgende juridiske eller fysiske personer under udøvelsen af deres erhverv:
 - a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere
 - b) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistå ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:
 - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver

- iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
- iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
- v) oprettelse, drift eller ledelse af truste, selskaber eller lignende strukturer
- c) udbydere af tjenesteydelser til truste eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)
- d) ejendomsmæglere
- e) andre fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, hvis der betales med kontantbeløb på mindst 15000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- f) kasinoer.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at fysiske og juridiske personer, der udøver en finansiell aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, således at der kun er ringe risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2).

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 1, nr. 1), første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹⁰⁾ samt filialer som defineret i artikel 1, nr. 3), i nævnte direktiv, som er beliggende i Fællesskabet, og som er oprettet af kreditinstitutter med hjemsted i eller uden for Fællesskabet
- 2) »finansieringsinstitut«:
 - a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 14 i bilag I til direktiv 2000/12/EF, herunder vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder
 - b) et forsikringselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring¹¹⁾, for så vidt som det udøver aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv
 - c) et investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹²⁾
 - d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier
 - e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling¹³⁾, bortset fra forsikringsmæglere som omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 7), hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede forsikringer
 - f) filialer, der er beliggende i Fællesskabet og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), og hvis hjemsted er i eller uden for Fællesskabet

¹⁰⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

¹³⁾ EUT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

¹²⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

- 3) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter, herunder elektroniske eller digitale, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver
- 4) »kriminell handling«: enhver form for strafbar deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse
- 5) »alvorlige lovovertrædelser«, mindst:
 - a) handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA
 - b) enhver af de lovovertrædelser, der er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen)

- c) kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998, om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater
- 14)
- d) svig, i hvert fald grov svig, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser¹⁵⁾
- e) bestikkelse
- f) alle lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på maksimalt over et år eller for de staters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for overtrædelser, alle overtrædelser, der kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på minimum over seks måneder
- 6) »reel ejer«: den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kunden og/eller den fysiske person, efter hvis ordre en transaktion eller handling gennemføres. Den reelle ejer omfatter mindst
- a) for selskaber:
- i) den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer en retlig enhed ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne i denne retlige enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændehaveraktier, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder; en procentdel på 25 % plus én aktie eller én stemmerettighed betragtes som tilstrækkeligt til at opfylde dette kriterium
- ii) den eller de fysiske personer, der på anden måde udøver kontrol over ledelsen af en retlig enhed
- b) for retlige enheder som fonde og retlige arrangementer som truster, der administrerer og distribuerer midler:
- i) såfremt de fremtidige modtagere allerede kendes, den eller de fysiske personer, der modtager mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed
- ii) såfremt de enkeltpersoner, der skal nyde godt af det retlige arrangement eller den retlige enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den retlige enhed er oprettet eller fungerer
- iii) den eller de fysiske personer, der udøver kontrol over mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed.
- 7) »udbydere af tjenesteydelser til truster og selskaber«: en fysisk eller juridisk person, der erhvervs-mæssigt leverer en af følgende tjenester til tredjemand:
- a) opretter selskaber eller andre juridiske personer
- b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre juridiske personer
- c) sørger for en registreret adresse, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et retligt arrangement
- d) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende retligt arrangement
- e) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder
- 8) »politisk udsatte personer«: fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv, samt sådanne personers umiddelbare familiemedlemmer eller personer der er kendt som deres nære medarbejdere

- 9) »forretningsforbindelser«: et forretningsmæssigt, erhvervmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til den erhvervsvirksomhed, som udøves af de institutioner og personer, der er omfattet af dette direktiv, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed
- 10) »tomt bankselskab (shell bank)«: et kreditinstitut eller et institut, der driver tilsvarende virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiell koncern.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger for, at dette direktivs bestemmelser udvides helt eller delvis til også at omfatte erhverv og kategorier af virksomheder, der ikke er institutter og personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, men driver virksomhed, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Beslutter en medlemsstat at udvide dette direktivs bestemmelser til erhverv og kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

KAPITEL II

KUNDELEGITIMATIONSKRAV

AFDELING 1

Generelle bestemmelser

Artikel 6

Medlemsstaterne forbyder deres kredit- og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti eller anonyme bankbøger. Uanset artikel 9, stk. 6, skal medlemsstaterne i alle tilfælde kræve, at ejerne eller modtagerne af bestående anonyme konti eller anonyme bankbøger underkastes kundelegitimationsprocedure hurtigst muligt og i hvert fald inden nogen form for anvendelse af kontiene eller bankbøgerne.

Artikel 7

De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører kundelegitimationsprocedurer i følgende tilfælde:

- a) når de etablerer forretningsforbindelser
- b) når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 15000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- c) når der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
- d) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 8

1. Kundelegitimationsprocedurer omfatter følgende:

- a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra pålidelige og uafhængige kilder
- b) eventuel identifikation af den reelle ejer, idet der træffes risikobaserede og passende foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, således at instituttet eller personen med sikkerhed ved, hvem den

reelle ejer er, herunder at der med hensyn til juridiske personer, truste og tilsvarende retlige arrangementer træffes risikobaserede og passende foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur

- c) indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede omfang
- d) vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med instituttets eller personens viden om kunden, forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

2. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, anvender hvert af de enkelte kriterier i stk. 1, men kan vedtage disse foranstaltningers omfang på grundlag af risikoen i forbindelse med kundekategorien, forretningsforbindelsen, produktet eller transaktionen. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, skal kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel 37, herunder selvregulerende organer, at foranstaltningernes omfang må anses for at være passende i betragtning af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelse af en transaktion.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse, hvis dette bliver nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang og der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne i forbindelse med livsforsikringsvirksomhed tillade, at kontrollen af identiteten af modtageren i henhold til policen først finder sted efter etableringen af forretningsforbindelsen. I sådanne tilfælde skal kontrollen finde sted ved eller før udbetalingen hhv. på eller før det tidspunkt, hvor modtageren agter at udøve sin ret i henhold til policen.

4. Uanset stk. 1 og stk. 2, kan medlemsstaterne tillade åbning af en bankkonto, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke gennemføres transaktioner af kunden eller på vegne af denne, før de ovenfor anførte krav er fuldstændig opfyldt.

5. Medlemsstaterne kræver, at det pågældende institut eller den pågældende person i tilfælde, hvor artikel 8, stk. 1, litra a)-c), ikke kan opfyldes, ikke må udføre transaktioner via en bankkonto, etablere forretningsforbindelsen eller udføre transaktionen eller skal bringe forretningsforbindelsen til ophør og overveje at underrette den finansielle efterretningsenhed i overensstemmelse med artikel 22.

Medlemsstaterne har ikke pligt til at anvende foregående afsnit i situationer, hvor notarer, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere er i færd med at vurdere en klients retsstilling eller at forsvare eller repræsentere denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder at rådgive om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg.

6. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkt på grundlag af en risikovurdering.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kræver, at alle kasinokunder identificeres, og at identiteten kontrolleres, hvis de køber eller ombytter spillejetoner til en værdi af 2000 EUR eller derover.

2. Kasinoer, som er underlagt statstilsyn, opfylder under alle omstændigheder kundelegitimationskravene, hvis de registrerer, identificerer og kontrollerer deres kunders identitet allerede ved indgangen, eller før de kommer ind, uanset hvor store beløb der ombyttes til spillejetoner.

*AFDELING 2**Lempede kundelegitimationskrav**Artikel 11*

1. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, stilles de deri nævnte krav ikke til de af dette direktiv omfattede institutter og personer, når kunden er et i direktivet omhandlet kredit- eller finansieringsinstitut eller et kredit- eller finansieringsinstitut i et tredjeland, som i dette land skal opfylde krav svarende til de i direktivet fastsatte og er genstand for tilsyn med opfyldelsen heraf.

2. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke at gennemføre kundelegitimationsprocedurer over for kunder, såsom:

- a) noterede selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, som omhandlet i direktiv 2004/39/EF, i en eller flere medlemsstater, og noterede selskaber fra tredjelande, der er underlagt oplysningskrav, som er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning
- b) reelle ejere af fælles konti, som føres af notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, forudsat at de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med de internationale standarder, og at der føres tilsyn med, at de overholder disse krav, og forudsat at oplysningerne om den reelle ejers identitet på anmodning er tilgængelige for de institutter, der fungerer som depotinstitutter for de fælles konti
- c) indenlandske offentlige myndigheder

eller over for andre kunder, hvor der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra b).

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indsamler personer og institutioner, der er omfattet af dette direktiv, under alle omstændigheder tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, om en kunde kan komme i betragtning til at blive undtaget i henhold til disse stykker.

4. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, hhv. om andre tilfælde, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.

5. Uanset artikel 7, litra a), b) og d), artikel 8 og artikel 9, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke gennemfører kundelegitimationsprocedurer med hensyn til

- a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie ikke overstiger 1000 EUR, eller engangspræmien ikke overstiger 2500 EUR
- b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse
- c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen
- d) elektroniske penge, som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed¹⁶⁾, hvis det højeste beløb, der er overført til det elektroniske medium – forudsat at dette ikke kan genoplages – er 150 EUR, eller hvis der – såfremt mediet kan genoplages – i løbet af et kalenderår højst kan overføres et samlet beløb på 2500 EUR, medmindre ihændeleveren som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/46/EF har genindløst mindst 1000 EUR i det samme kalenderår

eller med hensyn til andre produkter eller transaktioner, hvor der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b).

Artikel 12

Når Kommissionen træffer en afgørelse efter artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at anvende lempede legitimationskrav over for kredit- og finansieringsinstitutter eller noterede selskaber fra det pågældende tredjeland eller andre virksomheder i forbindelse med situationer, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.

AFDELING 3

Skærpede kundelegitimationskrav

Artikel 13

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at skærpe kundelegitimationsforanstaltningerne på grundlag af en vurdering af risikoen, ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7 og 8 og artikel 9, stk. 6, i situationer, som i sig selv indebærer en øget risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og i hvert fald i de situationer, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, og med hensyn til andre situationer, der frembyder en høj risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og som opfylder de tekniske kriterier der er fastsat, jf. artikel 40, stk. 1, litra c).

2. Hvis kunden ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig, pålægger medlemsstaterne disse institutter og personer at træffe særlige, passende foranstaltninger til at opveje den højere risiko, f.eks. en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) sikring af, at kundens identitet fastslås ved supplerende dokumenter, data eller oplysninger
- b) supplerende foranstaltninger for at kontrollere eller certificere de udleverede dokumenter eller kræve en bekræftende attesting fra et kredit- eller finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv
- c) sikring af, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut.

3. Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med korrespondentinstitutter fra tredjelande pålægger medlemsstaterne deres kreditinstitutter:

- a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet
- b) at vurdere korrespondentinstitutts kontrol med, at der ikke foregår hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- c) at indhente godkendelse hos den øverste ledelse, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser
- d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar
- e) at sikre sig i forbindelse med »gennemstrømningskonti«, at korrespondentinstituttet har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konti, og desuden vedvarende har gjort dette, samt at korrespondentinstituttet er i stand til at forelægge førstnævnte institut relevante kundelegitimationsoplysninger efter anmodning.

4. Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk udsatte personer med bopæl i en anden medlemsstat eller et tredjeland pålægger medlemsstaterne institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv,

- a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden er en politisk udsat person
- b) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser med sådanne kunder
- c) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå de formue- og indtægtskilder, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen
- d) at gennemføre skærpet vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen.

5. Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank) og kræver, at kreditinstitutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med en bank, som notorisk tillader, at dens konti anvendes af tomme bankselskaber.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, er særlig opmærksomme på enhver risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i forbindelse med produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet, og om nødvendigt træffer foranstaltninger for at forebygge, at de benyttes til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 4

Tredjemands opfyldelse af kravene

Artikel 14

Medlemsstaterne kan tillade, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, overlader det til tredjemand at opfylde kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c). Ansvar for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste instans de institutter eller de personer, der benytter sig af tredjemand, og som er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

1. Når en medlemsstat tillader, at kredit- og finansieringsinstitutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) eller 2), og som er beliggende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at dens institutter og personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af et institut som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) eller 2), i en anden medlemsstat (bortset fra vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder), og som opfylder kravene i artikel 16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

2. Når en medlemsstat tillader, at vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder, der er omhandlet i artikel 3, nr. 2), litra a), og som er beliggende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at disse i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af samme institutkategori i en anden medlemsstat, og som opfylder kravene i artikel 16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

3. Når en medlemsstat tillader, at de personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-c), og som er bosiddende på dens område, i samme medlemsstat benyttes som tredjemand, tillader den under alle omstændigheder, at disse i overensstemmelse med artikel 14 anerkender og accepterer resultatet af kundelegitimationsprocedurerne, jf. artikel 8, stk. 1, litra a)-c), der gennemføres i henhold til dette direktiv af en person som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-c), i en anden medlemsstat, og som opfylder kravene i artikel

16 og 18, uanset om de dokumenter eller data, disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der stilles i den medlemsstat, hvor kunden henvender sig.

Artikel 16

1. I denne afdeling forstås ved »tredjemand«: institutter og personer, der er anført i artikel 2, eller tilsvarende institutter eller personer i et tredjeland, som opfylder følgende krav:

- a) de er registreringspligtige i overensstemmelse med gældende lov
- b) de gennemfører kundelegitimationsprocedurerne og opbevarer registreringer som omhandlet i dette direktiv eller svarende hertil, og der føres tilsyn med, at de opfylder kravene i dette direktiv i overensstemmelse med kapitel V, afdeling 2, eller de er beliggende i et tredjeland, der stiller krav svarende til kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, litra b).

Artikel 17

Træffer Kommissionen afgørelse efter artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at benytte sig af tredjemand fra det pågældende tredjeland for at opfylde kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c).

Artikel 18

1. Tredjemand stiller omgående oplysninger, der anmodes om i henhold til kravene i artikel 8, stk. 1, litra a)-c), til rådighed for det institut eller den person omfattet af dette direktiv, som kunden henvises til.

2. Tredjemand fremsender omgående efter anmodning relevante kopier af identifikations- og kontroloplysningerne og anden relevant dokumentation om kundens eller den egentlige ejers identitet til det institut eller den person omfattet af dette direktiv, som kunden henvises til.

Artikel 19

Denne afdeling gælder ikke for udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv.

KAPITEL III

UNDERRETNINGSPLIGT

AFDELING 1

Generelle bestemmelser

Artikel 20

Medlemsstaterne kræver, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, er særlig opmærksomme på enhver aktivitet, som de på grund af dens karakter særligt finder kan have tilknytning til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og især på komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.

Artikel 21

1. De enkelte medlemsstater opretter en finansiel efterretningsenhed for effektivt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

2. Den finansielle efterretningsenhed oprettes som en central national enhed. Den er ansvarlig for at modtage, og, hvor det er tilladt, anmode om, analysere og viderebringe underretninger om mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller underretninger som kræves i henhold til nationale love eller regler, til de kompetente myndigheder. Den tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre sine opgaver.

3. Medlemsstaterne sørger for, at den finansielle efterretningsenhed har hurtig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som den skal bruge for at kunne udføre sine opgaver korrekt.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, og i givet fald deres ledelse og ansatte at samarbejde fuldt ud:

- a) ved omgående at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv, ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der gennemføres eller er gennemført eller gjort forsøg på at gennemføre hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- b) ved omgående efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender dem, er beliggende. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget i henhold til procedurerne i artikel 34.

Artikel 23

1. Uanset artikel 22, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for den finansielle efterretningsenhed. Med forbehold af stk. 2 sender det udpegede selvregulerende organ i sådanne tilfælde hurtigt og ufiltreret oplysningerne til den finansielle efterretningsenhed.

2. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende de krav, der er fastsat i artikel 22, stk. 1, på notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere med hensyn til oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne modtages eller indhentes før, under eller efter retssagen.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kræver, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, afholder sig fra at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 22, stk. 1, litra a). I overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning kan der gives instrukser om, at transaktionen ikke må gennemføres.

2. Hvis der er mistanke om, at en sådan transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvasknings- eller terrorisfinansieringstransaktion, underretter de pågældende institutter og personer den finansielle efterretningsenhed umiddelbart derefter.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sikrer, at myndighederne som omhandlet i artikel 37, hvis de under kontrolbesøg hos de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, eller på anden måde opdager forhold, som kunne være knyttet til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter den finansielle efterretningsenhed derom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganer, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter den finansielle efterretningsenhed, hvis de opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 26

Det forhold, at et institut eller en person, der er omfattet af dette direktiv, eller deres ansatte eller ledelse i god tro, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, meddeler de i artikel 22 og 23 omhandlede oplysninger, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke instituttet eller personen eller deres ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

Artikel 27

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at beskytte ansatte hos de institutter eller personer, der er omfattet af dette direktiv, mod trusler eller repressalier, når de underretter om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til den finansielle efterretningsenhed.

AFDELING 2

Oplysningsforbud

Artikel 28

1. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der er sendt oplysninger i henhold til artikel 22 og 23, eller at der er eller eventuelt vil blive iværksat en efterforskning vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 37, herunder de selvregulerende organer, eller videregivelse af oplysninger med henblik på straffetlig forfølgelse.

3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem institutioner fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, hvis de opfylder betingelserne i artikel 11, stk. 1, og tilhører samme gruppe som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat¹⁷⁾ 4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, forudsat de pågældende udfører deres virksomhed inden for samme retlige enhed eller netværk, uanset om de er arbejdstagere. I forbindelse med denne artikel forstås ved et netværk den mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse og fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.

5. For så vidt angår institutter eller personer som er nævnt i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), samt nr. 3), litra a) og b), vil forbuddet i stk. 1 i tilfælde, der vedrører den samme kunde og den samme transaktion, hvori to eller flere institutter eller personer er involveret, ikke forhindre udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante institutter og personer, såfremt disse er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, og der for dem gælder tilsvarende forpligtelser med hensyn til

tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger. De udvekslede oplysninger må kun anvendes med henblik på at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

6. Når de i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), omhandlede personer forsøger at få en klient til at afstå fra begå en lovstridig handling, betragtes det ikke som en oplysning som omhandlet i stk. 1.

7. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 3, 4 eller 5.

Artikel 29

Træffer Kommissionen afgørelse i henhold til artikel 40, stk. 4, forbyder medlemsstaterne udveksling af oplysninger mellem institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, og institutter og personer fra det pågældende tredjeland.

KAPITEL IV

OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA

Artikel 30

Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at opbevare følgende dokumenter og oplysninger til brug i efterforskning eller analyser af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der foretages af den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder i henhold til national lovgivning:

- a) med hensyn til kundelegitimation opbevares en kopi eller henvisninger til det krævede bevismateriale i en periode på mindst fem år efter, at kundeforholdet er ophørt
- b) med hensyn til forretningsforbindelser og transaktioner opbevares dokumentation og registreringer bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national lovgivning i mindst fem år efter, at transaktionerne er gennemført, eller forretningsforbindelsen er ophørt.

Artikel 31

1. Medlemsstaterne pålægger de kredit- og finansieringsinstitutter, der er omfattet af dette direktiv, i givet fald at træffe relevante foranstaltninger, der mindst svarer til dette direktivs krav med hensyn til kundelegitimation og opbevaring af registreringer i deres filialer i tredjelande og i datterselskaber i tredjelande, hvor de har aktiemajoriteten.

Medlemsstaterne pålægger de pågældende kredit- og finansieringsinstitutter at underrette de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af sådanne tilsvarende foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, og hvor der kunne tilstræbes en løsning ved en samordnet optræden.

3. Medlemsstaterne kræver, at kredit- eller finansieringsinstitutterne træffer yderligere foranstaltninger til en effektiv håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit.

Artikel 32

Medlemsstaterne kræver, at deres kredit- og finansieringsinstitutter har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale lovgivning at svare hurtigt og fyldestgørende, når den finansielle efterretningsenhed eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne fysiske eller juridiske personer, og hvori disse forbindelser består.

Artikel 33

1. Medlemsstaterne sikrer gennem omfattende statistikker over forhold, der er relevante for effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, at de kan vurdere disse ordningers effektivitet.

2. Sådanne statistikker omfatter mindst antallet af underretninger til den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner, den videre behandling af underretningerne og, angivet på årsbasis antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer og antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, samt størrelsen af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede beløb.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en konsolideret oversigt over disse statistikker offentliggøres.

KAPITEL V**HÅNDHÆVELSESFORANSTALTNINGER***AFDELING 1**Interne procedurer, uddannelse og feedback**Artikel 34*

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at indføre passende og egnede politikker og procedurer for kundelegitimation, underretning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter og kommunikation for at forebygge og forhindre hvidvasknings- eller terrorismefinansieringstransaktioner.

2. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der er omfattet af dette direktiv, at give oplysninger om relevante politikker og procedurer, når de finder anvendelse på filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor disse institutter har aktiemajoriteten.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at deres berørte medarbejdere er bekendt med de bestemmelser, der er gældende på baggrund af dette direktiv.

Disse foranstaltninger indebærer bl.a., at vedkommende medarbejdere deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at opdage mistænkelige transaktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt hurtig feedback vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

Tilsyn

Artikel 36

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og udbydere af tjenester til trustere og selskaber skal godkendes eller registreres, og at kasinoer skal registreres for lovligt at kunne drive virksomhed. Med forbehold af fremtidig fællesskabslovgivning vedtager medlemsstaterne, at pengeoverførselsvirksomheder skal godkendes eller registreres for lovligt at kunne drive virksomhed.

2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at afslå godkendelse eller registrering af de i stk. 1 omhandlede virksomheder, hvis de ikke finder det godtgjort, at de personer, som i praksis leder eller skal lede disse virksomheders drift, eller reelle ejere er hæderlige.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder som et minimum effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i dette direktiv overholdes af de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at føre tilsyn med direktivets overholdelse og gennemføre kontrol heraf, samt har tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre deres funktioner.

3. For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter og kasinoer, skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser, navnlig mulighed for at foretage inspektioner på stedet.

4. For så vidt angår de fysiske og juridiske personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a)-e), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte opgaver udføres på grundlag af en risikovurdering.

5. For så vidt angår de personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte opgaver udføres af selvregulerende organer, når blot disse overholder stk. 2.

AFDELING 3

Samarbejde

Artikel 38

Kommissionen yder den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem de finansielle efterretningsenheder i Fællesskabet.

AFDELING 4

Sanktioner

Artikel 39

1. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske og juridiske personer, der er omfattet af dette direktiv, kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Med forbehold af medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner sørger medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for, at der kan træffes passende administrative foranstaltninger eller anvendes administrative sanktioner over for kredit- og finansieringsinstitutter, såfremt de overtræder de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv. Medlemsstaterne sørger for, at sådanne foranstaltninger eller sanktioner er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

3. For så vidt angår juridiske personer, sørger medlemsstaterne for, at de i hvert fald kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1, hvis sådanne overtrædelser begås til deres fordel af en person, som handler enten individuelt eller som led i et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den juridiske person, baseret på

- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person eller
- b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
- c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.

4. Ud over de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, sørger medlemsstaterne for, at juridiske personer kan drages til ansvar, når det forhold, at en af de i stk. 3 nævnte personer ikke har ført tilsyn eller udøvet kontrol, har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i stk. 1 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person.

KAPITEL VI

GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 40

1. For at tage højde for den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 41, stk. 2, vedtage følgende gennemførelsesforanstaltninger:

- a) afklaring af de tekniske aspekter ved definitionerne i artikel 3, nr. 2), litra a) og d), og nr. 6), 7), 8), 9) og 10)
- b) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om der i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2 og 5, er en lille risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- c) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om der i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13, er en stor risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- d) indførelse af tekniske kriterier til vurdering af, om det i henhold til artikel 2, stk. 2, er berettiget ikke at anvende dette direktiv på bestemte fysiske eller juridiske personer, der udøver finansielle aktiviteter lejlighedsvis eller på et meget begrænset grundlag.

2. Under alle omstændigheder vedtager Kommissionen de første foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1, litra b) og d), senest den 15. juni 2006.

3. Efter proceduren i artikel 41, stk. 2, tilpasser Kommissionen de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra e), artikel 7, litra b), artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 5, litra a) og d), under hensyntagen til fællesskabslovgivningen, den økonomiske udvikling og ændringer i internationale standarder.

4. Hvis Kommissionen mener, at et tredjeland ikke opfylder betingelserne i artikel 11, stk. 1 eller 2, artikel 28, stk. 3, 4 eller 5, eller i de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1, litra b), i nærværende artikel eller i artikel 16, stk. 1, litra b), eller at lovgivningen i det pågældende tredjeland ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, første afsnit, skal den vedtage en beslutning herom efter proceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 41

1. Kommissionen bistås af et udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, og forudsat, at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter denne procedure, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i dette direktiv.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Med forbehold af allerede vedtagne gennemførelsesforanstaltninger stilles gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv om vedtagelse af tekniske bestemmelser og afgørelser, jf. stk. 2, i bero indtil fire år efter direktivets ikrafttræden. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag fra Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 251 forlænge gyldigheden af de pågældende bestemmelser og foretager en gennemgang med henblik herpå inden udløbet af de fire år.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 42

Senest den 15. december 2009 og mindst hvert tredje år herefter udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionens første rapport omfatter en særlig undersøgelse af behandlingen af advokater og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv.

Artikel 43

Senest den 15. december 2010 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om tærskelprocentsatserne i artikel 3, nr. 6), idet den lægger særlig vægt på det nyttige i og de mulige følger af at nedsætte procentsatserne i artikel 3, nr. 6), litra a), nr. i), og litra b), nr. i) og iii), fra 25 % til 20 %. På grundlag af rapporten kan Kommissionen fremsætte forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 44

Direktiv 91/308/EØF ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og sammenholdes med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 15. december 2007. De meddeler omgående Kommissionen teksten til disse forskrifter samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 46

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 47

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Borrell Fontelles

Formand

På Rådets vegne

D. Alexander

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Direktiv 91/308/EØF
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, litra C)
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, litra C), nr. 1
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, litra C), nr. 2
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 1, litra C), nr. 3
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 1, litra C), nr. 4
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, litra C), stk. 3
Artikel 1, stk. 4	
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, litra C), stk. 2
Artikel 2, stk. 1, nr. 1)	Artikel 2a, nr. 1
Artikel 2, stk. 1, nr. 2)	Artikel 2a, nr. 2
Artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d)-f)	Artikel 2a, nr. 3-7
Artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c)	
Artikel 2, stk. 2	
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 1, litra A)
Artikel 3, nr. 2), litra a)	Artikel 1, litra B), nr. 1
Artikel 3, nr. 2), litra b)	Artikel 1, litra B), nr. 2
Artikel 3, nr. 2), litra c)	Artikel 1, litra B), nr. 3
Artikel 3, nr. 2), litra d)	Artikel 1, litra B), nr. 4
Artikel 3, nr. 2), litra e)	
Artikel 3, nr. 2), litra f)	Artikel 1, litra B), andet afsnit
Artikel 3, nr. 3)	Artikel 1, litra D)
Artikel 3, nr. 4)	Artikel 1, litra E), første afsnit
Artikel 3, nr. 5)	Artikel 1, litra E), andet afsnit
Artikel 3, nr. 5), litra a)	
Artikel 3, nr. 5), litra b)	Artikel 1, litra E), første led
Artikel 3, nr. 5), litra c)	Artikel 1, litra E), andet led
Artikel 3, nr. 5), litra d)	Artikel 1e, tredje led
Artikel 3, nr. 5), litra e)	Artikel 1e, fjerde led
Artikel 3, nr. 5), litra f)	Artikel 1, litra E), femte led og tredje afsnit
Artikel 3, nr. 6)	
Artikel 3, nr. 7)	
Artikel 3, nr. 8)	
Artikel 3, nr. 9)	
Artikel 3, nr. 10)	
Artikel 4	Artikel 12
Artikel 5	Artikel 15
Artikel 6	
Artikel 7, litra a)	Artikel 3, stk. 1

Artikel 7, litra b)	Artikel 3, stk. 2
Artikel 7, litra c)	Artikel 3, stk. 8
Artikel 7, litra d)	Artikel 3, stk. 7
Artikel 8, stk. 1, litra a)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, litra b)-d)	
Artikel 8, stk. 2	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 9, stk. 2-6	
Artikel 10	Artikel 3, stk. 5 og 6
Artikel 11, stk. 1	Artikel 3, stk. 9
Artikel 11, stk. 2	
Artikel 11, stk. 3 og 4	
Artikel 11, stk. 5, litra a)	Artikel 3, stk. 3
Artikel 11, stk. 5, litra b)	Artikel 3, stk. 4
Artikel 11, stk. 5, litra c)	Artikel 3, stk. 4
Artikel 11, stk. 5, litra d)	
Artikel 12	
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 10 og 11
Artikel 13, stk. 3-5	
Artikel 13, stk. 6	Artikel 5
Artikel 14	
Artikel 15	
Artikel 16	
Artikel 17	
Artikel 18	
Artikel 19	
Artikel 20	Artikel 5
Artikel 21	
Artikel 22	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 23	Artikel 6, stk. 3
Artikel 24	Artikel 7
Artikel 25	Artikel 10
Artikel 26	Artikel 9
Artikel 27	
Artikel 28, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 28, stk. 2-7	
Artikel 29	
Artikel 30, litra a)	Artikel 4, første led
Artikel 30, litra b)	Artikel 4, andet led
Artikel 31	
Artikel 32	
Artikel 33	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, litra a)
Artikel 34, stk. 2	
Artikel 35, stk. 1, første afsnit	Artikel 11, stk. 1, litra b), første punktum
Artikel 35, stk. 1, andet afsnit	Artikel 11, stk. 1, litra b), andet punktum

Artikel 35, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 35, stk. 2	
Artikel 35, stk. 3	
Artikel 36	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39, stk. 1	Artikel 14
Artikel 39, stk. 2-4	
Artikel 40	
Artikel 41	
Artikel 42	Artikel 17
Artikel 43	
Artikel 44	
Artikel 45	Artikel 16
Artikel 46	Artikel 16

-
- ¹⁾ Udtalelse af 11.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- ²⁾ EUT C 40 af 17.2.2005, s. 9.
- ³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.9.2005.
- ⁴⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).
- ⁵⁾ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.
- ⁶⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
- ⁷⁾ EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4.
- ⁸⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
- ⁹⁾ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.
- ¹⁰⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).
- ¹⁴⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.
- ¹⁵⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.
- ¹⁶⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.
- ¹⁷⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.